

EDWARD DE BONO

**OLUMLU
DEVİRİM** *in*
El Kitabı

Remzi Kitabevi

**OLUMLU
DEVİRİM**ⁱⁿ
El Kitabı

Bu yayın, **BEYAZ NOKTA VAKFI**'nin önerileriyle Türkçeye kazandırılmıştır.

Beyaz Nokta Vakfı, *nedenselliğe dayalı düşünce biçimi*'ni ve *erdem*'i toplumun tüm kesimlerine egemen kılmayı, başka bir ifadeyle, *insanımızın sorun çözüme kabiliyetinin geliştirilmesi*'ni amaçlamaktadır.

Vakfa destek vermek isteyenler aşağıdaki hesap numaralarına bağış yapabilecekleri gibi, Vakıf adresinden temin edecekleri tanıtım broşüründeki seçenekler yoluyla da katkıda bulunabilirler.

İletişim Bilgileri:

Adres: Şair Nedim Sk. No: 2/9 06690 Çankaya/ ANKARA

Tel: (0312) 441 4870 Faks: (0312) 441 5399

Web Page: <http://www.beyaznokta.org.tr>

e-mail: bnokta-o@tr-net.net.tr

Banka Hesap Numaraları:

İş Bankası, Başkent	: 3/5039	No'lu hesap
Yapı Kredi Bankası, Kızılay	: 11701110	No'lu hesap
Ziraat Bankası, Bulvar	: 223579	No'lu hesap

EDWARD DE BONO

**OLUMLU
DEVİRİM***in*
El Kitabı

Çeviren:
Nurhayat Öründü

Remzi Kitabevi

OLUMLU DEVRİMİN EL KİTABI / Edward de Bono

© McQuaig Group Inc, 1991 .

Türkçe yayın hakları © Remzi Kitabevi, 1998

Bu kitap Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla yayınlanmıştır.

Yayına hazırlayanlar: Ömer Erduran-Gürol Koca

Kapak düzeni: Ömer Erduran

ISBN 975-14-0636-6

BİRİNCİ BASIM: Aralık, 1998

Remzi Kitabevi AŞ., Selvili Mescit Sok. 3, Cağaloğlu 34440, İstanbul.

Tel (212) 513 9424-25, 513 9474-75, Faks (212) 522 9055

WEB : <http://www.remzi.com.tr> E-POSTA : post@remzi.com.tr

Remzi Kitabevi A.Ş. tesislerinde basılmıştır.

İçindekiler

YAZAR HAKKINDA	9
YAZARIN NOTU	11
GİRİŞ	13
ETKİLİLİK VE EYLEM	17
OLUMSUZ DEVRİMLER	20
OLUMLU DEVRİM	22
İLKELER	23
Yapıcılık	26
<i>Tasarım</i>	29
Katkı	30
<i>Ortak Çevreler</i>	33
<i>Özel Yetenek ve Konumlar</i>	36
<i>Bencillik</i>	39
Etkililik	42
<i>Etkili Olmanın Hazzı</i>	46
<i>Eğitim</i>	48
Kendini Geliştirme	50
<i>Olumluluğu Artırmak</i>	53
<i>Olumsuzluğu Azaltmak</i>	54
<i>Yaptığınız İş Daha İyi Yapmak</i>	55
<i>Yeni Beceriler Kazanmak</i>	56
<i>Duygular</i>	57
Saygı	59
<i>İnsan Onuru ve İnsan Hakları</i>	63

YÖNTEMLER	65
Algı.....	67
<i>Kaba Algılar</i>	68
<i>Mizah</i>	72
<i>Bilgi</i>	74
Adlandırma	76
<i>İnsanlar</i>	78
<i>Durumlar</i>	83
Semboller	84
Organizasyon	90
<i>Olumlu Devrimin Üyeleri</i>	91
<i>Gruplar</i>	93
<i>Eğitim Grupları</i>	97
Yayımla	98
<i>Düşmanlar</i>	100
<i>Birlik</i>	101
Eğitim	102
<i>Yeni Eğitim</i>	103
<i>Liderlik ve Etkililik</i>	105
<i>Kendi Kendine Yardım</i>	107
Düşünme.....	109
<i>Altı Şapkalı Düşünme Tekniği</i>	110
GÜÇ.....	113
<i>Olumlu ve Yapıcı Tavrın Gücü</i>	114
<i>"Mükemmel" İnsanların Gücü</i>	115
<i>Algının Gücü</i>	117
<i>Düşünmenin ve Bilginin Gücü</i>	118
<i>Koordinasyonun ve İşbirliğinin Gücü</i>	119
<i>Desteğin Gücü</i>	120
<i>Yayımlanın Gücü</i>	122
<i>Suyun Gücü</i>	123

TOPLUMUN KESİMLERİ	124
<i>Kadımlar</i>	126
<i>Yaşlılar</i>	129
<i>Gençler</i>	131
<i>Medya</i>	133
<i>İş Dünyası</i>	135
<i>Sanat</i>	137
<i>İşçi Sendikaları</i>	138
<i>Siyasi Partiler</i>	140
<i>Diğer Devrimci Gruplar</i>	142
SORUNLAR	144
ÖZET	147
EK: BİR E-KULÜBÜ NASIL İŞLETİLİR?	151

Yazar Hakkında

Dr. Edward de Bono, Rusça, Japonca, Çince, Korece, Arapça, İbranice, Urduca, vs. gibi diller de dahil yirmi dört dile çevrilmiş olan otuz iki kitap yazmıştır. Kırk beş değişik ülkeye konferans vermek üzere davet edilmiştir ve yaratıcı düşünme ve düşünme becerilerinin doğrudan öğretimi konularında otorite olarak dünya çapında bir üne sahiptir. Bugün Oxford sözlüğünde yer alan “yanlamasına düşünme” teriminin yaratıcısıdır.

Dr. de Bono Oxford Üniversitesi’ni Rhodes Eğitim Bursu’yla okumuş, Oxford, Cambridge, Londra ve Harvard üniversitelerinde öğretim görevlisi olarak bulunmuştur.

Dr. de Bono’nun esas eğitim alanı tıp ve psikolojidir. Tıp alanında insan vücudundaki karmaşık yapılı inter-aktif sistemler konusunda araştırma yapmıştır. Bilgisayarlarla yaptığı çalışma, algılama ve yaratıcılık gibi bilgisayarın yapamadığı türden düşünme faaliyetleri ile özel olarak ilgilenmesine yol açmıştır. En önemli katkısı özdüzenlemeli (kendi kendini düzenleyen) sistemlerin davranışlarından yola çıkarak, insan düşünmesini geliştirmek için basit yöntemler oluşturmalarıdır: Örneğin “po” kelimesi ve yanlamasına düşünmenin bilinçli kışkırtma teknikleri.

Dr. de Bono’nun, düşünmenin okullarda ders olarak öğretilmesi için düzenlediği dersten (CoRT* Düşünme Programı) bugün dünyada milyonlarca çocuk yararlanmaktadır. Bazı

* Cognitive Research Trust (Kavramsal Araştırma Vakfı)

lkeler bu dersi her okulda zorunlu kılmıştır. Dr. de Bono'nun düşünme öğretileri çeşitli hkmetler ve Exxon, NTT (Japonya), IBM, Du Pont gibi, dünyanın belli başlı şirketleri tarafından benimsenmiştir. "Altı şapka" yöntemi, iş çevrelerinde ve diğer çevrelerde yaygın olarak kullanılmaktadır.

Dr. de Bono'nun üzerinde durduğu düşünme biçiminin kilit özellikleri yapıcılık, yaratıcılık ve olumluluktur. Dr. de Bono ayrıca teknik alanlar dışında düşünmenin en önemli unsuru olan algı üzerinde önemle durur. Taşıdığı bu kaygılar nedeniyledir ki, eleştirel olumsuzluk ve mantığa gereğinden fazla önem veren geleneksel düşünme biçimlerini hedef seçmiştir. Bu nedenle fikirleri, eski tarz düşünme yöntemleriyle düşünmeyi yeğleyenleri çoğu kez rahatsız eder.

Her ne kadar birtakım karmaşık düşünme süreçlerinin ürünü olsalar da, Dr. de Bono, geliştirdiği yöntem ve alışkanlıkları çok basit, çok pratik ve kullanımı kolay olacak şekilde tasarlamaya çalışır. Yöntemleri bu nedenle böylesine yaygın bir kullanım alanı bulmuştur.

Dr. de Bono ayrıca milyonlarca kişi tarafından izlenmiş olan üç televizyon dizisi de yapmıştır.

Yazarın Notu

Bana ne? Bu deyiş, makul bir stratejii yansıtmaktadır. Kendi yoluna git. Kendi işine bak. Bu karmaşık dünyada kendine küçük bir delik bul ve o deliğin içinde mutlu ve huzurlu ol. Dünyanın geri kalanı için endişe etmek hem çok zor, hem de anlamsız bir iş. Bırak dünyayı, onu değiştirmek isteyenler değiştirsin. Dünya, sen ölene kadar kadar batmaz nasıl olsa.

Bu görüşe karşı çıkmayacağım, sadece bir kenara bırakacağım. Çünkü ben bu kitabı, kendilerini, yaşadıkları dünyanın (kendi iç dünyalarının, yakın çevrelerinin ve genel anlamda tüm dünyanın) ayrılmaz bir parçası olarak görenler için yazıyorum. Bırakalım diğerleri, bugün de ot buldum diye mutlu olan inekler misali, hallerinden memnun, otlasınlar.

Ben, insanların düşünme faaliyetine hep önem vermişimdir, çünkü bunun gerek anlık, gerekse uzun vadeli insan mutluluğu ve gelişiminde merkezî bir rol oynadığını düşünürüm. Düşünme konusunda, gerçek anlamda çok az şey yaptığımıza inanıyorum; tartışmalardan yüzümüzün akıyla çıkmak ve başkalarının konularına saldırıp kendi konumumuzu koruyabilecek bir durumda olmak bize fazlasıyla yetiyor gibidir. Bu tür bir düşünme faaliyeti maalesef ilerlemek için gerekli yaratıcı, yapıcı ve tasarımcı enerjiden yoksundur. Olumsuzluğu, garip bir şekilde bu kadar ön planda tutmamız, bu tür bir ilerlemeyi ciddi şekilde engellemektedir.

Ancak bu kitap, düşünme alışkanlıkları ve yöntemleri hakkında değildir. Bu kitap, düşünme becerimizi yönlendiren temel ortam hakkındadır. Eğer temelde olumsuz bir tavra sahipsek, o zaman düşünme becerimiz bize olumsuz olmada yardımcı olacaktır. Buna karşın, eğer temel tavrımız olumluysa, o zaman düşünme becerimiz bizi bu yöne götürecektir. Bu tavır, bir anlık duygusal eğilimden öte bir şeydir – varlığımızın temel tavrıdır.

Eleştirel olumsuzluğun denetimindeki doğal bir evrim sürecinin, ihtiyacımız olan her türlü fikri oluşturacağını – tıpkı Darwinci evrimin çeşitli yaşam biçimlerini mükemmellemesi gibi – düşünen çok sayıda insan vardır. Ancak bu tehlikeli ve yanıltıcı bir düşüncedir. Evrim çok yavaş ve çok düzensiz gerçekleşir; çok savurgandır ve eldeki kaynaklardan en iyi şekilde yararlanmaktan acizdir. Ayrıca, yetersiz fikir ve kurumların, bir felakete yol açmadıkları sürece, evrim sürecini yok olmadan geçirmeleri ve kendilerini geliştirip korumaları mümkündür. Böyle bir durumda, bu tür fikirler, eldeki kaynakların daha etkili biçimde kullanılmasına yardımcı olacak yeni fikirlerin doğmasına veya yaşamasına izin vermeyeceklerdir. Bu anlayış, devrim fikrinin mantıksal temelini oluşturmuştur.

Bu kitap, bu mantıksal gerekliliği görenler için hazırlanmıştır.

Değerleri değiştirmede olumsuzluğun yararlı olduğu doğrudur. Olumsuzluk, fikirlere şekil verilmesi, aşırılıkların engellenmesi, kusurlu tarafların giderilmesi ve bir toplumun vicdanının oluşturulması için gereklidir. Ancak ondan önce, olumlu devrimin temelinde yatan adım adım ilerlemenin gerçekleşmesi için, yapıcı ve yaratıcı enerjinin varolması gerekir. Bu yapıcı enerjiyi nasıl oluşturacağımız ise olumlu devrimin konusudur.

Giriş

Bu, ciddi bir devrimci el kitabıdır. Bu ciddi devrimin sahip olduğu en büyük güç, ciddiye alınmayacak olmasıdır. Etkili olup da ciddiye alınmaktan daha büyük bir güç yoktur. Bu yolla, fikrinizi tehdit olarak algılayacak olanların gürültü patırtı çıkarıp size muhalefet etmesine veya direnmesine fırsat tanımadan, işinizi sessiz sedasız halledebilirsiniz.

Olumlu devrimde düşmanlar yoktur. Oysa, geleneksel devrimler olumsuzdur ve enerjilerini, bir şeye karşı duruyor olmaktan alırlar. Marksist devrim enerjisini sırf kapitalizme karşı mücadelesinden almaktaydı. Devrimin bu mücadele sonucu başarılı olduğu yerlerde kurulan yeni sistemler ise, zaman içinde güçlerini kaybedip yok olmuşlardır. Çünkü temellerinde yatan mücadele fikri, bir süre sonra geçmişte kalan bir anıya dönüşmüştür.

Bir şeye “karşı” olmanın öfke, nefret ve ihtirası olmaksızın bir devrim olması mümkün müdür? Bir “düşman”ın sağladığı tek noktaya odaklanmış enerji ve misyon duygusu olmaksızın bir devrim olması mümkün müdür? Birçok insan bunun mümkün olamayacağını söyleyecektir. Bu kişiler, “Ben haklıyım – sen haksızsın” anlayışına dayanan demode ve bıktırıcı düşünme alışkanlığına kilitlenmişlerdir.

Doğruculuk kesinlikle geleneksel bir enerji kaynağıdır. Dost-düşman şeklindeki basit ayrımların profesyonel devrimciler arasında varolan bağlılık, ortak görüş ve yoldaşlık fikirlerini beslediği doğrudur. Ancak olumlu devrim, profes-

yonel devrimciler için olmayıp sıradan insanlar, yani bir şeyleri gıdım gıdım değiştirebilecek olan amatörler içindir. Olumlu devrimin mantığı, katı ideolojilerin her şeyi yıkıp dökten “kaya mantığı” değil, içinde yavaş yavaş etki eden sabit bir güç barındıran ve her şeyi kapsayabilip, her şeye nüfuz edebilen “su mantığı”dır.

Olumlu devrimin silahları, kurşunlar ve bombalar değil, basit insan algılarıdır. Kurşunlar ve bombalar fiziksel güç sağlarlar, ancak sonuçta bunlar da sadece algı ve değerleri değiştirirlerse işe yararlar. Neden dolaysız yolu seçip de doğrudan algı ve değerlerle uğraşmayalım?

Olumlu devrimde düşmanlar yoktur – düşman olmanın zevkini çıkarmak isteyenler bile bu meşru zevkten mahrum edilmelidirler. Olumlu devrime hemen katılacak kişiler azdır. Bazıları daha sonra moda olduğunda katılacaklardır. Düşmanlar dahil çok kişi sessizce es geçilecektir. Birçok insan, devrim ileri aşamalara ulaşınca kadar ne olup bittiğini anlamayacaktır.

I am Right-You are Wrong (Ben Haklıyım-Sen Haksızsın) adlı kitabımı yazmayı güneşli bir yaz sabahı saat dokuzda bitirdim. Yarım saat sonra bu kitaba başladım. Bu kitap olumlu devrim için pratik bir el kitabıdır. Diğer kitap ise, olumlu devrim için düşünsel bir temel sağlamakta ve genelde çatışmaya dayalı düşünce sistemimizin neden yapıcılıkta yetersiz olduğunu göstermeye çalışmaktadır.

I am Right-You are Wrong adlı kitap, kitabın özünden çok, Batılı düşüncenin kutsallaştırılmış temeline meydan okuyan cüretim nedeniyle tuhaf bir infialle karşılandı. Bu garip hidet gösterisi bana, geleneksel olumsuz düşünme alışkanlığından, gelecekte ihtiyacını çok daha fazla hissedeceğimiz olumlu alışkanlıklara doğru ilerlemenin ne kadar gerekli olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu.

Bu pratik el kitabı aslında, acilen bir devrime ihtiyacı olan, ancak entelektüellerinin bunu yapmak için fazla eski

kafalı olduğu Brezilya için yazılmıştı. Kitap 1989 sonunda Brezilya'da Portekizce olarak basıldı. Kitabın bazı özellikleri, öncelikle de basit ve açık olma kaygısı, bu özel durumdan kaynaklanmaktadır.

Bununla beraber, olumlu devrime her yerde ihtiyaç vardır. Özellikle de, vasat düzeydeki insanların diğerleri üzerindeki hâkimiyetlerini kaybetmemek için olumsuzluğa sıkı sıkıya sarıldığı İngiltere'de. Bu veya bundan önceki kitabı okuduktan sonra bazı düşünürler, olumsuzluğu, zekânın en yüksek uygulaması olarak değil de insanların dikkatini çekmenin daha iyi bir yolunu bilmeyen bir bebeğin yaygarası olarak görebilirler.

Bu kitap pratik bir el kitabıdır, entelektüel bir tez değildir. Bu nedenle de çok kalın bir kitap değildir.

Bu kitabı yazarken, bazı yönlerinin "oyunsu" ve gereksiz görüleceğinin farkındayım. Yine de bu tür eleştirilere katlanmaya hazırım, çünkü algıların semboller, sloganlar ve ritüellerle pekiştirilmesi gerektiğine inanıyorum. Geleneksel devrimciler bu konuda haklıydılar. Dünya genelinde yaygın bir topluluğa hitap etmeyi başarmış olan dinler güçlerini düşünsel açıdan hiçbir değere sahip olmayan oyunlar ve ritüellerle korumuşlardır. Bu tür ritüeller, duygusal enerjinin sürekliliğini korur ve yeni algı biçimlerinin yaşaması ve yaygınlaşması için kalıcı tohumlar eker.

Bu sizin kendi devriminizi gerçekleştirmenizde size yol gösterecek bir el kitabıdır. Bu kitap, size olumlu devrimi sürekli hatırlatacak bir sembol niteliğindedir. Olumlu devrimi, sabah kalktığınızda açlığınızı yatıştırmak için yediğiniz mısır gevreği gibi, bir çırpıda midenize indiremezsiniz. Olumlu devrime ne kadar çok zaman ayırıp yatırım yaparsanız, ondan o kadar çok kazanç sağlarsınız.

Olumlu devrim, bir kişinin kendi içinde gerçekleştireceği türden kişisel bir devrim midir? Olumlu devrim sosyal bir devrim midir? Olumlu devrim ulusal veya uluslararası bir

devrim midir? Bu sorulara kendiniz cevap vermelisiniz, zira olumlu devrim bunların her biri olabileceği gibi hepsinin toplamı da olabilir.

Olumlu devrimi yaymak istiyorsanız kitaptan birkaç adet arkadaşlarınız için alın veya kitabı almaları için onları teşvik edin. Bu kitap, okunmaktan çok üzerinde çalışılacak bir kitaptır.

Etkililik ve Eylem

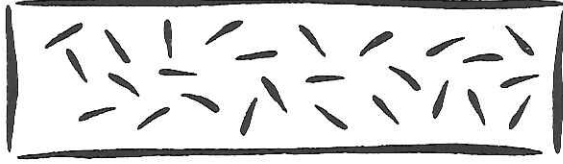
Zeki insanların verimli olmasına olanak vermeyen bir sistem tasarlamak zorunda olsaydım aşağıdaki sistemi tasarladım.

1. Güçlü mevkilerdeki insanlar zekâlarını, mevkilerini korumak ve ayakta kalmak için kullanacaklar. Ayakta kalmak için gerekli kısa vadeli çıkarlarını gözetecekler. Bütün zekâ ve enerjilerini kendilerini savunmak yönünde kullanacaklar. Eğer bu, biraz bildiğimiz anlamdaki politikayı andırıyorsa, bir tesadüf veya ilgili kişilerin hatasından değil, sistemin tasarımından kaynaklanan doğal bir sonuçtur.

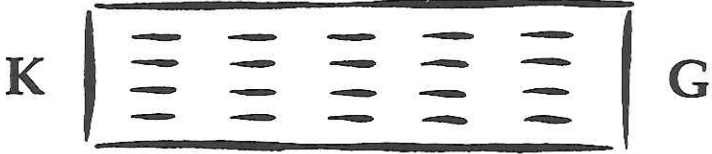
2. Zeki insanlar genellikle zekâlarını başkalarına saldırmak, onları eleştirmek ve suçlamak için kullanacaklar. Bunu yapmak kolaydır ve riski düşüktür. Buna aynı zamanda Batı'nın o pek rağbet gören "hakikatin eleştirel araştırılması" da denir.

3. Herkes kendi yaşamı ile ilgilenecek, zaman zaman kullandığı oylarla, yakın çevresiyle ilgili ve evrensel konulara yeterince katkıda bulunduğunu düşünecek. Gerektiğinde gerçekleştirilecek protestolar, baskılar ve oyların başka yere kaydırılacağı tehdidi her şeyi yoluna koyacak. İşleri yürütmekle yükümlü kişilerin baskı karşısında yapıcı davranmaya yönleneceği düşünülecek.

Aynı güçteki iki kişi bir ipi ters yönlere çekmektedir. Her ikisi de oflayıp puflamaktadır ve yüzleri harcadıkları çabadan kıpkırmızı olmuştur. Böyle bir durumda oldukça fazla

DÜZENSİZ

DÜZENLİ

enerjinin kullanıldığı açıktır. Ancak bunu ipin durumundan anlamak mümkün değildir. Çünkü ip hiç hareket etmemektedir. Bu kadar çok enerji sarfedilmesine rağmen tüm sistem tamamen statiktir.

Arabanızı çalıştırır ve gaza basarsınız. Araba ileriye doğru çok yavaş hareket eder. Birden el frenini çekili unuttuğunuz fark edersiniz.

Enerji harcamanın ve çok çalışmanın her zaman ileriye doğru götüren veya yarar sağlayan bir etki yapacağını söyleyen bir doğa kanunu yoktur. Enerji, ancak bir eyleme yönelik olacak şekilde koordine edilir ve düzenlenirse etki yaratabilir.

Her demir parçasının binlerce minik mıknatıstan oluştuğu düşünülebilir. Bu minik mıknatıslar farklı yönlere baktığı ve hepsi de birbirini çektiği için yarattıkları toplam etkinin değeri sıfırdır. Ancak bu minik mıknatısların hepsi, aynı yöne bakacak şekilde düzenlenirse, demir parçası mıknatıslık özelliği kazanacaktır.

Güçlü sıradağlar ve diğer doğa şekilleri, sonuçta her biri aynı yönde hareket eden küçük yağmur damlalarının gücü ile biçimlenmiştir. Bu sadece zaman alır.

Geleneksel olumsuz devrimler devrimci bir grup tarafından yönlendirilirler. Başarılı bir devrimi yürütmüş olan Lenin'e göre, iktidar grubu liderlik etmeli, halk da onu izlemelidir. Bir devrimi tersinden başlatmak mümkün müdür? İlk önce halkın ruh hali ve davranışlarında genel bir değişim yaratmak mümkün müdür? Algıların köklü olarak değiştirilebilmesi, silah, mermi ve bombalardan daha etkilidir.

Olumsuz Devrimler

Geleneksel olumsuz devrimlerde nefret edilecek bir düşman vardır. Devrim içinde bütünlüğü sağlayan ve belirgin bir amaç duygusu yaratan şey bu nefrettir.

Geleneksel olumsuz devrimler saldırdıkları şeye göre tanımlanırlar. Geleneksel bir devrimde karşı olduğunuz şeye göre devrimci sayılırsınız: sömürgecilik, Marksizm, kapitalizm, diktatörlük vs.

Romanya ve diğer Doğu Avrupa ülkeleri ile SSCB'deki ani değişimler bu geleneksel devrim modelinin etkili ve geçerli olduğunu kanıtlıyormuş gibi görünebilir. Ancak burada göz önünde bulundurulacak iki önemli etken vardır. Doğu Avrupa'da devrimler bir "işgalci güç"e karşı yapılmış ulusal devrimlerdi. Tüm bu ülkelerde devrimler o anda yürürlükteki tek sistem olan Marksist ekonomiye karşı yapılmıştır. Bu devrimlerin hepsi, daha yerleşik bir sistem olan kapitalist sistemin sunduğu özgürlük ve maddi zenginlikten yana olmuştur. Başka bir deyişle, geleneksel olumsuz devrimle, mevcut bir modelden bir diğerine geçmek nispeten daha kolaydır.

Ancak geçiş yapılabilecek hazır bir model yoksa geleneksel olumsuz devrimler amaçsız ve tehlikeli bir hal alırlar. Bir "düşman"a karşı mücadele etmek, insana bir misyon duygusu ve bir yaşam amacı veren bir unsur olmayı sürdürür. Ancak sonuçta mücadele kendi başına bir amaç haline gelir. Devrim artık sadece bir mücadele biçimi olarak başarılı olabilecektir ve başarılı olduğunda da, toplumu inşa etmede ve

işleyişini sağlamada gerekli olan yapıcı yaklaşımlar konusunda insanların çok az deneyimi olacaktır. Devrim sırasında çok değerli olabilen olumsuzluk artık içe dönerek fraksiyonlar arasında çatışmalara, bazen de "karşı-devrimci"lerin bastırılmasına dönüşebilir. Olumsuzluk ve saldırganlık aniden olumlu yapıcılığa dönüşmez. Bu nedenle, bütün bunlara hiç girmeden, doğrudan doğruya olumlu devrimle başlamak en iyisidir.

Olumlu devrim, olumsuz olanla karşılaştırıldığında, olumlu devrimde:

Saldırı yerine yapıcılık vardır.

Eleştiri yerine tasarım vardır.

Şiddet yoluyla değişim yerine algıların değiştirilmesi yoluyla gerçekleştirilecek değişim vardır.

Silahların gücü yerine bilginin gücü vardır.

"Kaya mantığı"nın sert kenarları yerine "su mantığı"nın akışı vardır.

İdeolojinin gidilecek yönü tayin etmesi yerine, mizahın gidilecek yönün değiştirilmesine olanak sağlaması söz konusudur.

Merkezî bir sistem yerine kendi kendini organize eden, yani özdüzenlemeli bir sistem vardır.

Olumlu devrim şiddet yanlısı değildir ama pasif de değildir. Aksine eyleme ve etkili olmaya büyük önem verir.

Karl Marx'ın devrimi, endüstri devrimiyle gelen buharlı makine teknolojisinin adaletsizliğinden esinlenmişti. Olumlu devrim ise elektronik bilgi çağının sunduğu olanaklardan esinlenmektedir.

Olumlu Devrim

Bir taburenin üç ayağı vardır. Üç ayaklı bir tabure engeli bir zeminde sabit durabilir. Dört ayaklı bir sandalye ise sadece düzgün bir zeminde sabit durabilir. Bir devrim zor şartlar altında da ayakta durabilmelidir – her şey her zaman düzgün değildir.

Olumlu devrimin üç destek ayağı vardır:

1. İLKELER: Temel ilkeler düşünmenin rehberidir. Temel ilkeler, yürütülecek düşünme faaliyetleriyle alınacak kararların yönünü tayin ederler. Olumlu devrimde yıkmaktan ziyade tasarımlarız ve “tasarım” için de bir yön olması şarttır.
2. YÖNTEMLER: Ressam resim yapmak için fırça kullanır. Aşçı yemek pişirmek için tava kullanır. Marangoz tahtayı kesmek için testere kullanır. Peki olumlu devrimin yöntem ve mekanizmaları nelerdir?
3. GÜÇ: Olumlu devrim şiddetin gücünü kullanmaz. Algının, bilginin ve etkililiğin gücünü kullanır. Bu güçlerin şiddetten çok daha yaygın bir biçimde kullanılmaları mümkündür.

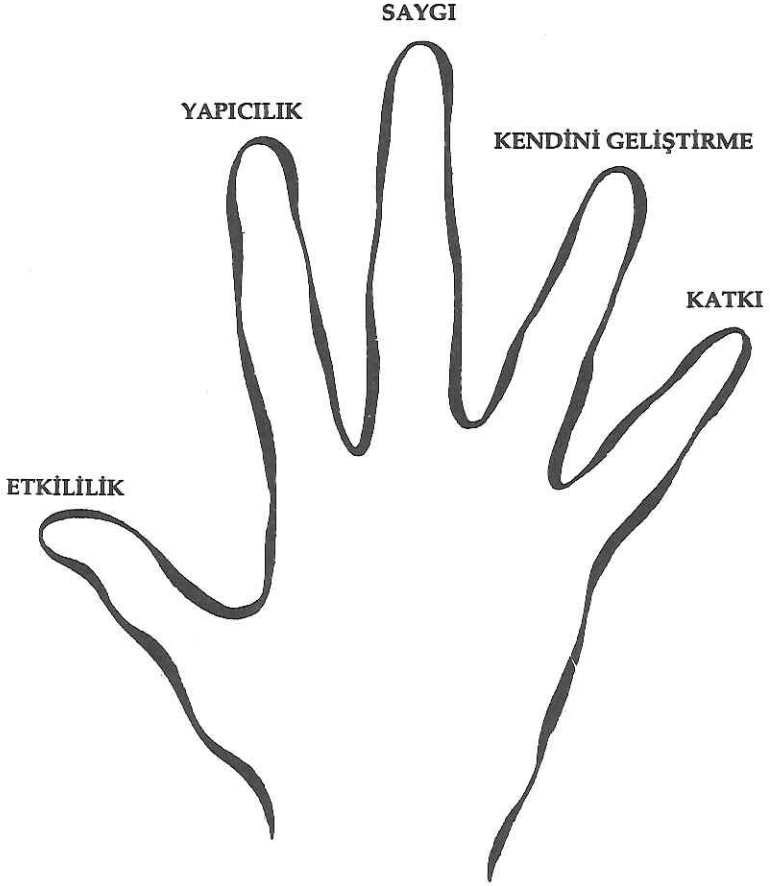
İlkeler

Olumlu devrimin beş temel ilkesi vardır.

Niçin beş?

Bir elde beş parmak olduğu için, beş temel ilkeyi hatırlamak kolaydır. El, olumlu devrimin bir sembolü haline de gelebilir.

1. ETKİLİLİK: Etkililik olmazsa ortada hayalden başka bir şey olmaz. Etkililik bir şeyi yapmaya karar vermek ve onu yapmaktır. Etkililik "başparmak"la temsil edilir, çünkü başparmağı olmayan bir el bir işe yaramaz.
2. YAPICILIK: Devrimin yönü, olumsuz değil olumlu, yıkıcı değil yapıcıdır. Bu özellik işaretparmağıyla temsil edilir. Çünkü işaretparmağı yönü ve gidilecek yolu göstermek için kullanılan parmağıdır.
3. SAYGI: Saygı, diğer insanlara karşı davranış şeklinizi kapsar. Saygı, insani değerleri ve insani duyguları içerir. Bir devrim insanlar tarafından ve aynı zamanda insanlar için yapılır. Bu bakımdan saygı esastır. Saygı, ortaparmakla temsil edilir. Çünkü bu parmak elin en uzun parmağıdır ve saygı da tüm ilkeler içinde en önemlisidir. İnsanlara karşı olumlu olamadıktan sonra, olumlu olmanın ne anlamı kalır ki?
4. KENDİ KENDİNİ GELİŞTİRME: Kendini geliştirmek her insanın hakkı ve görevidir. Bu, devrimin hem enerjisi hem de amacıdır. Bir makine kendi kendini geliştiremez ama bir insan bunu yapabilir. Bu yetenek yüzükparmağıyla temsil edilir. Bu parmağa fazla dikkat etmeyiz, ama o, elimizin vazge-

çilmez bir parçasıdır. İnsanın kendi kendini geliştirmesi de olumlu devrimin bir parçasıdır.

5. KATKI: Katkı, olumlu devrimin özüdür. Olumlu devrimde neyi beklediğiniz veya istediğiniz değil, çevrenize nasıl bir katkıda bulunabileceğiniz önemlidir. Eğer “katkı” bu kadar önemli ise niçin serçeparmağıyla gösteriliyor? Katkımız çok küçük olsa dahi, çevremize katkıda bulunabileceğimizi bize hatırlatmak için. Sonunda küçük katkılar çoğalarak büyük etkilere dönüşebilir.

Yapıcılık

Önce yönle başlamalıyız çünkü bir yön olmadan devrim olmaz, sadece enerji ve homurdanma olur.

İşaretparmağıyla temsil edilen “yapıcılık”, hedeflenen yöndür.

“Yapıcılık” iki şekilde tanımlanabilir: Ne olduğu ve ne olmadığı ile.

“Yapıcılık”, “olumlu”nun eylem kısmıdır. Bir şey hakkında olumlu duygulara sahip olabiliriz, ama bu olumlu duyguyu eyleme dönüştürmek asıl yapıcılıktır.

Bir taşı diğerinin üzerine koyan küçük bir çocuk yapıcıdır. Yeni bir şey yaratmıştır. Bir ev inşa etmek yapıcılıktır. Yemek pişirmek yapıcılıktır.

Yapıcılık, eylemde bulunmak, inşa etmek ve ortaya bir şeyler çıkarmak demektir ama daima olumlu anlamda.

Enerji ve faaliyet kendi başlarına yapıcı değildir. İki kişinin bir ipi ters yönlerde çekmesi örneğindeki faaliyet biçimi yapıcı değildir. Enerji ve hareket vardır ama ortada yararlı bir şey yoktur.

Beş saat boyunca oturup televizyon seyretmek kendi başına yapıcı değildir. Zaman harcamaktır. Bir bitki tohumu ekmek veya bir tahta parçasını oymak yapıcılıktır. Bir faaliyetin yapıcı olup olmadığını anlamak için sorulacak basit soru şudur: Faaliyetin sonunda elimize ne geçiyor? Formda olmak için egzersiz yapıyorsanız bu yapıcı bir faaliyettir. Gitar çalmaya çalışıyorsanız bu yapıcı bir faaliyettir.

“Yapıcılık” ve “katkı”yı bir araya getirdiğinizde olumlu devrimi başlatmış olursunuz.

Yapıcılık sürüklenmenin karşıtıdır. Yapıcılık pasifliğin

karşıtıdır. Yapıcılık olumsuzun karşıtıdır. Yapıcılık yıkıcılığın karşıtıdır.

Bazı insanlar sürüklenmekten başka yapabilecekleri bir şey olmadığını düşünür ve nehre düşmüş yaprak misali her an sürüklenir dururlar. Bu bir düşünce yapısıdır. İstediginde herkes, az da olsa yapıcı olabilir.

Bazı insanlar pasiftirler ve her şeyi hazır beklerler. Yapıcılık, işleri kendi kendinize yapabileceğinizi hissetmeye başlamanızdır. Yapıcılık, içinden dünyaya baktığımız bir çerçevedir. Yapıcı olmak, size ne olabileceği konusunda değil, sizin yapabileceğiniz konusunda olumlu beklentilerinizin olması demektir.

Bazı insanlar olumsuz olmaktan hoşlanırlar. Eleştirmekten, suçlamaktan ve saldırmaktan hoşlanırlar. Bu insanlarda olumsuzluk, kendinden hoşnut olmanın bir ifadesi biçiminde kullanılır. Olumsuz olmanın bayağı ve ucuz bir tavır olduğunu anlamalıyız. Olumsuz olmak kahramanca ve zekice bir tavır değildir.

Toplum olarak eleştirel düşünmeye ve olumsuzluğa daha az değer vermeliyiz. Şu anda olumsuzluktan hâlâ çok hoşlanıyoruz ve onu göklere çıkarıyoruz. "Zavallı adam, olumsuz olmaktan başka bir şey gelmiyor elinden," demeyi öğrenmeliyiz.

Yapıcı olmaya, olumsuz olmaktan çok daha fazla değer vermeliyiz. Olumsuz olmak kolaydır, çünkü olumsuzluk laf yetiştirmekten başka bir şey değildir, oysa yapıcı olmak bir şeyler yapmaktır. Ancak konuşurken de olumlu ve yapıcı olabilirsiniz. Örneğin, olumsuzluğa dikkati çekmek olumlu olmanın bir yoludur.

Geleneksel devrimler yıkıcıdır. Geleneksel devrimlerde ortada saldırılacak ve yok edilecek düşmanlar vardır. Olumlu devrim ise yapıcıdır. Olumlu devrimde inşa edilecek şeyler vardır.

Geleneksel devrim, "Sen bir halk düşmanısın ve kurşuna

dizilmelisin,” der. Olumlu devrim ise, “Yeterince katkısı olmayan bir oyun oynuyordun; şimdi başka bir oyun var; bu yeni oyunda rol almak için yeteneğini kullanmak ister misin?” der.

İnşa etmek için önce yıkmalıyız, diyenler vardır. Parçaları daha iyi bir şekilde bir araya getirmek için bazen bütünü parçalamanın gerekli olduğu doğrudur. Ama bu yıkmakla aynı şey değildir. Yıkıcılık tehlikeli ve israfli bir şeydir ve yeneden inşaya yönelik hiçbir şey sağlamaz.

Hayatın tadını çıkarmaya, dostlarla bir araya gelmeye, partilere, ziyafet çekmeye ve içki içmeye ne demeli peki? Bunlar yapıcı mıdır? İnsanların mutlu olması ve dostluklardan zevk alması da olumlu devrimin bir parçasıdır. Geleneksel devrimlerde, “Şimdi cefa çek, her şey bittiğinde mutlu olacaksın,” denir. Olumlu devrim ise, “Olumlu devrim için çalış, ama aynı zamanda mutlu ol,” der. Daha sonra göreceğiniz gibi mizah olumlu devrimin kilit unsurlarından biridir. Ancak, zevk ve eğlence hayatın tek amacı olursa o zaman yapıcı olamayız, hatta hayatın zevkini çıkaramayız. Başarı, hayatın daha kalıcı zevklerinden biridir.

Tasarım

Olumlu devrim eleştirinin yerine tasarımı koyar. Bir şeyde neyin yanlış olduğunu söylemek yerine, "Bu daha iyi nasıl yapılır?" demeyi deneriz.

Bazen yapıcı eleştirinin bir şeyin yapılışındaki hataları ortadan kaldırdığı ve böylece işlemin daha iyi olmasını sağladığı doğrudur. Fakat yaklaşımın yapıcı olması şarttır.

Tasarım, yapıcı ve etkili bir sonuç sağlayacak şekilde parçaları bir araya getirir. Bu sonuç bir yemek, bir ev veya bir vergi sistemi olabilir. Tasarımın yaratıcı ve yapıcı düşünmeye ihtiyacı vardır. Bu tür düşünme okullarda veya üniversitelerde asla öğretilmez, çünkü öğrencilere bilgi, eleştiri ve analiz eğitimi vermek hep ön planda tutulur.

Olumlu ve yapıcı yaklaşıma ve gereken enerjiye sahip olduğumuzda tasarım, eylemlerimizin ne kadar etkili olacağını belirler. Etkililik olumlu devrimin beş temel ilkesinden biridir; buna daha sonra değineceğiz.

Her eylem aynı derecede etkili değildir. Enerji israf edilebilir. Bu nedenle eylemlerimizin tasarımı konusunda dikkatli düşünmemiz gerekir.

Tasarım, yapıcı enerjiyi bir hedefe odaklamanın yollarından biridir. Alternatiflerin, hedeflerin, önceliklerin ve mevcut kaynakların dikkate alınması, tasarım sürecinin birer parçasıdır.

Bunu yapmaya değer ve biz bunu yapabiliriz. Öyleyse bunu iyi yapalım.

Katkı

Yerlere kâğıt atılmış bir sokakta yürüyorsunuz. Kâğıtlar atık kâğıt taşıyan bir kamyonun arkasından düşmüş olabilir. Köpekler çöp tenekelerini devirmiş ve içindeki kâğıtları etrafa dağıtmış olabilir. Birileri bu kâğıtları rasgele yerlere fırlatmış da olabilir, ki bu hiç de olmayacak bir şey değildir. Öyleyse siz de çikolatanızın kâğıdını yere atıverin. Sokak zaten o kadar pisen bir çikolata kâğıdını yere atsanız ne fark eder ki?

Ya da diyelim ki, kendi kendinize sokağın bu kadar pis olmasının çok kötü bir şey olduğunu söylüyorsunuz. Sokakları temizlemenin belediyenin işi olduğunu ve belediyenin işini doğru dürüst yapmadığını düşünüyorsunuz.

Bu örnekte anlatılan iki tavır da çevreye katkıda bulunmanın tersi bir tavidir. Eğer katkı ilkesini uygularsanız bir şey fark etse de etmese de sokağa kâğıt atmazsınız. Herkesin bu ilkeyi uygulaması durumunda bu sokak hem daha temiz olur hem de temizlemesi kolaylaşır. Bir veya birkaç kâğıt toplarsanız ne çıkar? Sokağın tamamını mı temizleyeceksiniz? Hayır. Birkaç parça toplayın yeter.

Birkaç kâğıt parçasını toplarsanız ne kadar yapıcı olursunuz?

Katkı tavrı ve ilkesini uygulayarak kendi katkı duygunuzun geliştirilmenize yardımcı olursunuz.

Sokağın temizlenmesine yardımcı olursunuz.

Başkalarına örnek olur, bu davranışınızın yaygınlık kazanmasına öncülük edersiniz

Evinizin önündeki yolda bir çukur var. Bu çukuru doldurmaya çalışıyorsunuz. Kısa zaman sonra trafikten dolayı

çukur tekrar açılıyor. Yine dolduruyorsunuz. Bu gerçek bir katkı mıdır, yoksa zamanınızı boşa harcamak mı? Bunun üç cevabı var. Bir şeylere katkıda bulunma duygunuzu geliştiriyorsunuz. Sürekli olmasa da çukuru en azından bir süreliğine doldurmuş oluyorsunuz. Yaptığınız bu katkıyı iyi bir şekilde “tasarlayabilirsiniz”. Çukuru doldurmak için daha iyi bir yol bulabilir, sürücülerini uyarmak için bir tabela koyabilir, yerel yönetimi uyabilirsiniz.

Yapılan katkının küçük de olsa bir katkı olacağını hatırlatmak için, katkının temel ilkesi serçe parmağıyla temsil edilir.

Katkı ilkesine ilişkin en büyük güçlük herkesin, “Elimde bir yetki yok ki, ne yapabilirim?” demesidir. Bu, olumsuzluk ve pasifliktir.

“İşimi iyi yapmam da çevreme yeterli bir katkıdır,” demek de yeterli değildir. Bu tabii ki son derece önemli bir katkıdır, ancak yeterli değildir.

Bir “katkı günlüğü” tuttuğunuzu ve yaptığınız katkıları günü gününe yazdığınızı farz edin. Günlüğünüze bir gün sokaktan bir kâğıt parçası topladığınızı, bir başka gün yaşlı bir hanımın caddenin karşısına geçmesine yardım ettiğinizi yazabilir, bazı günler hiçbir şey yazmayabilirsiniz. O zaman da kendi kendinize, “Bugün hiçbir şeye katkıda bulunmadım,” diyebilirsiniz. Böyle bir günlük tutmak size aptalca geliyorsa, kendinize neden aptalca geldiğini sorun.

Katkının üç cephesi vardır.

1. Katkıda bulunan kişi.
2. Katkıda bulunulan kişi.
3. Katkıda bulunma yollarını düşünen kişi.

Olumlu devrimin en önemli rollerinden biri “iş derleyicisi”nidir. Bu terim, alelade insanların katkıda bulunmasını sağlayacak çeşitli yolların bir kataloğunu çıkarmak anlamında kullanılmaktadır. İnsanların, katkıda bulunabilecek za-

man ve enerjileri olmasına rağmen ne yapabileceklerini bilmemelerinden daha kötü bir şey yoktur. Yapılacak işlerin arında düşünülmesi kolay değildir. Katalog, (ki bu çok sayıda olabilir) çeşitli alanlarda deneyimleri olan insanların bu deneyimlerini bir araya getirebilir. Katalog, değerli katkıda bulunma yollarını tasarlamak için bir araya gelecek bir grup tarafından derlenebilir.

“İş”in varolduğunu ve aşikâr olduğunu varsayınız. Oysa belli bir değere sahip olan işlerin belirlenmesi önemlidir ve bu tür işlerin tasarımından sorumlu “iş derlemeciliği”, ileride en önemli iş sahalarından biri haline gelecektir. Bu iş, bilinen diğer işler gibi değerlendirilecek ve karşılığı nakit olarak ödenecektir. Katkı kataloğu da benzer bir değer kazanacak, ancak karşılığı, gelecekte ortaya çıkacak “hizmet birimi” ile ödenecektir.

Katalog şu konuları kapsayabilir: Bilgi toplama ve aktarma; insanları belli bir amaç için bir araya getirme; insanlara kuralları açıklama ve formları doldurmalarına yardımcı olma; öğrenmeye istekli kişilere mikro-eğitim imkânı sağlama; hasta veya özürlülere yardım; çevre kirliliğini durdurma; çevreyi temizleme ve daha hoş görünmesini sağlama; suçu önleme; kataloğun kapsamını yakın çevre düzeyinde veya daha yaygın biçimde genişletme; yapıcı yaklaşımlarda bulunmaları konusunda başka insanları teşvik etme; olumsuzluk ve pasifliği değersizleştirme; bu el kitabının mesajlarını başkalarına aktarma; bir proje grubu kurma veya bir proje grubuna katılma.

Yapıcı başarı, bir hobi haline gelebilir. Bir şey yapmaya karar vermek ve onu yapmak insana büyük bir haz verir. Başarının bir hobi olması fikri bu kitapta daha ileride açıklanacak olan E-kulübünün (E, etkililiğin baş harfidir) temellerini oluşturur.

Ortak Çevreler

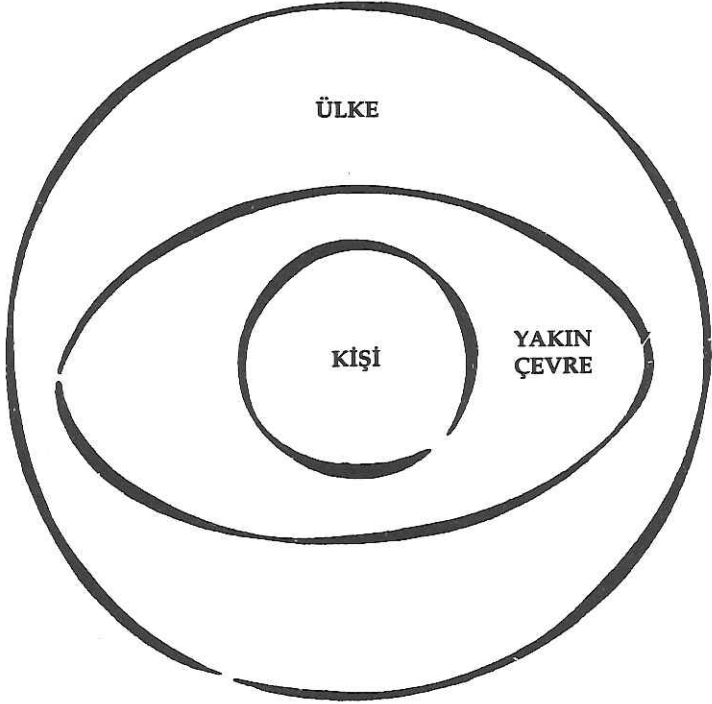
Nereye katkıda bulunuruz?

Gözünüzün önüne iç içe üç küme getirin. En içteki küme sizi temsil eder. Onun dışındaki küme ailenizi, arkadaşlarınızı, içinde bulunduğunuz topluluğu, üçüncü küme de ülkenizi ve dünyayı temsil eder.

1. KİŞİ: Kendinize nasıl katkıda bulunuyorsunuz? Bu katkılar beceri, öğrenim, eğitim ve deneyimlerden oluşur. Bu bölümün kapsamına olumlu bir yaklaşım, yapıcı bir tavır ve katkıda bulunma disiplini de girer. Kendini geliştirme, olumlu devrimin beş temel ilkesinden biri olup katkı konusunun önemli bir alanıdır.

2. YEREL TOPLULUK: Ailenizi ve arkadaşlarınızı bir kümenin, içinde yaşadığınız toplumla beraber, birlikte çalıştığınız kişiler topluluğunu da başka bir kümenin temsil etmesini önerebilirdim. Bunu yapmak istemedim, çünkü zaten aile ve arkadaşlar ile yerel topluluklar arasında oldukça büyük bir boşluk vardır. Bu nedenle yerel çevre kümesi, aile, arkadaşlar, yerel topluluk ve iş çevresini kapsıyor. Aileniz sizin için daima özeldir ve aynı küme içinde yer aldığı için, içinde bulunduğunuz topluluğun da tıpkı aileniz gibi hayatınızda özel bir yeri olacaktır. Ailenizle içinde bulunduğunuz topluluk arasında sınır yoktur.

3. ÜLKE VE DÜNYA: Bu büyük bir alandır, ancak her ülke belli bir halk topluluğundan, dünya da pek çok ülkeden oluşur. Seçimlerde nasıl oy verdiğiniz, politikacılara ne tür sinyaller gönderdiğiniz, ülkenizin gelişmesi için nasıl uğraş verdiğiniz, hep bu üçüncü alanın sınırları içine girer. Okuma ve yazmayı öğrenirken kendinize olduğu kadar ülkenize de

katkıda bulunursunuz. Daha çok ürün yetiştirirseniz bu da ülkenize yapılmış bir katkıdır. Suç oranında meydana gelebilecek bir azalma hem topluma hem de ülkeye yapılmış bir katkıdır.

Bu üç küme, olumlu devrimin başka bir sembolü de olabilir.

Her eylem için şunları sorabilirsiniz:

Bu eylem yapıcı mıdır?

Bu eylem hangi alana veya alanlara katkıda bulunur?

Özel Yetenek ve Konumlar

Bazı kişilerin çevrelerine katkıda bulunmak konusunda özel bir yeteneği vardır, bu yüzden diğer insanlara oranla çok daha fazla katkı sağlayabilirler.

Bazı kişiler ise çevrelerine katkıda bulunmalarını gerektiren özel bir konumdadırlar ve bu konumları gereği çok daha fazla katkı yapabilirler.

Servet yaratıcıları denen bir grup insan vardır. Bunlar iş kuran girişimciler veya halihazırda kurulmuş işleri yürütenlerdir. Miras yoluyla veya satın alarak belli bir araziye sahip olanlar da aynı kategoride değerlendirilebilir. Servet yaratmak toplum için çok değerli bir iştir, çünkü istihdamın artmasını, gıda ve yaşam standardının yükselmesini sağlar. Servet yaratmak ayrıca dışarıdan mal satın almak için gerekli para girdisini sağlayan ihracatı körükler.

Bazı geleneksel devrimler, servet yaratıcılarına, diğer insanları sömürdükleri ve çalışanların, kendi çabalarıyla yaratılan zenginlikten paylarını adil şekilde almadıkları gerekçeyle saldırmışlardır. Bu gerekçelerde belli bir haklılık payı olduğu süphesizdir, hatta eski tarihlerde bunun çok daha haklı bir gerekçe olduğu rahatlıkla söylenebilir. Ancak devletin, toplumun servet yaratma gereksinimlerini üstlenme girişimlerinin pek de öyle parlak sonuçlar vermediği de zamanla görülmüştür. Bazı suiistimler önlense de onların yerine başkaları ortaya çıkmıştır. Genelde, Marksist ekonomilerde olduğu gibi çok daha az servet yaratılmış ve böylece herkes sıkıntı çekmiştir.

Yetenekler, enerji ve girişimcilerin risk alma özelliği, toplumun iyiliği doğrultusunda nasıl yönlendirilebilir.

Burada katkı kavramını kullanmamız gerekmektedir. İstihdama, vergiye, kaliteli mallara, düşük-maliyetli mallara, kâr paylaşımına, altyapıya ve eğitime iş dünyasının katkısı nedir? Bir iş alanı rekabetçi bir dünyada ayakta kalacak nitelikte olmak ve kâr etmek zorundadır. Aksi takdirde hiç kimse bu işe yatırım yapmamak istemez.

Risk alma, girişimde bulunma, düzenleme, yani organizasyon ve çok çalışma, mutlaka ödüllendirilmelidir. Ödüller işe yapılan katkı ile doğru orantılı olmalıdır. Örneğin, kârlar, istihdam edilen kişi sayısı ve bunların ücretleri ile doğru orantılı olabilir. Eğer bu adil ödül ve adil katkı sorununu çözebilirsek servet yaratıcıları enerjilerini azami servet ve katkı yaratmak için kullanabilirler.

Liderliğe özgü bazı yetenekler vardır. Bu yetenekler görülmeli, eğitilmeli ve ödüllendirilmelidir. Herkes lider olmaz veya olmak istemez. Liderler, yapıcı olabilecekleri ve çevrelerine katkıda bulunabilecekleri konusunda kendilerini kanıtladıkları ölçüde teşvik edilmeli ve onlara buna göre sorumluluk verilmelidir. Liderlik eğitimi öğrenimin bir parçası olmalıdır.

Bir zamanlar biri, bürokrasiyi bir amaç için bir araya getirilen ancak orada bulunuş amaçlarını çok çabuk unutan bir grup insan olarak tanımlamıştı. Bu, kısmen doğrudur. Birçok bürokratin, bürokrasinin tek amacının ayakta kalmak ve devletten ücret almak olduğuna inanır gibi bir hali vardır. Oysa bürokrasinin ve onun içinde yer alan kişilerin hem genel amaca hem de halkın tek tek bütün üyelerine katkıda bulunmaya yönelik güçlü bir niyet beslemesi gerekir.

Bazı politikacılar da sırf ayakta kalmak ve iktidarlarını sürdürmek için politika yapıyor gibidirler. Bunda biraz haklılık payı vardır, çünkü bir politikacı iktidarda değilse çok az başarı sağlayabilir. Bu bakımdan ayakta kalmak önemlidir. Ancak politikada ayakta kalmak için topluma katkıda bulunmak şart olmalıdır.

Katkı, sadece kurallara uymaktan çok öte bir şeydir. Kurallara ve kanunlara tümüyle bağlı olsanız da, topluma çok az katkıda bulunabilirsiniz.

Katkı, yargılama için de bir kıstas oluşturur. "O haklı mı, haksız mı?" demek yerine, "Onun bu konuya katkısı nedir?" diye sorabiliriz. "O iyi mi, kötü mü?" demek yerine, "Onun bu işe katkısı nedir?" diye sorabiliriz.

Bencillik

Bazı kişiler sadece kendi çıkarlarına katkıda bulunmak isterler. Bu kişiler, kendi gelişimleri yararına olabilecek şeylere bile dahi katkıda bulunmazlar. Bunlar başkalarını aldatıp suiistimal edebilecek türden insanlardır. Bu insanlar sırada beklemeyip kuyruğun önüne geçmeye ve sistemin açığına yakalamanın yollarını bulmaya çalışırlar.

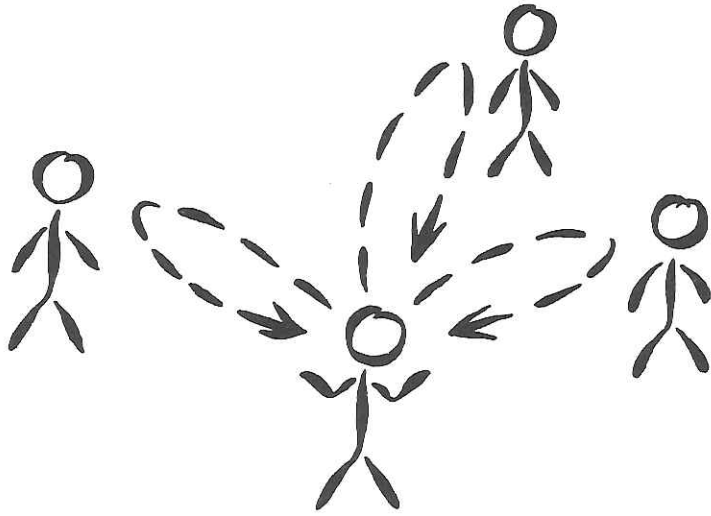
Bu tür insanlara nasıl davranılmalıdır?

Bu tür kişiler genellikle yetenekli kişilerdir. Atılacak ilk adım, bu insanların sahip oldukları yeteneklerin yeni bir oyun, yani yapıcılık oyunu için kullanılıp kullanılmayacağına bir bakmaktır. Bu tür kişiler genellikle uyanıklıklarını, enerjilerini ve hünerlerini kullanma fırsatı yakalamaya çalışırlar. Bu durum yapıcı bir yönde kullanılabilir mi?

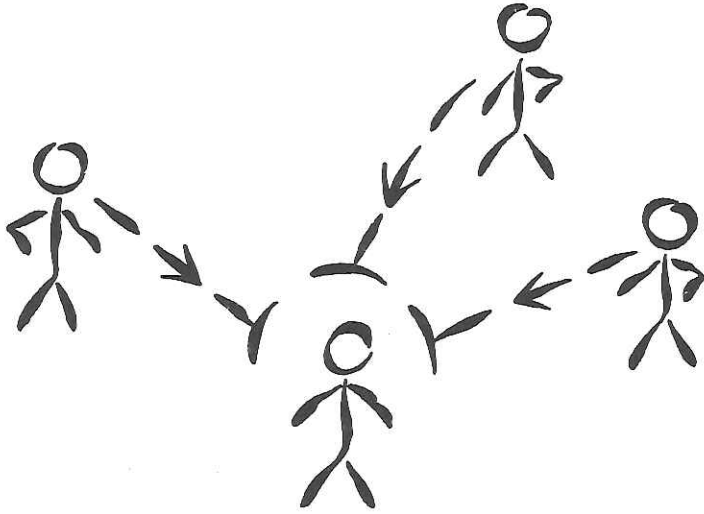
Herhangi bir toplumdaki bilgi ağları bu tür insanları çabucak tanırlar. Olumlu devrimin bir parçası olan 'adlandırma işlemi' (bu daha sonra açıklanacaktır) bu tanımlamayı daha da kolaylaştırır. Böyle bir adlandırma işlemi yerel toplumun o kişiye olan saygısını azaltacaktır. O kişiyle olan tüm temaslar adlandırma işleminin belirlediği temelde olacaktır.

Bencilliğe karşı en önemli silah algıdır. Maço, bencil ve düzenbaz kişiler toplumun gözünde sık sık yarı kahraman olarak görülürler. Genç erkekler akranlarını ve genç kadınları etkilemek isterler. Böyle kişilerin bir kahraman gibi görülmek yerine toplumun yüzkarası durumuna indirgenerek etkisiz kılınmalarına yol açacak ufak bir algı değişikliği, onların davranışlarının değişmesini sağlamanın en etkili yoludur.

"Bu o kadar da akıllıca bir hareket değil..."

BENCİL KİŞİ

ETKİSİZ KILINMIŞ KİŞİ

“Bu o kadar cesurca bir davranış değil...”

“Bu tamamen bencilce bir davranış...”

Hemen hemen herkes, diğer kişiler tarafından saygı görmeye belirli bir düzeyde ihtiyaç duyar.

Etkililik

Olumlu devrimin temel ilkelerinden olan etkililik, başparmakla temsil edilir. Çünkü başparmak olmadan el işlevsizdir. Bir aleti, bir kalemi veya diğer herhangi bir nesneyi tutarken başparmağımızı kullanmak zorundayız.

Etkililik olmadan hiçbir şey olmaz.

Dünyadaki en büyük hayaller, etkililik yoksa, hayalden ibaret kalır.

Herkes güzel ve zeki olarak doğmaz, ama herkes etkili olabilir.

Etkililik, kendi kendimize geliştirebileceğimiz bir beceridir. Etkili olmayı istememiz yeterlidir.

Yine de gerçekten etkili olan çok az insan vardır. Her işveren etkili kişileri öncelikli olarak işe alır. Ben şahsen etkililiği zekâdan daha çok takdir ederim.

Etkililik neden bu kadar az bulunur bir şeydir? Çünkü onu, bir alışkanlık haline gelinceye kadar kendi kendimize oluşturmamız gerekir. Etkililiği bir alışkanlık haline getirdiğimiz taktirde tembelliğimiz ve duygularımız onu yok eder.

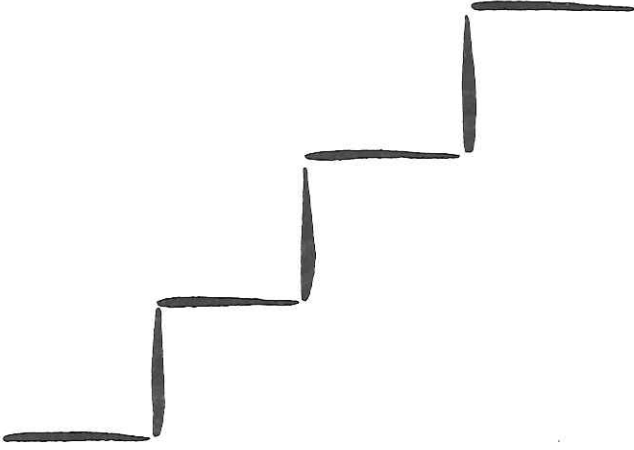
Etkililik nedir?

Etkililik bir şeyi yapmaya girişmek ve onu yapmaktır.

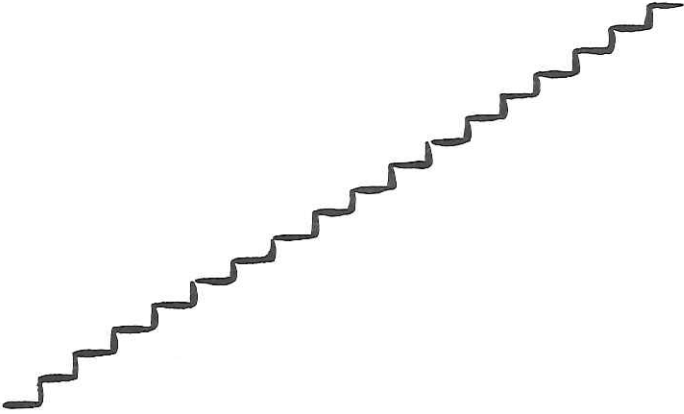
Bu kadar basittir.

Etkili olmak için üç şeye ihtiyaç vardır:

1. Kontrol: Kendi eylemlerinize hâkim olmaya ve ne yapmaya çalıştığınızı bilmeye.
2. Güven: Yetenekli bir zanaatkâr gibi elinizdeki işi yapabileceğinize inanmaya.

BÜYÜK BASAMAKLAR

KÜÇÜK BASAMAKLAR

3. Disiplin: Elinizdeki işi sabır ve azimle yapmak ve konsantre olmak için disipline.

Bu üç şey, istemekle birdenbire olmaz. Her beceri gibi etkililik becerisi de eğitim ve uygulama yoluyla yavaş yavaş oluşturulmalıdır.

Her iş aşılması kolay çok küçük basamaklara bölünebilir. Böylece her seferinde küçük bir adım atarak işi tamamlayabilirsiniz.

Aynı şekilde etkililik becerisi de oluşturulacak küçük basamaklarla adım adım inşa edilebilir.

Kendinize küçük basamaklar oluşturun ve bunları uygulayın.

Neler kontrolünüz altındadır? Dakik olmak ve bir randevuya zamanında gitmek çok basit bir şeydir ama etkililik için mükemmel bir eğitimidir. Birisiyle sözleştiğiniz bir yere zamanında gitme alışkanlığınızı geliştirin. Dakikliğinizi geliştirecek alıştırmalar yapın. Örneğin bir arkadaşınızla uzak bir semtte bir buluşma ayarlayın. Onunla aynı anda orada olup olmadığını ölçün.

Olumlu devrimin sembolü olan eli, bir tahtaya veya taşa oymaya karar verdiğinizi varsayın. Her gün bir küçük parça oyarak çok yavaş ve çok dikkatli bir şekilde çalışırsınız. İş tamamen sizin kontrolünüzdedir. İlk denemede elin sadece ana hatlarını oyarınız. Sonuç pek başarılı olmayabilir. Fakat bir sonraki oyma işlemi daha iyi olacaktır. Bu seferki denemede eli, kabartma oluşturacak şekilde oymaya başlarsınız. Bütün bu alıştırmalardan sonra oyma işlemi üç boyutlu bir el figürü elde etmeye kadar ilerletebilirsiniz.

Bu boş bir iş midir? Hayır. Bu, etkililik için gereken disiplin, odaklanma ve azim kullanılarak yapılan bir alıştırmadır. Kaç tane oyma yapmalısınız? Bunun sınırı yoktur.

Ancak belli bir işten sonuç alınabilmesi durumunda etkililikten söz edilebilir. Ne yaptığımızı görmek isteriz. Başarı bize tatmin duygusu verir.

Her gün 1.000 kelime yazan bir yazar bir yılda beş kitap yazar. Damlaya damlaya göl olur. Ama bir şey yazmak için ilham gelmesini beklemek hiçbir zaman bir şey yazamamak anlamına gelebilir.

Bitmiş el oymalarınıza bakar, kendinizi geliştirdiğiniz ve bir şeyler başardığınız duygusunu tadarsınız. Bunları dostlarınıza hediye edersiniz.

Nasıl bir iş olursa olsun, bir işi yaptıktan sonra durup kendi kendinize şunu söyleyin: "Bu işi ben yaptım ve iyi yaptım."

Etkili Olmanın Hazzı

Etkililiğin harika tarafı zamanla haz vermeye başlaması ve mutluluk kaynağı haline gelmesidir. Bunun nedeni aşağıdaki etkenlere dayanır:

1. Bir şeyle ilgilendikçe o şey insana daha ilginç gelmeye başlar. Etkililik becerisiyle ne kadar çok haşır neşir olursak, etkililik konusuyla o kadar çok ilgilenmeye başlarız – hem kendimizin hem de başkalarının etkililiğiyle. Burada neden etkili oldum? Orada neden etkili değildim?
2. Etkililik disiplini geliştirdikçe bütün işler daha da kolaylaşır. Sadece bir işi yapmaya karar verir ve onu yaparız. O anki duygularımızla (“Canım yapmak istemiyor”) mücadele etmek yerine sadece yaparız. Bu tür mücadelelere yer yoktur artık.
3. Bir işi başarmak insanı sevindirir. Yaptığımız işlere dönüp baktığımızda gurur duyarız. Zamanla başarılarımız çoğalır. Başarılarımızın günlüğünü tutabiliriz.
4. Etkililiğimiz arttıkça, kendi işimizi kurmada çok daha yetkin veya işveren için çok daha değerli biri haline geliriz. İşverenler daima etkili kişiler ararlar.

Bütün bunlar etkililik becerisini geliştirme sonucu ortaya çıkar.

Bu etkililik becerisi olumlu devrimi harekete geçirmek için de kullanılacaktır.

Kilosuna Dikkat Edenler Kulübü*, başarısını, insanların başkalarının karşısına kilo kaybetmiş olarak çıkmaktan gurur duymalarına borçludur. Benzer bir şekilde, etkililiğin

* Weight Watchers Club

verdiği haz duygusu da bir başarı hobisine dönüşebilir. Bu haz, başkalarıyla birlikte çalışırken hissedilen birlik duygusunu, bir işin tasarlanmasının ve planlanmasının bir parçası olma zevkini ve yapılanları başkalarına anlatırken hissedilen başarı duygusunu kapsar. Bütün bunlar, "etkililik" ve başarıyı bir hobi haline getirecek bir yol sağlamak için kurulan E-Kulüpleri fikrinde birleşir. Bir E-Kulübü'nün nasıl kurulacağı bu kitabın ekinde anlatılmaktadır.

Eğitim

Eğitim okuma, yazma, matematik ve pek çok bilginin öğretilmesini kapsar. Okuma, yazma ve matematik herkesin toplum içinde ayakta kalması, topluma ve kendisine katkıda bulunması için ihtiyaı olan temel becerilerdir.

Ancak geleneksel eğitimde eksik olan bir beceri vardır: Düşünme becerisi. Bununla, tartışmaya veya analize dayalı düşünmeyi değil, "etkililik"e dayalı düşünmeyi kastediyorum. Bu, bir işin üstesinden gelmek için gereken türden bir düşünmedir: hedefler, öncelikler, alternatifler, başkalarının görüşleri, yaratıcılık, kararlar, seçenekler, planlama ve eylem sonuçları gibi unsurları değerlendirmede kullanılan türden düşünme.

Harflerimiz ve rakamlarımız var ama bunun yanında "uygulama becerisi"ne, diğer bir deyişle bir şey yapma becerisine de ihtiyacımız var. Yıllar önce bir okul dersi olarak bilinçli ve doğrudan düşünmenin öğretilmesi için CoRT düşünme dersi programını tasarladım. Bu dersler, şimdi bazı ülkelerde okullarda zorunlu bir ders olarak okutuluyor ve dünya genelinde yaygın olarak kullanılıyor. ABD, Kanada ve Avustralya'da CoRT'nin kullanımı giderek artmakta, in ve Malezya'da ise bu program daha sınırlı alanlarda kullanılmaktadır. Zekâ, tıpkı arabanın beygir gücü gibi bir potansiyeldir. Bu potansiyeli kullanmak için sürücü, bir beceri geliştirmelidir. Bu da düşünme becerisidir.

Eğitim, etkililiği öğretmelidir.

Bilgi yeterli değildir. Etkililiği olmayan bilgi çok tehlikeli olabilir. Belli bir bilgi birikimine sahip kişiler, nasıl etkili olacağını bilmeden güçlü konumlara gelebilir.

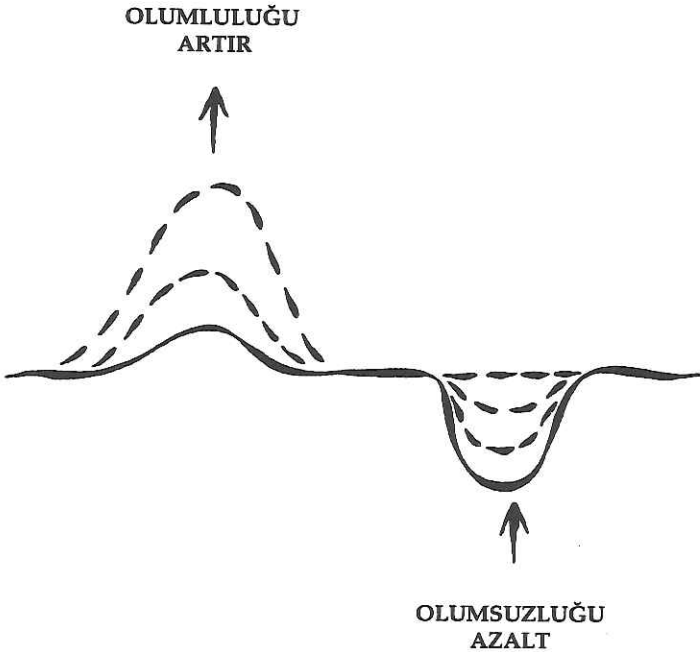
Olumlu devrimin yepyeni bir anlayışla kuracağı eğitim sistemi, etkililik, liderlik ve diğer insanlarla ilişki kurma becerisini geliştirici bir öğretimi hedeflemelidir.

Kendini Geliştirme

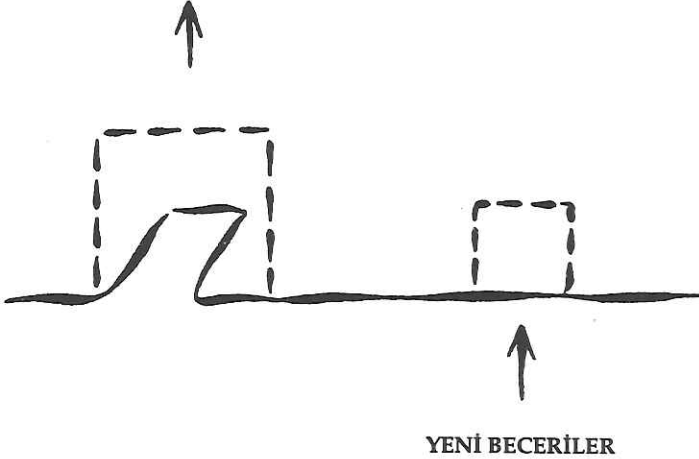
Bir kişinin başka bir kişiyle karşılaştığında söyleyeceği yeni bir selamlama terimi icat ettiğimizi farz edelim. "Günaydın" veya "iyi günler" veya "nasılsınız" yerine bu yeni selamı kullanalım.

Bu selam "Bugün dünden daha iyi bir gün"dür.

Bu, selamlaştığınız kişinin önceki güne oranla yaşça bir gün daha büyük olduğunu ve insan günden güne sürekli geliştiğine göre de, o kişinin önceki güne oranla daha iyi bir

**YAPTIĞIMIZ ŞEYLERİ
DAHA İYİ YAPMAK**

konumda olduğunu vurgular. Sadece bir günlük bebekler, bir gün önce hayatta olmadıkları için, bu genellemeden muaftırlar.

Tabii aksiliği üzerinde bir ihtiyar, bugünün dünden daha iyi bir gün olmadığını söyleyebilir, çünkü: dün ağrımadığı halde bugün karnı ağrıyordu; dün işini kaybetmişti; bugün yağmur yağıyordu. Ancak içinizden bugün dünden daha iyi olduğunuzu hissediyorsanız, bütün bunların hiçbir önemi yoktur.

İnsanın kendini geliştirmesi her gün adım adım gerçekleşen yavaş bir süreçtir. Tıpkı yüzükparmağının elin vazgeçilmez bölümlerinden biri olması gibi, kendini geliştirme de insan yaşamının vazgeçilmez bir unsuru olmalıdır. Yüzükparmağı, evlilik yüzüğümüzü taktığımız ve bize yaşamımızda belli bir ilerleme kaydettiğimizi hatırlatan parmağıdır.

Kendini geliştirme dört şekilde gerçekleşebilir:

1. Olumlu davranışlar, alışkanlıklar ve beceriler geliştirmek. Bunlar yapıcı olmak, etkililik becerisi, çevreye ve kendisine katkıda bulunma alışkanlığı gibi konuları içerir.
2. Tembellik, bencillik, depresyon ve hoşgörüsüzlük gibi kötü alışkanlık ve davranışların hâkimiyetini azaltmak.
3. Yaptığınız her şeyi (çalışma, iş, görev) daha iyi yapar hale gelmek.
4. Yeni beceriler kazanmak.

ABD'de diyet ve fiziksel zindeliğin yararları konusunda giderek artan bilinç, kalp krizinden kaynaklanan ölümlerin üçte bir oranında azalmasına yol açmıştır.

Yarının bugünden iyi olacağı ümidiyle yetinmek yerine, hemen bugün, yarın uyandıığımızda kendimizi önceki günden biraz olsun daha iyi hissetmemizi sağlayacak bir şeyler yapabiliriz.

Olumluluğu Artırmak

Kendi kendini geliştirme Şekillerinden ilki, olumlu davranış ve alışkanlıkların başlatılması, geliştirilmesi ve ilerletilmesiyle ilgilidir.

Olumlu davranış, olumlu devrimin temelidir.

Yapıcı davranış olumlu davranışı eyleme geçirmenin bir yoludur. Aynı zamanda olumsuz ve yıkıcı davranışın tersidir.

Bir Şeylere katkıda bulunma alışkanlığı. Katkıda bulunma yolları arama ve her üç alanda (kişisel, toplumsal ve ũlke genelinde) katkıda bulunmak.

Etkililik becerisini uygulamak ve ondan haz almak.

Kendi kendini geliştirmeyi akıldan hiç çıkarmamak.

Diğer insanlara karşı temel saygı ilkesine göre davranmak.

Daha fazla Şeye ilgi duymak. Zihninizi yeniliklere açmak.

Sohbet ve tartışmalara daha fazla ilgi duymak.

Yardıms sever ve uzlaşmacı olmaya gayret etmek.

Ne yaptığınızı değerlendirmek için duraklayıp dũřünmek. İyi noktaları övmek ve zaaf ları belirlemek.

Olumsuzluğu Azaltmak

Kendi kendini geliştirme şekillerinden ikincisi birtakım olumsuzlukların hâkimiyetini azaltmaktır. Bunların hepsi bir anda yok olmaz, hatta bazıları hiçbir zaman yok olmaz, ama olumsuzlukların biraz olsun azaltılması için bile çaba göstermeye değer.

Hemen yargıda bulunmaktan mümkün olduğunca kaçınmak. Duygusal tepkilerimizde daha yumuşak olmak.

İnsanlara karşı daha hoşgörölü ve daha az eleştirel davranmak.

Olumsuz ve yıkıcı olmaktan mümkün olduğunca kaçınmaya çalışmak.

Daha az dogmatik olmak ve başka görüşlerle alternatifleri dinlemeye daha fazla istek duymak.

Hemen savunma durumuna geçmemek.

Bizi tembel, özensiz ve güvenilmez bir insan yapan alışkanlıkları azaltmak.

Sadece "zaman doldurmak" için harcanan zamanı azaltmak.

Fazla pasif olmamak.

Kendini fazla çaresiz ve kederli hissetmemek.

Bir şeyin ilk anda gerçekleşmemesi durumunda hemen pes etmemek.

Bu liste, kişilerin kendilerine özgü olumsuz tavırlarını eklemeleriyle daha da uzatılabilir.

Bunlardan bazıları daha önce sözü geçmiş olan olumlu yönlerin geliştirilmesi durumunda kendiliğinden azalabilir, ki bu yöntem, olumsuzlukları giderme konusunda çok daha etkili bir yoldur.

Yaptığınız İş Daha İyi Yapmak

Rahatsızlık, can sıkıntısı ve zaman doldurma, zamanın olumsuz kullanılmasından başka bir şey değildir – her ne kadar, rahatsızlık bazen olumlu yönde kullanılabilse de.

Bir iş yapıyorsunuz, bu iş daha iyi yapılabilir mi?

Bu iş daha randımanlı veya daha etkili bir şekilde yapılabilir mi?

Bir mesleğe ilgi duyunca, o meslek sizin gözünüzde daha ilginç hale geliyor mu?

Yemek pişirmeniz gerekiyor, o güne kadar hiç yapmadığınız yemekleri denemeye değer mi?

Belirli bir yol boyunca yürümek zorundasınız, yürürken daha önce dikkatinizi çekmemiş olan şeyleri fark edebiliyor musunuz?

Bazı kişilerle birlikte çalışmak zorundasınız, onları daha iyi tanıyabilir misiniz?

Zaten yapmak zorunda olduğunuz bir şeyden zevk alırsanız, gününüzün daha uzun bir bölümünü zevk alarak geçirmiş olursunuz.

Japonya'daki Toyota otomobil fabrikasında her yıl çalışanlar tarafından 326 öneri sunulur. Bunlar işin nasıl yapılacağına ilişkin önerilerdir. Bu, işçilerin işlerini büyük bir ilgiyle yaptıklarının bir göstergesidir.

Yeni Beceriler Kazanmak

Sahip olduğumuz becerilerle neden yetinelim? Bir arkadaşımın annesi piyanoda daha önce hiç çalmadığı, Beethoven'ın sonatlarını çalmayı öğreniyor.

Herhangi bir şeyi öğrenirken öncelikle, her şeyin zor geldiği meşakkatli bir dönemden geçilir. Ama bu dönemden sonra yapılan şey giderek kolaylaşır ve daha zevkli hale gelir.

Yeni bir dil öğrenmek.

Bir şeyi inşa etmeyi, dekorasyonu veya musluk tamiratını öğrenmek.

Dans etmeyi öğrenmek.

Resim yapmayı veya bir enstrüman çalmayı öğrenmek.

Yeni bir konuyu öğrenmek.

Yeni bir spor dalını veya sadece yeni bir oyunu öğrenmek.

Bilgisayar kullanmayı öğrenmek.

Öğretmenliği öğrenmek.

İlk yardım yapmayı öğrenmek.

Yeni bir iş veya mesleğe başlamak.

Yeni bir iş kurmak.

İlgi ve macera, zihni genç ve enerjik tutar. Hayatınızın belirli bir noktasından sonra artık yeni hiçbir şey yapmamanız gerektiğini kim söyleyebilir?

Duygular

Duyguların bu dünyadaki sorunların ve acıların nedeni olduğunu, onun için duygularımızdan kurtulma veya onları bastırma yollarını aramamız gerektiğini savunan bazı dinler vardır.

Ancak duygular hayatın sosudur. Bir yemeğe lezzet katmak ve ondan daha fazla zevk almak için sos koyarız. Duygularımızdan da aynı şekilde zevk almalıyız. Bizler makine değiliz.

Fakat duygularınızın esiriyseniz, o zaman onlardan zevk alamazsınız. Sosu tek başına yemeyi tercih etmezsiniz. Sosu ağzınızı yakacak ve sindirim sisteminizi bozacak kadar acı yapmayı tercih etmezsiniz.

Bu örnekten hareketle, insanın kendini geliştirmesinin, duygularını kontrol altına alma alışkanlığını edinmesi anlamına geldiğini söyleyebiliriz.

Ani bir duygusal tepki yerine, önce kısa bir duraklama yaşanıp, ardından tepki gelmelidir.

Mizah, bir şeye sadece tek bir açıdan bakmak yerine, farklı bakış açılarına geçiş yapabilmeye olanak tanıyan bir alışkanlıktır. Bazı şeyler düşündüğümüz gibi olmayabilir.

İnsan, doğası gereği korkak, güvensiz, hırslı, saldırgan, arında ödüllendirilmeye istekli ve grup baskısı karşısında hemen boyun eğmeye meyillidir. İnsan, kendi doğasını değiştiremez belki, ama onu kontrol etmeyi öğrenebilir. Vahşi atlara binebilmek için önce onların doğalarını anlamaya çalıştığımızı ve sonra da üzerlerinde kademe kademe kontrol kurduğumuzu unutmamalıyız.

İnsanlar depresyondayken olumsuz duygular hisseder-

ler. Bu depresif durumun, varlıklarının *gerçek* durumu olduğunu düşünürler. Geçmişte mutlu oldukları zamanları artık sahte ve yapay kabul ederler. Bu, çok yaygın bir duygudur. Ancak, yanlış bir duygudur. Tersine döndürmemiz gereken bir duygudur.

Depresyonda olmak nezle olmak gibidir. Kendimizi depresyonda hissediyorsak, yanlış bir duygu içindeyiz demektir. Depresyondayken kendimizi iyi hissetmeyiz. Olumlu ve mutlu olmak ise doğal bir durumdur. Bu yüzden ümitsizlik içinde oturup depresyonun kendi kendine geçmesini beklemektense, geçmesine yardımcı olmalıyız.

Diyete karar verip başladıktan sonra bir gün dayanamayıp çok fazla yediğinizde üzüntüye kapılır ve büyük bir olasılıkla diyete son verirsiniz. Kendinizi geliştirmeye başlayıp bunu devam ettiremezseniz büyük bir olasılıkla ümitsizliğe kapılır ve vazgeçersiniz. Bu saçmadır. Hiç kimse günün her dakikasında kusursuz olamaz. Eğer günde bir dakikalığına kusursuzken yavaş yavaş günde iki dakikalığına kusursuz olmaya başlamışsanız, gelişme kaydetmişsiniz demektir.

Kendini geliştirme, bütün inişleri ve çıkışları kabullenen kademeli bir süreçtir. Ancak bu süreç hemen bugün başlamalıdır, yarın değil, çünkü o yarın asla gelmez.

Saygı

Saygı, ortaparmakla temsil edilmektedir. Parmaklarınızı bitiştiirdiğinizde ortaparmağın diğerlerinden daha uzun olduğu açıkça görülür. Bu, size insanlara saygı göstermenin her şeyden önce geldiğini hatırlatmak içindir.

Saygı ve insani değerler iç içedir. İnsanlığa ve başka bir kişinin insani değerlerine saygı duyduğumuz gibi, başka bir kişinin kişiliğine de saygı duyarız. Her ikisi de önemlidir. Çevremizdeki kişilere saygı duymadıktan sonra soyut anlamda insani değerlere saygı duymanızın hiçbir anlamı yoktur. Medeniyetin en iyi tanımı, onu başkalarına saygı duymakla eşdeğerde tutan tanımdır. Kendini ifade etmenin ve özgürlüğün, başkalarına saygıdan daha önemli olduğunda ısrar eden kişilerin medeni oldukları söylenemez.

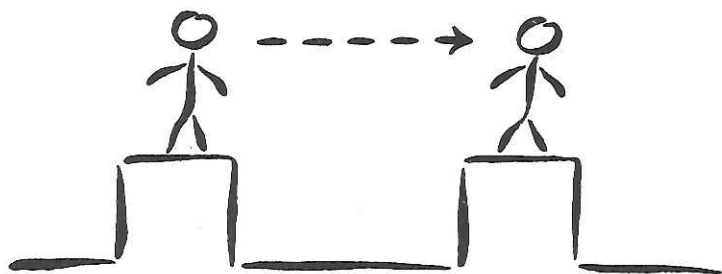
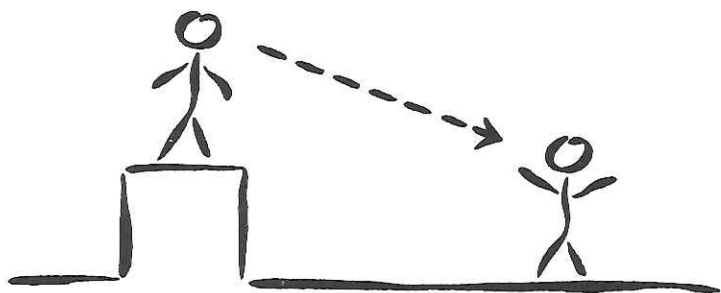
İnsanları unutan bir devrim, devrim değil, olsa olsa bir yozlaşmadır (bir geri adımdır). Bir devrimin insanların iyiliği için onlara kötü muamele etmesi kabul edilemez bir çelişkidir. Her devrimin amacı insanların yararını gözetmektir – sadece sonunda değil, devrim sırasında da.

Bu nedenlerden dolayı saygı, olumlu devrim için merkezi bir önem taşır.

Sevgi, idare etmesini bilerseniz harikuladedir. Ancak sevgi, içinde şüpheleri, güvensizlikleri, münakaşaları, yanlış anlaşılımları ve nefretleri de barındırır. Sevgi harikulade olması nedeniyle, günlük kullanıma uygun değildir. Şampanya da harikuladedir ama her zaman şampanya içemeyiz.

Her ne kadar düşmanınızı sevmeye çalışsanız da, bir düşmanı sevmek zordur.

Saygı, sevgiden çok daha pratiktir.

Saygı, bir insana, insan onuruna yaraşır şekilde davranmaktır.

Saygı, başkalarına size davranılmasını istediğiniz şekilde davranmaktır.

Birine, "Senden hoşlanmıyorum ama sana bir insan olarak saygı duyuyorum," diyebilirsiniz.

Çinliler hiçbir zaman bildiğimiz anlamda bir dine sahip olmadılar. Buna karşın, yüzlerce yıl önce Konfüçyüs adında bir bilge, insanların birbirlerine nasıl davranması gerektiğine ilişkin kuralları ortaya koydu. Batı dinlerinin aksine Konfüçyüs insanların ruhlarıyla ilgilenmedi. Sadece toplumda insanların birbirlerine karşı nasıl davranmaları gerektiği konusıyla ilgilendi. Herkesin birbirine karşı doğru dürüst davranması halinde medeniyetin işleyeceğini iddia etti.

"Saygı" kelimesini, diğer insanlara doğru dürüst davranmanın bütün yönlerini kapsayan bir terim olarak kullanıyoruz.

Birine "çok sevgi", başka birine de "az sevgi" beslemek gibi bir şey söz konusu olamaz, çünkü sevgi varsa vardır, yoksa yoktur.

Ama saygının dereceleri vardır. Birine karşı çok saygı duyabilirsiniz (örneğin çevresine büyük katkısı olan birine). Bir başkasına az saygı duyabilirsiniz. Bu, en azından, o kişinin insan olarak (temel insan hakları çerçevesinde) hak ettiği minimum saygı olacaktır.

Bu esnekliği nedeniyle saygıyı daha pratik bir biçimde kullanabiliriz. Bir kişiye, duygularımızla olmasa bile davranışlarımızla saygı göstermemiz her zaman mümkündür.

Bir kişiye karşı duyduğumuz saygı ve bu saygının ifadesi farklı derecelerde olabilir.

Saygının derecelendirilerek ifade edilmesi, başkalarının davranışlarını etkilemeyi sağlayan güçlü bir silahtır da aynı zamanda. Bir kişi bencil olduğu için çevresindekilerden çok

az saygı görebilir. Çevresine büyük katkıları olan başka bir kişi ise çok fazla saygı görebilir.

Saygı üç seviyede işler:

1. Saygı, her bireyin temel insan haklarının korunmasıdır.
2. Başkalarına saygı göstermek olumlu devrimin temel ilkelerinden biridir ve bize en önemli şeyin insanlar olduğunu hatırlatır.
3. Saygı, insanlara toplum içinde sahip oldukları değeri göstermemizi sağlayan bir yoldur. Saygı, insanlara katkılarından dolayı verilen bir ödül ve teşekkürdür.

İnsan Onuru ve İnsan Hakları

Saygı eksikliği en temel suçtur, çünkü birçok suça kaynaklık eder. Cinayet ve işkence diğer insanların hayatlarına karşı saygı eksikliğinin en uç vakalarıdır.

Hayvanlar âleminde genelde saygının hiç olmadığı söylenebilir. Bir hayvan bir diğerini öldürür, çünkü öldürmek, bir kaplanın veya şahinin doğasında vardır. Hayvanlar âleminde hak kavramının zerresi yoktur. Medeniyet, temel insan haklarına saygı kavramını içerdiği için medeniyettir.

İnsan hakları, toplumun tüm ihtiyaçlarınızı karşılama zorunluluğu olduğu anlamına mı gelir? İnsanın ihtiyaçları ile insan hakları aynı şey değildir. İnsanın cinayetten ve işkenceden korunması kayıtsız şartsız hakkıdır, oysa cinayet ve işkence insanın hiçbir zaman ihtiyaç duymadığı şeylerdir. Toplum, ancak bu hak korunduğu sürece insanlara sağlık, eğitim, barınma ve yiyecek sağlayabilir.

On litrelik bir kovaya sahip olabilirsiniz, ama ona koyacağınız suyun miktarı eldeki su kaynağının miktarına bağlıdır. Bazı kaynaklar sınırlıdır. Sınırlı kaynaklardan en iyi şekilde yararlanmak için yeni fikirlere, yaratıcı ve tasarımcı düşünmeye büyük ihtiyaç vardır. Zulüm, işkence, baskı ve şiddetle maruz kalmama gibi bazı haklar mutlak ve korunmaları için bu tür davranışların uygulanmaması yeterlidir. Oysa sağlık, gıda ve eğitim gibi haklar eldeki kaynaklarla sınırlıdır.

Yoksul olup insan onurunu ve insan haklarını muhafaza etmek mümkündür. Dünya nüfusunun büyük bir bölümü yoksuldur. Yoksulluktan kurtulmanın yolu servetin yaratıl-

ması ve paylaşılmasından, kendi kendine yardımdan ve olumlu devrimin olumlu ve yapıcı davranışlarından geçer. Tarih, sadece hakların uygulanmasıyla kaynak yaratılamayacağını kanıtlayan örneklerle doludur.

Yöntemler

Olumlu devrimin beş temel ilkesini inceledik. Şimdi yöntemlerine göz atalım. İlkeler eyleme nasıl geçirilecek? İlkeler değişimi nasıl getirecekler?

Daha sonraki bir bölümde olumlu devrimin *gücü*'nü işleyeceğiz. Bu gücü, olumlu devrimin ilke ve yöntemleri oluşturur.

1. ALGI: Olumlu devrimde, ideoloji mantığının ve dogmasının zorlayıcılığı yerine insan algısının değer yaratan ve değerleri değiştiren muazzam gücü vardır.
2. ADLANDIRMA: Yeni bir terminoloji geliştirerek, olumlu devriminin yapıcı ve katkıcı davranışını teşvik eden yeni toplumsal değerleri belirleyebiliriz.
3. SEMBOLLER: Olumlu devrimin mesajını yayacak belirgin sembol ve işaretler aidiyet duygusunu pekiştirir ve olumlu davranışların gelişimine destek olur.
4. ORGANİZASYON: Olumlu devrim belli bir merkezden yönetilen bir devrim değildir, bireylerin ve grupların çalışmalarına dayanır.
5. EĞİTİM: Temel eğitim konularının yanı sıra düşünme ve etkililik derslerini de kapsayan, karmaşık olmayan yepyeni bir eğitim gereklidir.
6. DÜŞÜNME: Tartışmaya veya eleştiriye dayalı düşünme *değil*, daha iyi bir toplum için atılabilecek yapıcı adımları tasarlayan pratik düşünme ve yaratıcılık kullanılmalıdır.

Olumlu devrimin yöntemlerinin geleneksel devrimin yöntemlerinden çok farklı olduğu görülecektir.

Örneğin, olumlu devrimde hiç düşman yoktur.

Örneğin, olumlu devrimin içinde herkes yer alabilir.

Örneğin, olumlu devrimin yararları, daha devrim tam bir başarı kazanmadan görülmeye başlar.

Örneğin, olumlu devrimde liderler yoktur.

Algı

Ateşli konuşmalar yapan kişilerden sakının.

Bağırان kişilerden sakının.

Çok fazla duygusal sıfatlar kullanan kişilerden sakının.

Size düşmanlarınızı gösteren kişilerden sakının.

Bu tür kişiler algılarınızı aynı bir aşçının bir tavada patates kızarttığı gibi kızartmak isterler. Kontrol aşçıdadır.

Algı mantıktan daha güçlüdür.

Algı duygulardan daha güçlüdür.

Algı inançtan daha güçlüdür.

Kör ve sağır olan bir kişi, koku ve dokunma duyguları olmazsa çevresindeki dünyaya karşı bir tepki gösteremez. Dış dünya ile iletişim kuramadığımız takdirde mantığımız, duygularımız veya inançlarımız olmaz.

Algı gözlerde veya kulaklarda değildir, beynin gözler ve kulaklardan (ve diğer duyulardan) gelen bilgi ile yaptığı şeydir. Algı beynin bu girdileri *anlamlandırmasıdır*. Dünyayı görme biçimimizi işte bu anlam belirler.

Kaba Algılar

Hava kararmak üzere. Evinize doğru yürüyorsunuz. Derken evinizde birisinin dolıştığını görüyorsunuz. Ama yüzünü pek iyi seçemiyorsunuz. İlk anda o kişinin bir hırsız olabileceğini düşünerek korkuya kapılabilirsiniz. Sonra bu kişiyi daha net seçebilmeye başladığımızda onun: aileden biri, bir arkadaş, tanıdığınız ama sevmediğiniz bir kişi veya bir yabancı olduğunu görebilirsiniz. Duygularınız tanımaya ve algıya göre farklılık gösterecektir.

Bu örnekte kişiyi yüzünden tanıdık. Başka durumlarda nesnelere etiketlerinden tanırız: Örneğin süpermarketteki ürünleri.

Dilimizde ve düşünce yapımızda çok basit ve kaba etiketler oluşturmuşuzdur.

Biz/ onlar

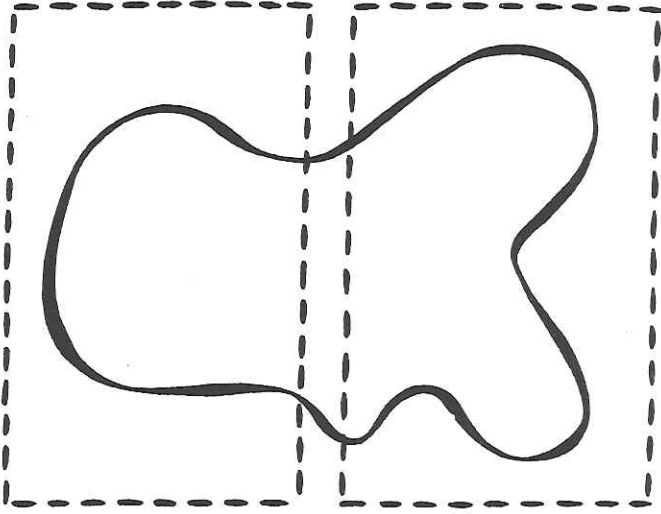
Dost/düşman

Kahraman/hain

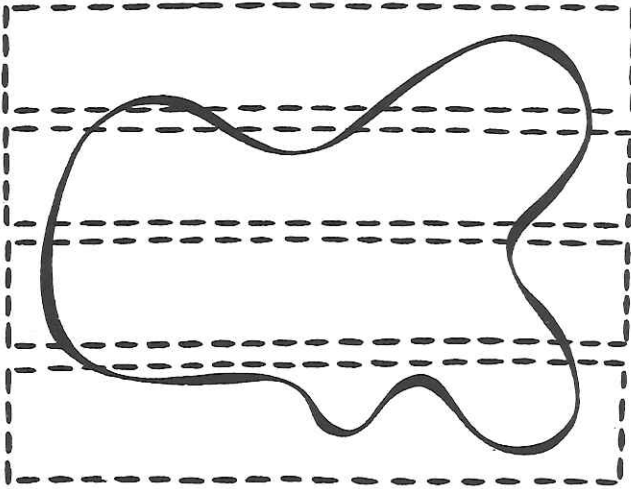
Bu etiketler bizim nesnelere bu kaba yollarla algılamamıza neden olur, duygularımız da bu algıya göre yönelir. Eğer biri düşmansa ondan nefret ederiz. İşte bu nedenle geleneksel devrimler düşmanları etiketlemek ve algıları kızartmak zorundadırlar.

Kültür ve dil yoluyla edindiğimiz geleneksel algıların içinde hapsedilmiş durumdayız. Olumlu devrim bizi bu tuzaktan kurtarmak için bir yol bulmalıdır.

Kapitalistlere bakarak bazı kapitalistlerin haris olduğunu ve insanları sömürdüğünü söyleyebiliriz. Bu geçmiş için olduğu kadar bazı açılardan bugün için de doğru olabilir. Bu durumda kapitalistler "düşman"dır. Düşman olduklarına

KABA ALGILAMA BİÇİMİ

GENİŞ ALGILAMA SEÇENEĞİ

göre bütün kapitalistlerden nefret etmeli ve kapitalizmi yıkmaya çalışmalıyız. Servet yaratmak için mevcut yöntemlerden daha iyi bir yönteme sahip değildir belki, ama bunun önemi yoktur, çünkü her şeyden önce düşmanın yok edilmesi gerekir.

Veya insan haklarını korumaya çalışanlara veya daha adil bir gelir dağılımı için mücadele edenlere bakabilir ve bunlar "sosyalist", o halde düşmanımız diyebiliriz. Düşman olduklarına göre onlara karşı çıkmalıyız ve bütün isteklerine karşı koymalıyız.

Basit sabit algıların yapıcı olmamızı engellediği açıktır. Bunlar geleneksel yıkıcı devrimler için gerekli olabilir ama yapıcı olumlu devrim için böyle bir şey söz konusu değildir.

Sabit algılar yerine algıları değiştirecek yollara ihtiyacımız var. Nesnelere başka bir şekilde görmemizi sağlayacak araçlara ihtiyacımız var.

Bu araçları sağlamak olumlu devrimin görevidir.

Bu araçlar şunlardır:

1. MİZAH: Dogmaya, kibire, ahlakçılığa ve hatta ümitsizliğe karşı en iyi korunma yoludur. Mizah duygusu, insana nesnelere başka bir şekilde de görülebileceğini sürekli hatırlatır.
2. ADLANDIRMA: Kültür ve geleneğin sunduğu kaba etiketleri kullanmak zorunda kalmak yerine yeni ve daha iyi etiketler keşfedebiliriz. Böylece eski etiketlerin zulmünden kaçabilir ve algılarımızı daha olumlu bir yöne doğru yönlendirebiliriz.
3. ALTERNATİFLER: Herhangi bir durum veya konuşmada kendi kendinize, "Bu konuyu ele almanın en azından bir farklı yolu daha olmalı," deme alışkanlığıdır. Bu farklı yolu hiç bulamayabilirsiniz belki, ama böyle bir yolun var olabileceğinden eminsinizdir.
4. DÜŞÜNME: Okullarda işlediğimiz düşünme dersleri, özel-

likle kişilerin algılarını genişletebilmelerine ve değiştirebilmelerine yönelik olarak tasarımlanmıştır. Bu konuya daha sonra tekrar değineceğiz.

5. BİLGİ: Bilgi kendi başına algıları değiştiremez veya yeni algılar yaratamaz. Ama algıları zayıflatabilir veya güçlendirebilir. Yeni algıları oluşturmaya başladığımızda bilgi bu yeni algılara güç verebilir. Bilgi ayrıca yeni algıları yayabilir.

Geleneksel devrimler dogmalarla ve merkezî organizasyonla ilgilidir. Olumlu devrim ise insanlarla ve algılarla ilgilidir.

İnsanlar algılarını değiştirebilmelidirler.

İnsanların ellerinin altında geniş bir algı seçeneği olmalıdır.

İnsanlar sabit bir algı kalıbı içine hapsedilmemelidirler.

Mizah

Hiçbir ciddi devrim mizahu kilit öneme sahip yöntemlerden biri olarak belirlememiştir.

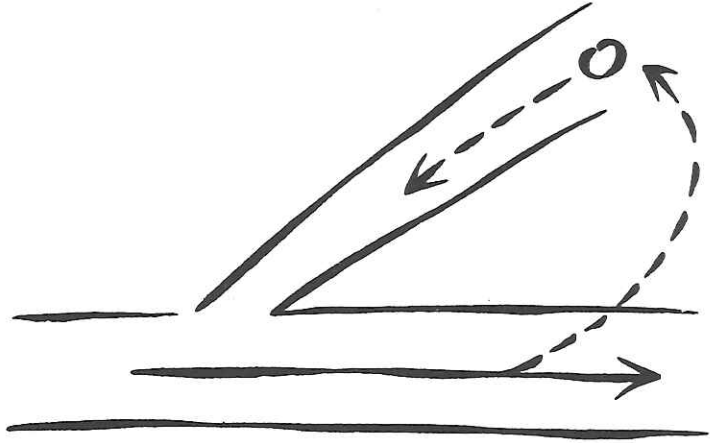
Bu, geleneksel devrimlerin ideolojiyi, dogmayı, kesinliği, ahlakçılığı ve aşırı ciddiliği temel almalarından kaynaklanmaktadır.

Bu, geleneksel devrimlerin "dost" ve "düşman" gibi kaba algılara sahip olmasından ve bu tür devrimler için zorunlu olan nefret duygusundan kaynaklanmaktadır. Çünkü mizah, böylesi bir kutuplaşmaya tehdit oluşturabilecek bir güce sahiptir.

Mizah, algıyı değiştirme gücüne sahip ender yollardan biridir. Mizahla, olaylara bakış açımızı aniden değiştirebiliriz. Fıkra anlatan bir kişi bizi bir yola doğru sevkeder, derken sonuna doğru aniden fıkranın çılgın mantığını fark ederiz.

Mizah, zihnin kalıplarla çalıştığıнын, kalıptan kalıba geçiş yapılabileceğinin canlı bir örneğidir.

Sanat, kültür ve gelenek bize hep hazır algılar verir. "Nesnelere böyle bakmalısınız" ; "Kullanmanız gereken algılar bunlardır." Bu durum değerli olabilir ama, aynı zamanda tehlikeli de olabilir.

MİZAHIN MANTIĞI

Bilgi

Bilgi, algıları şekillendirmez, çünkü mevcut algılara göre düzenlenmiştir. Bilgi algıları besler. Bilgi bize kullanacağı-muz algıları seçme olanağı verir.

Olumlu devrim merkezî bir organizasyona sahip olmadığından, devrimle ilgisi bulunan tüm insanların olan bitenden haberdar olması için bilgi son derece önemlidir.

Teknoloji, bizi radyo ve televizyon gibi medya ağlarıyla donatmıştır. Modern basım yöntemleri, gazete, dergi ve hat-ta kitapların toplumun geniş bir kesimine ulaşmasını olanak-lı hale getirmiştir.

Bu bilgi teknolojisi bize olumlu devrim kavramını inşa et-me olanağını verir. Marksizm endüstri devriminden doğ-muştur. Olumlu devrim ise bilgi devriminden doğacaktır.

Medya, olumlu devrim kavramlarını pasif veya aktif ola-rak yayabilir.

Medyanın olumlu devrimi pasif olarak yayması, gazeteci-lerin toplumda halihazırda olup bitenler hakkında fikir be-yan etmeleri şeklinde olabilir. Gazeteciler olumlu devrimin kavram ve "adları"ndan bazılarını kullanabilirler.

Daha aktif anlamda medya, olumlu devrimi yaymada merkezî bir etken haline gelebilir. "Katkı", "Yapıcılık" ve "Etkililik" ilkeleri, günlük yazılarında kullanılmak suretiyle gazeteciler tarafından sürekli gündeme getirilebilir ve ayrıca bu ilkelerle ilgili özel programlar yapılabilir (örneğin, yapıcı çaba ve katkıların ne gibi sonuçlar doğurduğu konusu üze-rinde tartışmalar düzenlenebilir).

Bütün gazeteciler olumlu devrimden memnun olmaya-caktır. Bazı gazeteciler olumsuzluğu tercih ederler. Bazı ga-

zeteciler gazetecilik yeteneklerini sadece eleştiride ve yıkıcılıkta konuşturabilirler. Onlar hâlâ, toplumu daha iyi bir hale getirmek için eleştirinin ve yıkıcılığın gerekli olduğunu savunan geleneksel inancı paylaşmaktadırlar.

Bir tarafta resmî medya (televizyon, radyo, yazılı medya) diğer tarafta da gayri resmî medya vardır. Gayri resmî medya yerel topluluklarda ağızdan ağıza iletişimi, işyerlerindeki ve herhangi bir sohbetteki iletişimi kapsar.

Bu gayri resmî iletişim son derece önemlidir. Bir toplulukta bu türden “iletişimci” olarak belirlenmiş kişiler çok önemli bir işleve sahiptir.

Olumlu devrimin sembolleri ve yeni “adları” bu gayri resmî iletişim ağına iletişim malzemesi sağlayarak yardım edeceklerdir. Örneğin, bir kişinin yaptığı katkıları anlatmak, o kişinin iyi bir insan olduğunu anlatmaktan çok daha açıklayıcıdır.

Adlandırma

Her biri ayrı adla anılan binlerce çeşit bitki vardır.

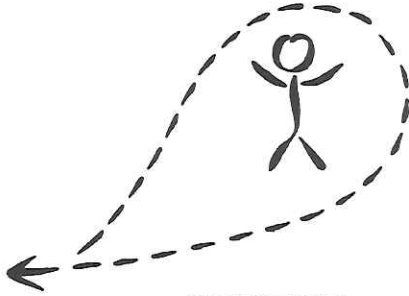
Bir doktor düzinelerce değişik hastalığı teşhis eder ve her birine bir ad verir.

Dil, davranışları yapıldıktan sonra tanımladığı için, alışık olmadığımız davranışlara ad verme alışkanlığı geliştirmemiştir. Bu adlara sahip olmadığımız için algılarımız çok sınırlıdır.

Örneğin, birini "beğendiğimizi" veya "sevdiğimizi", "sevmediğimizi" veya "nefret ettiğimizi" söyleriz. Bunlar çok basit ve kaba terimlerdir.

Eskimolar, Kuzey Kutbu'nun o karanlık kış aylarını iglo-larında, birkaç aile bir arada geçirirler. Bu kadar iç içe yaşadıklarından, "Senden hoşlanıyorum," ifadesi için yirmi farklı anlatım biçimi geliştirmişlerdir. Örneğin, "Senden çok hoşlanıyorum, ama seninle fok balığı avına gitmek isteyecek kadar değil," ifadesine karşılık gelecek tek bir kelimeleri vardır.

Olumlu devrimin değerlerini uygulamaya geçirmek için yeni adlar yaratmalıyız ki, bazı şeyleri farklı şekilde görebilelim. Bu adlar olmadan da bazı şeyleri pekâlâ tanımlayabiliriz, ama onları bu adların bize sağlayacağı perspektiften görmemiz imkânsız olacaktır.

ADLANDIRMA

İnsanlar

Olumlu devrimin değerlerini somutlaştırmak için davranış kategorilerini adlandırmamız şarttır. Ancak bu kategorileri adlandırdıktan sonradır ki, onlar hakkında konuşabilir ve düşünebiliriz.

Dokuz davranış kategorisi belirleyebiliriz. Belirgin bir davranış özelliği gösteren kişiler, bu kategorilerden birinin kapsamı dahilinde değerlendirilebilirler. Dört olumlu, dört olumsuz ve bir belirsiz kategori vardır.

BİRİNCİ KATEGORİ: Yapıcı ama aynı zamanda çok etkili olan davranış. Etkili yanı çok önemlidir. Liderlik ve organizasyon vasıflarına sahip insanlar bu kategoriye girer. Bir bütün olarak ele alındığında bu kategoriye giren kişi her şeyi olumlu ve yapıcı bir şekilde yapabilir. Bu nitelikleri nedeniyle bu kişi çevresine katkıda bulunan bir kişidir. Şayet bir kişi bütün bu niteliklere sahipse fakat o anda çevresine katkı yapabilecek konumda değilse, o kişiyi "potansiyel birinci kategori" olarak adlandırabiliriz.

İKİNCİ KATEGORİ: Bu, halihazırda çevresine büyük bir katkıda bulunmakta olan kişidir. Böyle bir kişi birinci kategorideki niteliklerin hiçbirine sahip olmasa da başkalarına katkıda bulunabilir. Örneğin, kendisine yüklü bir miras kalmış zengin bir adam yardım için yoksullara büyük miktarlarda para verebilir. Yetenekli bir sanatçı yeteneklerini topluma katkıda bulunmak için kullanabilir. Ünlü bir sporcu yeteneklerini katkıda bulunmak için kullanabilir. Burada yapılan katkı büyüktür, ancak birinci kategorinin nitelikleri mevcut değildir.

ÜÇÜNCÜ KATEGORİ: Bu, çok çalışkan, işbirliği yapan, yardımsever ve aynı zamanda etkili olan kişilerin kategorisidir.

Birinci kategoriyle üçüncü kategori arasındaki fark, birinci kategoride bütün bu niteliklerin yanında liderlik, organizasyon becerisi ve yapıcı inisiyatif niteliklerinin de olmasıdır. Üçüncü kategoride olan biri, bir proje ekibinde veya kendisine izah edilen bir görevde çok başarılı olabilir.

DÖRDÜNCÜ KATEGORİ: Bu kategoriye giren kişi olumlu, uzlaşmaya açık, tatlı ve neşelidir. Bu kişi, yaptığı işi sadece gerektiği gibi yapar. Bu kişi, varlığıyla çevredeki insanları hoşnut edebilen, ancak fazla etkili olmayan kişidir.

BEŞİNCİ KATEGORİ: Belirsiz olan davranış, pasif olan davranış. Bu kategoriye giren kişi hakkında olumlu herhangi bir şey söyleyemezsiniz, ama olumsuz bir şey de söyleyemezsiniz. Kayıtsızdır ve ne katılım ne de kaderini kontrol altına alma kaygısı taşımadan oradan oraya sürüklenmekten memnundur. Bu, belirsiz kategoridir.

ALTINCI KATEGORİ: Bu kategoriye giren kişinin davranış biçimi eleştirel, olumsuz ve yıkıcıdır. Bu kişi çok zeki olabilir ancak zekâsını yapıcı değil yıkıcı yönde kullanmaktadır. Bu kişi bir grup içinde öneride bulunmaz, başkalarının önerilerine saldırır. Bu kişi karamsar veya depresif bir yapıya sahip olabilir, ama olmayabilir de. Bazı olumsuz kişiler olumsuz olmaktan o kadar hoşnuturlar ki, bundan dolayı herhangi bir sıkıntı duymazlar. Altıncı kategori insanları, olumsuzluğun ilerleme kaydetmenin en iyi yolu olduğuna inanırlar.

YEDİNCİ KATEGORİ: Tamamen bencil bir davranış biçimine sahip insanların girdiği kategoridir. Bu, istismarcı veya bayağı bir davranış biçimidir. Bu davranış biçimi, basit bencilliklerden had safhada fesatlığa varan geniş bir çeşitlilik gösterir. Bu kişi başkalarını incitmeyi amaçlamamaktadır ve kanunun sınırları içinde hareket ediyor olabilir. Yedinci kategoriye giren kişinin davranışının en belirgin özelliği tamamen bencil olmasıdır. Yedinci kategoriye giren kişinin davranış biçimi, katılımcılığın tam tersidir.

SEKİZİNCİ KATEGORİ: Bu kategoriye giren kişinin davranışı, zorba davranıştır. Bu, başkalarından istediğini emrederek almaya çalışan insanların davranıştır. Sekizinci kategori kişileri istediklerini zorla alırlar. Yedinci kategori ve sekizinci kategori kişilerinin her ikisi de istismarcıdır, ama sekizinci kategoride insanları bilerek istismar etmek ve bunun için güç kullanmak da vardır.

DOKUZUNCU KATEGORİ: Bu, kanundışı kişilerin davranışıdır. Bu, başka insanlara veya insanların haklarına hiç saygısı olmayan kişinin davranıştır. Bu kategoriye vicdana ve hiçbir ahlaki değere sahip olmayan caniler girer. Bu kişiler, az bir para için cinayet işleyecek türden insanlardır. Sekizinci kategoriye giren kişiler başkalarının haklarını kabul ederler, ancak bu hakları zaman zaman çiğnerler. Oysa dokuzuncu kategoriye giren kişiler kendi istekleri dışında hiçbir hak kabul etmezler.

Zamanla her kategoriye bir ad konabilir. Örneğin yedinci kategoriye giren kişilerin davranışı asalak davranıştır, bu nedenle böyle kişilere "hamamböceği" adı verilebilir. Altıncı kategori insanın davranışı gereksindiği enerjiyi başkalarından almaya dayanır, bu nedenle bu insanlara "kene" veya "sülük" diyebiliriz.

Hatta bu kategoriler için ad bulma yarışmaları dahi düzenlenebilir.

Kategorileri adlandırmadan da kullanabiliriz.

"O dördüncü kategori. Yeterince hoş ama hiçbir şey yapamaz."

"O tam olarak birinci kategori sayılmaz. Katkıda bulunuyor ama bu yapıcı enerjisinden değil konumundan kaynaklanıyor."

"O daha ziyade ikinci kategori, ama onun yaptıkları da azımsanmayacak kadar değerli."

"Onun tam bir yedinci kategori olduğunu duydum. Ona dikkat etmeliyiz."

“O kadar alçakgönüllü ve narin olmasına rağmen o kesinlikle birinci kategori.”

“Bu projeyi yürütmek için çok daha fazla üçüncü kategori bulmalıyız. Fikir eksikliğimiz yok ama eyleme ihtiyacımız var.”

“Onu davet etme. O tam bir altıncı kategori.”

Bu kategoriler bir kez yerleştikten sonra onları insanları övmek ve ödüllendirmek için kullanabiliriz. Onları davranışların iyileştirilmesini teşvik etmede kullanabiliriz, zira biri olumlu bir kategoriye ait olarak görüldüğünü bilirse, bu imajını korumaya çalışacaktır.

Kategorileri, insanları suçlamak ve onlara başarısızlıklarını göstermek için kullanabiliriz. Kategorileri, bir kişiye, başkalarının kendi hakkında neler düşündüklerini göstermek amacıyla kullanabiliriz. Kategorileri, insanları buldukları kategoriden daha üst kategorilere çıkmayı denemeye teşvik etmek için kullanabiliriz. Üst kategorilere çıkarken teker teker atlama zorunluluğu yoktur. Örneğin, altıncı kategoriye giren bir kişi anında üçüncü kategoriye çıkabilir.

Kategoriler, olumlu devrimin üyelerinin diğer kişilerin davranışlarını değerlendirebilecekleri bir dil görevi görür.

Kişilerin belli bir kategoriye ebediyen kilitlenmediklerini açıkça ifade etmek isterim. Bunlar karakter kategorileri değil *davranış* kategorileridir.

Bu nedenle aslında, örneğin, “Altıncı kategori kişisi gibi *davranıyorsun*,” demeliyiz.

Her zaman değişme olanağı vardır.

Şayet bir kişi hiçbir değişme eğilimi göstermiyorsa, o kişiyi bulunduğu kategoriye göre algılar ve ona, buna göre muamele ederiz.

Konumları gereği öğretmenlerin, doktorların ve gazetecilerin ikinci kategoriye girdiğini söyleyebiliriz, çünkü onlar çevrelerine belli bir katkıda bulunmak durumundadırlar.

Ancak bir öğretmen dördüncü kategori veya hatta beşinci kategori olabilir. Pek çok gazeteci altıncı kategoriye girer.

Olumlu devrimin kahramanları ve hainleri kategorilerin değerlerine göre tanımlanmışlardır. Buna göre benciller olumlu devrimin hainleridir. Yapıcı ve etkili kişiler ise kahramanlarıdır.

Olumlu devrimin kusur ve erdemleri de kategoriler ve onlarla birlikte ele alınan temel ilkelerle tanımlanmıştır. Olumsuz olmak, pasif olmak ve duyarsız olmak (bu sonuncusu beşinci kategori listesinde belirsiz bir özellik olarak tanımlanmış olmasına rağmen) kusurdur. Etkili olmak bir erdemdir. Olumlu olmak da bir erdemdir. Ancak olumlu ve aynı zamanda etkili olmak çok daha büyük bir erdemdir.

Bir kişi tümüyle bir kategorinin içinde yer almayabilir. Örneğin, "Bazen sekizinci kategori davranışı gösteriyor," diyebilirsiniz. Bu şekilde kullanıldıklarında, kategoriler bir sıfat niteliği de kazanmış olurlar.

Daha fazla kategori olabilir mi? Evet, zamanla olabilir. Şimdilik dokuz kategori yeterlidir.

Durumlar

Bazı durumları tanımlamak için yeni kelimelere ihtiyaç vardır. Böylece bu durumları daha kolay algılayabilir ve bunlara anında atıfta bulunabiliriz. Aşağıdaki örneklerde, tanımlanma ihtiyacı gösteren durumlardan ancak birkaçı verilmektedir.

“Senden hoşlanmıyorum, sen de benden hoşlanmıyorsun ve çoğu konuda anlaşamıyoruz. Ama bu konuda birlikte etkili bir şekilde çalışmamız her ikimizin de çıkarıdır.”

Bu cümlenin ifade ettiği pragmatizme karşılık gelecek bir kelimeye ihtiyacımız var. Normal algılarımızdan ve dilin normal kullanımından kaynaklanan dost/düşman kavramları arasında bir köprü vazifesi görecektir bir kelimeye ihtiyacımız var. Örneğin dost ve düşman kelimelerini birleştirerek “dostman” diye yeni bir kelime türetebiliriz.

“Bu durumda sağduyu sahibi her politikacı kamuoyunda böyle bir gürültü koparırdı. Bu gürültü belki öyle pek anlamlı görünmeyebilir, ama kamuoyu üzerinde olumlu etkilerde bulunduğu da bir gerçek.”

Belirli bir politik gürültünün gerekliliğini vurgulayacak tek bir kelimeye ihtiyacımız vardır. Böyle bir kelime ciddi politik demeçlerle rutin gürültülerin arasındaki farkı ayırt etmemizi kolaylaştıracaktır. Gerekli kamuoyu gürültüsüne “g.k.g.” diyebiliriz.

“Ne yapılacağını bilmek yetmez. Bir şeyin nasıl yapılacağını ve yürütüleceğini planlamak beceri gerektirir. Ortaya bir şeyler çıkarmak beceri işidir.”

Vaktiyle böyle bir yapma becerisini kapsayacak, “uygulama becerisi” (*operacy*) kelimesini icad etmiştim.

Semboller

Bir devrim sembollere neden ihtiyaç duyar?

1. Devrimin yayılmasını sağlamak için. Semboller henüz olumlu devrime katılmamış olanlara bir çağrı işaretidir. Bir işaret görürsünüz ve anlamını merak edersiniz, böylece sorar soruşturur ve olumlu devrim hakkında bilgi edinarsınız.
2. Olumlu devrime katılanlara bir aidiyet ve kimlik duygusu vermek için. Bu semboller sayesinde diğer üyeleri tanırırsınız ve onlarla selamlaşabilirsiniz. Devrimde yalnız olmadığınızı görebilirsiniz.
3. Katılanlara olumlu devrimin ilkelerini hatırlatmak için. Olumlu devrimin amaçlarını ve niyetlerini güçlendirmek için.
4. Devrimin her üyesinin devrime küçük bir katkıda bulunmasına olanak sağlamak için. Hiçbir şey yapmasanız da olumlu devrimin bir sembolünü takarak veya sergileyerek devrime küçük de olsa katkıda bulunabilirsiniz.
5. Olumlu devrimin güçlenmesini sağlamak için. Olumlu devrimin sembollerini çevrenizde görürseniz devrimin geniş bir desteğe sahip olduğunu bilirsiniz. Bu, demokraside önemlidir, çünkü destek oy demektir.

SARI

Sarı, olumlu devrimin rengidir. Sarı, güneş ışığını, parlaklığı, umudu ve olumlu olmayı temsil eder. Güneş her gün doğar ve yeni bir gün başlatır. Güneş, dünya için gerekli bütün enerjiyi sağlar. Sarı renk, neşelidir. Sarı renk, devrimin olumlu doğasını vurgular. Geleneksel devrimlerden birinin

rengi kıızıdır, ama kıızıl ölümü ve yıkıcılığı temsil eder ve bu da olumlu devrimin tam tersidir.

SARI KİTAP

Elinizdeki bu kitap, "sarı kitap"tır ve bu sıfatla çağrılabilir.

"Sarı kitabı okudunuz mu?"

"Sarı kitapla hemfikir misiniz?"

"Sarı kitabı tekrar okuyun."

Olumlu devrim tek bir merkezden düzenlenmediği için el kitabı niteliğindeki bu sarı kitap, olumlu devrimin üyelerinin davranışlarıyla düşünme faaliyetlerini koordine etme işlevi görür. Sarı kitap, hem olumlu devrimin bir el kitabı, hem de bir referans kılavuzudur. Her makinenin bir kullanım kılavuzu vardır. Sarı kitap da olumlu devrimin kılavuzudur. Bu yüzden bu kadar kısadır.

SARI EL

Parmakları açık el, olumlu devrimin sembolüdür.

El, olumlu devrimin beş temel ilkesini temsil eder:

Başparmak: etkililiği temsil eder.

İşaretparmağı: yapıcı yönü işaret eder.

Ortaparmak: insani değerlere saygıyı temsil eder.

Yüzükparmağı: kendini geliştirmedir – her geçen gün daha fazla gelişme.

Serçe parmak: ne kadar az olursa olsun, herhangi bir katkıda bulunmanın önemli olduğuna işaret eder.

Açık elin sarı renkte olması şart değildir, ama rengi olmasa da sarı olmalıdır.

El aynı zamanda "yapma"yı da temsil eder. Bu "yapma" terimi hem düşünmeyi hem de çalışmayı içerir.

El bize olumlu devrimin sadece bir felsefi devrim olmadığını, aynı zamanda yapıcılık, etkililik ve katkı devrimi de olduğunu hatırlatır. Kahramanlar ortaya bir şeyler çıkaran kişilerdir. El, insanların ortaya bir şeyler çıkarmalarını mümkün kılan şeydir.

SARI KOL BANDI

Sarı kol bandı, olumlu devrimin çok önemli bir sembolüdür, çünkü her an göz önündedir ve olumlu devrimi herkesin görmesini sağlar.

Sarı kol bandı kumaştan veya plastik bir şeritten yapılabilir. 2,5 cm genişliğinde ve bilek veya dirseğin hemen üzerinde, kola takılabilen bir banttır. Bunun uygun olmadığı durumlarda kol bandı, bilek bandı olarak takılabilir veya herhangi bir şekilde, örneğin ceket cebinden dışarı sarkıtılmak suretiyle kullanılabilir.

Olumlu devrim üyeleri sarı kol bandı kullanmaya zorunlu değildir, ancak sarı kol bandı, kendilerine ve başkalarına olumlu devrimin ilkelerini benimsediklerini ifade etme olanağı sağlar.

ÜÇ KÜME

İlgi çevrelerini gösteren iç içe geçmiş kümeler de olumlu devrimin bir sembolüdür. Bu tip bir sembol daha çok, devrimin bir parçası olanlara bu üç alanda katkı yapmaya çalışmalarını için bir hatırlatmadır. Örneğin bu, topluluk içinde değil de, toplantılarda kullanılabilecek türden bir sembol olabilir.

1. Küme: Kişiyi ve kişinin kendisini geliştirmesini,
2. Küme: Aileyi, arkadaşları, yerel topluluğu ve iş çevresini,
3. Küme: Ülkeyi ve dünyayı temsil eder.

SELAMLAŞMA

Daha önce önerdiğimiz selamlaşma biçimi şöyleydi:

“Bugün dünden daha iyi bir gün.”

Bu sözü insanlar selamlaşırken veya sokakta karşılaştıklarında kullanacaklardır. Bu söz, olumlu davranışı, bir şeyleri daha iyi hale getirme isteğini ve insanın kendisini sürekli geliştirmesinin gerekliliğini vurgular.

Ortada bugünün aslında hiç de iyi bir gün olmadığını söylememize neden olabilecek pek çok gerekçe bulunabilir (ekonomik buhran, kötü hava, münakaşa, hastalık), ama bu selamlama şekli herkese, insanın kendi içinde her gün daha iyiye doğru yol almasının mümkün olduğunu hatırlatır.

EL SELAMI

Bu, çok basit bir selamlaşma şeklidir.

El, beş işareti yapar gibi parmakları açık bir şekilde havaya kaldırılır. El, havaya genellikle yüz hizasını geçmeyecek şekilde kaldırılır.

El selamı gayri resmî bir selamlaşmayı amaçlamaktadır. Kesinlikle askeri bir selamlama biçimi değildir.

SLOGAN

Olumlu devrimin bir dogması veya bir ideolojisi olmadığı için, büyük bir sloganı da yoktur.

Olumlu devrimin sloganı, olumlu devrimin üç kilit davranışının dile getirilmesinden ibarettir:

“Olumluluk, yapıcılık, kişisel katkı.”

AD

Devrim basitçe, "Olumlu Devrim" adını taşır.

Zamanla bu devrime, "Sarı Devrim" de denilebilir, ama ilk başta bu, "Olumlu Devrim" kadar kolay anlaşılacaktır.

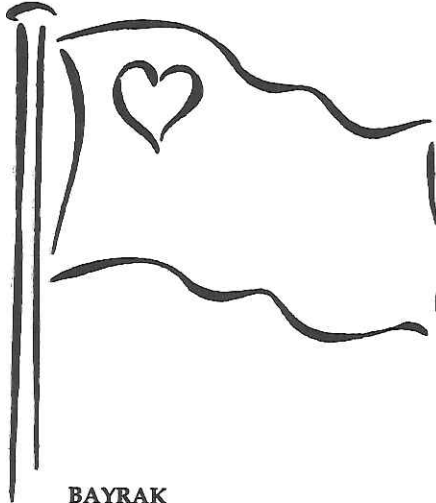
Olumlu devrimde yer alanlara verilecek ad zamanla kendiliğinden oluşacaktır. Aklıma gelen ilk iki ad, "yapıcılar" ve "sakinler" dir.

"Yapıcılar" adı, çok açık bir şekilde olumlu devrimin yapıcılık özelliğini ima etmektedir. Değişim, yıkmakla değil, yapmakla gerçekleşecek bir şeydir.

"Sakinler" adı, değişimin bağırarak ve gösteri yapmakla değil, sürekli ve etkili bir katkı ile geleceğini ima eder.

BAYRAK

Sakin bir devrim olduğu için olumlu devrimin bayrağa ihtiyacı yoktur. Ancak yanlış izlenim verecek bir bayrağın ortaya çıkmasını engellemek amacıyla bir bayrak tasarımı yapılmıştır.

BAYRAK

Bayrak, gönderine yakın üst köşesinde pembe bir kalp olan basit, sarı bir bayraktır.

Sarı, devrimin olumlu rengidir.

Pembe kalp, insanlığı ve insani değerleri temsil eder.

Organizasyon

Olumlu devrim, insanların ve algının devrimidir, merkezî bir organizasyonun ve dogmanın devrimi değil.

Bitkilerin bir araziye yayılması veya ağaçların çoğalarak bir ormanı meydana getirmesi, merkezî bir organizasyonun sonucu değildir. Bu yayılma veya çoğalmanın sebebi her bir bitkinin ve her bir ağacın çoğalma potansiyeline sahip yaşayan bir varlık olmasıdır. Hepsinin tohumları çevreye yayılır ve her tohumdan yeni bir bitki yetişir.

Aynı biçimde olumlu devrim de kendisine ait olan insanların meydana getirdiği, kendi kendini organize eden, yani özdüzenlemeli bir sistemdir.

Olumlu devrimin her üyesi devrime öncelikle bir birey olarak aittir. Bu birey, olumlu devrimin ilkelerini tüm kalbi ve zihniyle kabul eden bir kişidir.

Olumlu Devrimin Üyeleri

Olumlu devrime herkes üye olabilir.

Üyelik aidatı, üyelik sınavı ve üyelik sertifikası yoktur.

Katılmak isterseniz katılırsınız.

Ancak olumlu devrim bir eylem ve “yapma” devrimidir. Bu devrim, sadece ilkelerinin kabul edilmesinden veya ilkelerine inanılmasından ibaret değildir. Bu, sadece ilk adımdır.

Pratikte, etkililiğiniz ve yapıcı hareketinizle çevreye ve kendinize katkıda bulunduğunuzda devrime fiilen katılmış olursunuz.

Olumlu devrime üyelik, öncelikle kendinizle yaptığınız bir sözleşmedir. Olumlu devrimde aktif olarak yer aldığınızı kendi kendinize nasıl kanıtlarsınız? Bu kanıtlar kendini geliştirme ve yapıcı katkıda bulunma olabilir. Şayet hiçbir şey yapmıyorsanız, olumlu devrime ait değilsiniz demektir.

Bir gruba katılma zorunluluğunuz yoktur, ancak katılırsanız, olumlu devrime ait olup olmadığınızı bu grubun üyeleri belirleyecektir.

Bazı hareketlere karşılığını öderseniz ait olursunuz. Bazılarına da inanırsanız ait olursunuz. Olumlu devrime ise “yapma” faaliyeti gösterirseniz ait olursunuz.

Tarafsız olmak zorunda olduğunuz bir mevkide (hâkim gibi) iseniz, olumlu devrimin bir parçası olduğunuzu başkalarının bilmesini istemeyebilir ve üyeliğinizi kimseye söylemeyebilirsiniz. Olumlu devrime sessizce katılabilirsiniz.

Üyeliğinizi çevrenizdekilere göstermek isteyebilirsiniz. Bunu sarı kol bandı takarak, olumlu devrimin selamını kullanarak yapabilirsiniz. Üyeliğinizi olumlu devrim veya bu sarı kitap hakkında konuşarak gösterebilirsiniz.

Olumlu devrime ait olmaktan gurur duymalısınız. İşte bu nedenle, olumlu devrime ait olduğunuzu diğer insanlara gösterme ihtiyacını hissedeceksiniz. Bunu yaptığınızda, başkaları sizin olumlu devrime ilgi duyduğunuzu görebilirler ve bir gruba katılmak için sizi davet edebilirler.

Devrimin bir parçası olduğunuzu açık bir şekilde gösterirseniz devrimin yayılmasına da yardımcı olursunuz. Ayrıca etrafınıza baktığınızda devrimin parçası olan büyük bir insan grubuna ait olduğunuzu görürsünüz.

Günün her anında devriminin bir parçası olabilirsiniz (ki en iyisi budur) veya sadece belirli süreler için devrimci rolünüze dönebilirsiniz.

Gruplar

Olumlu devrimin üyeleri kısa zamanda gruplar halinde bir araya geleceklerdir. Bu gruplar yerel toplumu, iş çevresini veya arkadaş çevresini kapsayabilir:

TOPLUM GRUPLARI: Toplumun sorunlarıyla yapıcı bir şekilde uğraşmak için kurulan gruplardır. Herhangi bir toplulukta bu tür birçok grup olabilir.

KALİTE GRUPLARI: Yapılan işin nasıl daha etkili kılınacağını araştırmak amacıyla iş yerinde oluşturulan gruplardır. Bu gruplar, işe, yapıcı bir katkıda bulunmak amacını güder.

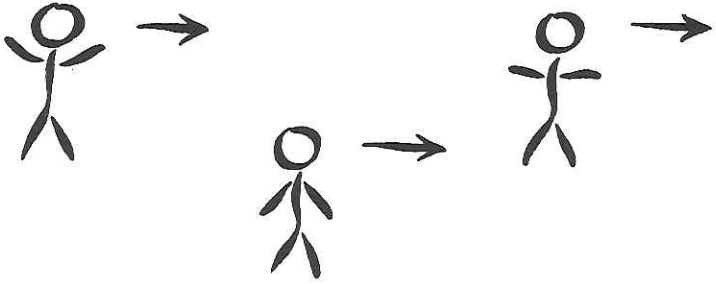
PROJE GRUPLARI: Belirli bir projeyi yürütmek gibi özel bir amaçla (bir bina inşa etmek, bir sulama programı oluşturmak v.s.) oluşturulan gruplardır. Grubun bütün enerjisi yapıcı olarak bu özel amaca yöneltilmiştir.

ORTAK KAYGI GRUPLARI: Bütün üyelerinin ortaklaşa paylaştıkları belli kaygılar nedeniyle oluşturulan gruplardır. Bu kaygılar, yerel çevre kirliliği veya yerel suç oranlarındaki yükselme olabilir.

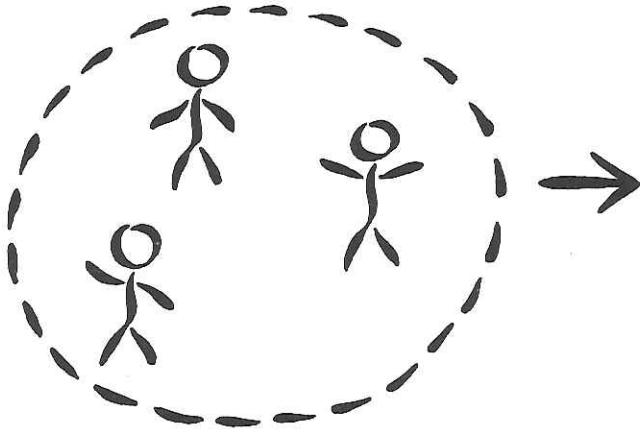
SARI GRUPLAR: Bu gruplar olumlu devrime bağlı olan ve olumlu devrimin nasıl harekete geçirileceğini görmek için bir araya gelen kişiler tarafından oluşturulan gruplardır. "Proje" ve "Kaygı"ları olumlu devrimin kendisidir.

E-KULÜPLERİ: Bu kulüpler tam anlamıyla devrimin bir parçası değildir. Ancak, olumlu devrim için çok önemli olan etkililik ve başarı alışkanlıklarını geliştirmek için tasarlanmışlardır. E-Kulübü üyeleri aynı zamanda diğer gruplardan herhangi birine de ait olabilirler.

Bütün bu gruplar, üyelerinin gözünde zamanla adeta "yeni bir aile" haline gelir. Bu gruplar, ortak çevrelerden "ikinci

BİREY

GRUP

küme"nin (aile, arkadaşlar, yerel topluluk, iş çevresi) alanına girerler.

Grupların çalışma kuralları çok basittir:

1. Gruplar olumlu devrimin beş temel ilkesini kapsarlar. Bu nedenle olumlu ve yapıcı olmak durumundadırlar. "Saygı" ve insani değer ilkelerine dikkat etmek zorundadırlar. Her şeyden önce üyeler, *katkı* için her an hazırdırlar.

2. Elinizdeki sarı kitap, grupların davranışları için referans kitabıdır. Bu kitapta olmayan hiçbir şey olumlu devrim adına yapılamaz. Örneğin, yıkıcı davranışlar, şiddete yönelik davranışlar, yasadışı ve suç niteliğindeki faaliyetler kesinlikle tasvip edilmez. Olumlu devrimin ilkeleri doğrultusunda kurulmuş, ancak zamanla kendi amaçlarının peşine düşerek bu temel ilkelerden sapan gruplardan uzak durulmalıdır.

3. Bu gruplar eylem gruplarıdır, tartışma veya felsefe grupları değildir. Bu gruplarda yapıcı eylemin tasarımına ve bu eylemin – grup üyelerinin katkılarıyla – etkili bir şekilde yerine getirilmesine ağırlık verilir.

4. Bir üyeyi gruptan azletmenin tek geçerli nedeni yıkıcı davranıştır. Şayet çoğunluk bir üyenin yıkıcı bir tutum sergilediğine karar verirse o üye gruptan ayrılmalıdır. Bazen de bir grup tümüyle dağılabilir ve bazı eski üyeleri dışlayarak diğer üyeler tarafından tekrar oluşturulabilir. Böyle bir durumda eski grubun kimliğine son verilmelidir. Eski grubun varlıkları paylaşılmalı ve yapıcı olarak kullanılmalıdır.

Bu gruplarda neler olacaktır?

Tartışma olacaktır. Tartışma daima olumlu ve yapıcı nitelikte olmalıdır. Tipik eleştirel tartışmalara ve kimin haklı kimin haksız olduğu üzerine münakaşalara yer olmayacaktır.

Neyin tartışıldığı ve nasıl bir yapıcı adım atılacağı üzerine net biçimde odaklanılmalıdır.

Grupların temel amacı *katkıdır*.

1. Nerede bir katkı yapılabilir?
2. Bu katkı nasıl etkili biçimde yürütülebilir?

Bir grup, birkaç toplantısını sadece muhtemel katkı alanlarının listesini çıkarmaya ayırabilir.

Grupların enerjilerinin en etkili şekilde kullanılabilmesi için “eylem tasarımı”na önem verilir. Böyle bir tasarım, yaratıcılık ve yeni fikirleri kapsayabilir. Eylem daima yapıcı olmalıdır.

Eğitim Grupları

Eğitim, olumlu devrim üyelerinin yaptıkları katkılar arasında kilit öneme sahip alanlardan biridir. Bu alan ileride daha kapsamlı bir biçimde özel olarak ele alınacaktır.

Eğitim çalışmalarının koordinasyonu ve yürütülmesi için özel gruplar oluşturulabilir. Bu, o belirli grubun yegâne işlevi olabilir.

Eğitim, ideal bir katkı biçimidir. Herkes öğretecek bir şeye veya insanların öğrenmelerine yardımcı olacak yöntemlere sahip olabilir. Eğitim sadece zaman ve çaba gerektirir. Eğitim, oldukça uzun vadeli katkılar sağlar.

Eğitim konusu, kurulacak eğitim gruplarından ayrı olarak diğer grupların da önemli bir unsuru haline gelebilir.

Eğitim konusuna "bilgi"yi de ekleyebiliriz, çünkü bilgi de bir tür eğitimdir.

Bir grup, bilgileri toplayabilir, ayıklayabilir ve başkalarına ulaştırılmasının yollarını arayabilir. Bütün bunlar bir katkıdır.

Bazı konularda tavsiye de bir tür eğitim ve değerli bir katkı sayılabilir.

Yayımla

Olumlu devrime katılım ne kadar geniş olursa, devrim de o kadar etkili olur. Bu nedenle yayımla önemlidir.

Olumlu devrim, bu sarı kitabın okunması ile yayılabilir. Bu kitap, insanların onu satın almaları, ödünç almaları veya hediye olarak almaları gibi çeşitli şekillerde edinilebilir. Kitabın ilgilenenlere verilmesi olumlu devrimin yayılmasını sağlayan temel yollardan biridir.

Olumlu devrim (ve sarı kitap) hakkında dost ve tanıdıklar arasında konuşmak ve ağızdan ağıza yayılmasını sağlamak da olumlu devrimi yaymanın bir başka yoludur.

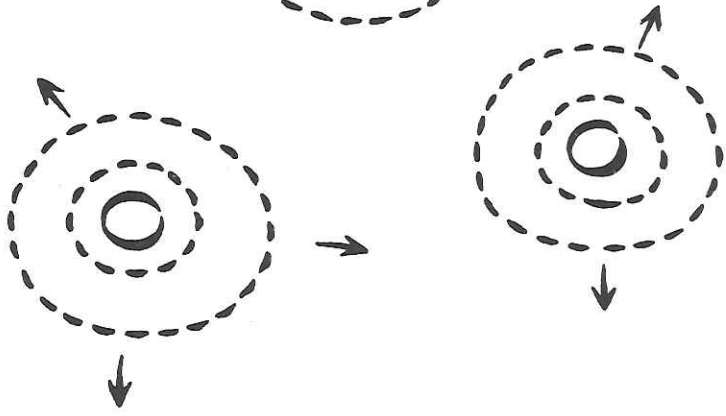
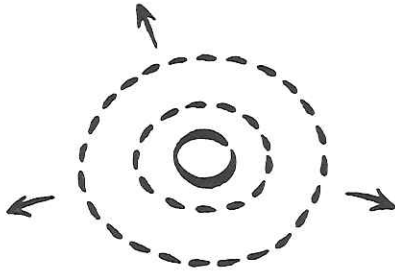
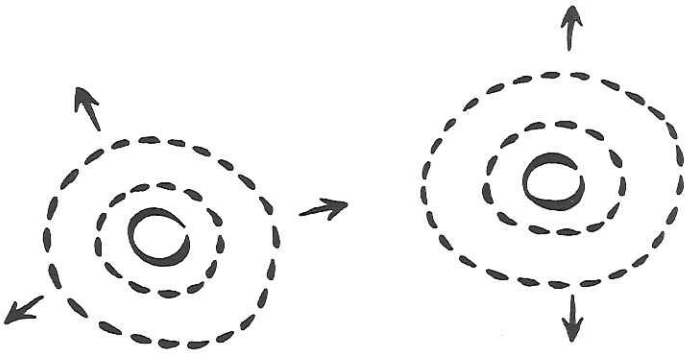
Olumlu devrimin doğası ve ilkeleri ile ilgili tartışmalara yer vermek suretiyle, olumlu devrimin yayılması sürecine medya da katılabilir. Medyanın bir kısmı altıncı kategori davranışı gösterebilir, ama devrimin olumlu tavrının değerini görenler de olacaktır.

Kol bantları ve selamlamalar gibi göz önündeki semboller insanlarda merak uyandıracak ve ne olduğunu öğrenmek isteyeceklerdir.

İlgilenen kişiler olumlu devrim gruplarının toplantılarına davet edilebilir.

Olumlu devrimin yeni adlandırmaları yavaş yavaş yayılacak ve insanlar bunların nereden çıktığını merak edeceklerdir. Örneğin, birinden “üçüncü kategori” diye söz etmek merak uyandıracaktır.

Hepsinden önemlisi, olumlu devrim üyelerinin örnek eylemleri, diğerlerini de olumlu devrime katılmaya teşvik edecektir.

Düşmanlar

Olumlu devrimde düşman diye bir sınıflandırma yoktur.

Geleneksel devrimlerden farklı olarak olumlu devrimde, düşman şeklinde sınıflandırılabilir ve nefret edilecek bir grup veya toplumsal bir oluşum tanımlaması yoktur.

Olumlu devrim, olumlu ve yapıcı davranışların ve etkili çabaların uygulamaya sokulmasıyla daha iyi bir toplumun yaratılması için çalışacaktır. Bu davranış ve çabalar, olumlu devrim üyelerinin katkıları sonucu enerji kazanacaktır.

Eğer bazı gruplar kendilerini olumlu devrimin düşmanları olarak kabul edeceklerse bu onların seçimidir. Olumlu devrim buna karşılık onları düşman olarak nitelendirmeyecek, onları bir anlık yanlış algılamalarının kurbanı olarak görecektir.

Düşman sınıfı olmamasına rağmen, bireylere atfedilen değer ve itibar onların gösterecekleri yapıcı davranışlara ve yapacakları katkılara bağlı olacaktır.

Bir kişinin davranışları o kişiyi düşük bir kategoriye (mesela yedinci veya sekizinci kategoriye) koyabilir. Bu, bir bireyin kişiliği değil davranışı hakkında yargıda bulunmaktır.

Birlik

Herhangi merkezî bir organizasyon ve dogma olmaması, insanların devrime istedikleri şekilde katılabilmeleri ve ortak amaçları doğrultusunda grup oluşturmak üzere bir araya gelebilmeleri gibi nedenlerden dolayı, olumlu devrimde belli bir birliğin olmaması gibi bir tehlike söz konusudur.

Herkes doğru duygularla başlasa dahi zamanla bunlardan bir sapma olabilir ve neticede bireyler veya gruplar olumlu devrim kılıfı altında kendi eski yıkıcı alışkanlıklarını sürdürebilirler. Bu bilinçli ya da bilinçsiz olarak yapılabilir. Devrimin her üyesinin buna karşı tetikte olması çok önemlidir.

Devrimin olumlu ilkelerine uygun davranmayan kişiler ne gerekçe gösterirlerse gösterebilirler, devrimin bir parçası değildirler.

Olumlu devrimde birliğin kaynağı bu sarı kitaptır. Olumlu devrimin üyelerinin kendilerine ve gruplarına devrimin içeriğini zaman zaman hatırlatmaları önemlidir.

Eğitim

Kendini geliştirme, olumlu devrimin beş temel ilkesinden biridir (yüzükparmağı).

Kendinizi, kendi çabalarınızla veya başkalarının yardımıyla geliştirebilirsiniz.

Eğitim, olumlu devrimin yönteminin kilit unsurlarından biridir.

Eğitim, çevreye katkıda bulunmak için önemli bir fırsat alanıdır aynı zamanda. Başkalarına nasıl katkıda bulunacaklarını bilemediklerini söyleyenler, eğitim alanına başvurmadırlar.

Herkes bir Şey öğretebilir. Bu mümkün değilse bile başkasının öğrenmesine yardımcı olabilirsiniz. Eğitim, fiziksel güç, olağanüstü beceri, para veya politik güç gerektirmez. Eğitimin zamana, çabaya ve azme gereksinimi vardır. Bu nedenle eğitim ideal bir katkı türüdür.

Örneğin, bir katkıda bulunma amacıyla, insanları eğitecek olanları eğitmek üzere bir sarı grup kurulabilir. Bu faaliyetin katlamalı etkisi çok büyük olacaktır. Bu yolla eğitilen her yirmi kişi potansiyel dört yüz öğretmen ve sekiz bin öğrenci anlamına gelir.

Peki ama ne öğretilmelidir?

Yeni Eğitim

Geleneksel eğitim yıllar süren bir süreçtir. Bu sürecin sonunda istenilen amaca ulaşılsa bile, aradan geçen zaman çok uzundur. Belki önemli şeylerin çok daha kısa zamanda yapılması ve böylece eğitim vermenin daha pratik hale gelmesi mümkündür.

Aslında geleneksel eğitim, işini tam yapmamaktadır. Örneğin, geleneksel eğitimde ağırlık bilgi analizi ve tartışma üzerinedir. Oysa, düşünme becerilerine doğrudan doğruya eğilmek gerekmektedir. "Yapma" becerilerine dikkat etmek gerekmektedir. Sadece eleştiri becerilerine değil yapıcılık becerilerine de dikkat etmek gerekir.

Bu nedenle "yeni eğitim", müfredatı basitleştirmenin yollarını arayacaktır – hem onu daha pratik hale getirmek hem de daha geniş bir alanı kapsamasını sağlamak için.

Yeni eğitim, temel bir eğitimidir ve aşağıdaki unsurları kapsayacaktır:

OKUMA VE YAZMA: Okuma ve yazma, öğrenmenin ve iletişimin kilit araçlarıdır. Okuma ve yazmayı öğretmenin en iyi yöntemleri seçilmeli veya yeni yöntemler geliştirilmelidir.

MATEMATİK: Matematik eğitimi, sadece günlük yaşamda ihtiyaç duyulan temel matematiği kapsamalıdır. Günlük yaşamda geçerliliği olan konular daha etkili bir şekilde öğretilir. Geleneksel eğitim sisteminde gereğinden fazla matematik öğretilmeye çalışılmakta ve sonuçta tüm öğrencilerin kafası karmakarışık olmaktadır.

TEMEL DÜŞÜNME BECERİLERİ: Bu beceriler algılama becerisi (algıyı genişletme ve değiştirme), pratik hareket becerisi (bir şey "yapma") ve diğer kişilerle ilişki kurma becerisini kapsa-

yacaktır. Bu eğitim, dünyada milyonlarca öğrenci üzerinde yıllarca olumlu sonuçlar vermiş olan CoRT yöntemi temel alınarak yapılacaktır.

ÇEVREMİZDEKİ DÜNYA: Yakın çevremizdeki dünya hakkında temel bir anlayış geliştirme dersi. Bu ders, belli bir işin hallolması için gerekli kurumlar, mekanizmalar ve temel kanallar hakkında bilgi vermeyi de kapsayacaktır.

LİDERLİK VE ETKİLİLİK: İnsanların yapıcı olmalarında ve çevrelere katkıda bulunmalarında önemli bir etken olan kişilik ve davranış niteliklerinin geliştirilmesine yönelik bir ders olacaktır.

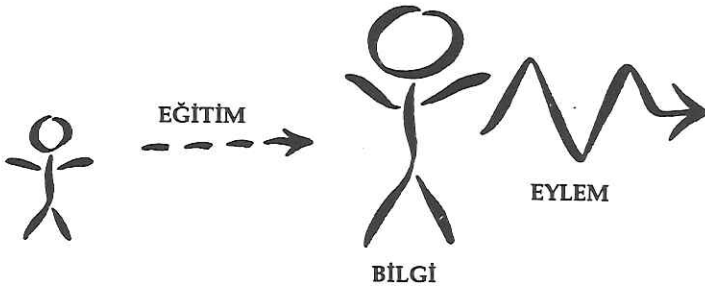
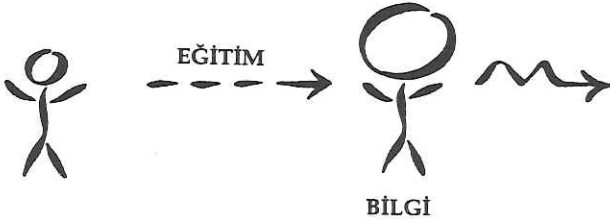
ÖZEL BECERİLER: Buraya kadar sıralanan beş ana eğitim konusunun yanına, öğrencilere yaşadıkları bölgeye özgü becerileri vermeyi amaçlayan bir ders daha eklenecektir. Örneğin, kırsal kesimlerde bu beş derse ek olarak temel tarım bilgisi verilebilir. Kentlerde bu ek ders sekreterlik becerisi olabilir. Bir sanayi kasabasında ise imal edilen ürünlerle ilgili temel teknik beceriler öğretilebilir.

ÖĞRENME BECERİLERİ: Burada ağırlıklı olarak, öğrenmeye hevesli veya yetenekli olup öğrenimlerini devam ettirmeyen öğrenciler için daha ileri düzeydeki öğrenim becerileri üzerinde durulacaktır.

Liderlik ve Etkililik

Geleneksel eğitim, akademik konular üzerinde yoğunlaşmıştır, çünkü başlangıçta eğitimin amacı, bazı kişileri, çok fazla temel bilgi gerektiren bazı özel uzmanlık alanlarına (din, hukuk, tıp) hazırlamak olmuştur.

Ancak toplumun, uzmanların yanı sıra liderlere ve yapıcı kişilere de ihtiyacı vardır.

Becerilerinden ve karşlarına çıkan fırsatlardan tam anlamıyla yararlanabilmeleri ve çevreye katkıda bulunabilmeleri için, bireylerin etkililik alışkanlıklarını öğrenmeye de ihtiyaçları vardır.

Bu nedenle, eğitimin bu yetenekleri öğretmek ve geliştirmek için ciddi çabalarda bulunması gerekir. Bu durum, sari gruplar tarafından geliştirilip kullanılacak yeni yöntem ve programlara ihtiyaç duyulmasına neden olacaktır.

Bir ekip içinde çalışma yeteneği; yapıcı biçimde çalışma yeteneği; bir görevi tasarlama ve planlama yeteneği; inisiyatif alma yeteneği; azimli ve etkili olma disiplini. Bunların hepsi son derece önemlidir.

Bu tür şeyler ders kitaplarından öğrenilemez. İnsanların proje çalışmalarına katılmaları gerekir. Bir projeyi yürütmek için üzerlerine sorumluluk almalıdırlar.

Bu şekilde yapılan bir öğrenme süreci aynı zamanda topluma doğrudan katkıda bulunacaktır, çünkü eğitim amaçlı bu projenin toplum için somut bir değeri de olacaktır.

Bu tür proje eğitimini yürütecek kişilerin de ayrıca eğitilmeleri gerekecektir.

Kendi Kendine Yardım

Kendi kendine yardım; tavırların, beklentilerin, becerilerin, organizasyonun ve bilginin bir bileşimidir.

Burada sözü geçen tavır, pasif kalıp her şeyi başkalarından ummakla taban tabana zıttır. Bu tavır, başlangıçta çok

PASİF

YARDIM

KENDİ KENDİNE YARDIM

küçük bir adım atmak durumunda kalsanız bile kendiniz ve ait olduğunuz topluluk adına bir şeyler yapmak için kolları sıvamaktır.

İnsanlar daima beklentileri ile sınırlıdır. Eğer bir hedefiniz yoksa o hedefe nasıl varabilirsiniz? İnsanlar sınırlar ve tahditler olduğunu ve bazı şeyleri yapamayacaklarını düşünürler. Bu tür sınırları insan kendi kendine empoze eder. Değişim yaratmanın en güçlü kaynağı, bu sınırları kaldırıp bir işi yapma arzusunu artırmaktır.

Düşünme ve “yapma” becerileri vardır. “Uygulama becerisi” (ortaya bir şeyler çıkarma) vardır. Pratiklik duygusunu ve tasarım yaratıcılığını harekete geçiren temel bir yapıcı tavır vardır: “Bu nasıl yapılabilir?” Etkililik disiplini bundan sonra bir şeyin baştan sona tam yapılmasını sağlar.

Zamanın, diğer kişilerin, malzemenin ve yardımın düzenlenmesi gerekir. İşbirliğinin düzenlenmesi gerekir.

Bilginin nereden alınacağını ve en iyi nasıl kullanılacağını bilmek kendi kendine yardım becerisinin bir parçasıdır. Yeni bir bilgiye ihtiyaç duyulabileceğini fark etmek de son derece önemlidir.

“Kendi kendine yardım” programı, “yeni eğitim”in derslerinden biri veya kendi başına ayrı bir program olarak öğretilir.

Düşünme

“Düşünme”, olumlu devrimin son yöntemidir.

Olumlu devrimin üyeleri sadece kendilerini olumlu devrime adanmış, çok çabalayan insanlar değillerdir. Aynı zamanda düşünürdürler. Bir duvarı çok kuvvetli itebilirsiniz ama ne kadar çabalarsanız çabalayın bir şey olmaz. Duvarı, tuğlaları teker teker alarak ortadan kaldırabilirsiniz.

Düşünme, enerjiden maksimum fayda elde edilmesi için gereklidir. Düşünme, yapıcı eylemin tasarımı için gereklidir. Düşünme, sorunlara yaratıcı çözümler getirmek için gereklidir. Düşünme, katkı alanları bulmak ve bu alanları tanımlamak için gereklidir.

Olumlu devrim için gereken düşünme geleneksel düşünmeden çok farklıdır. Saldırı, eleştiri, tartışma ve çatışma amacını gütmeyen. Avukatların ve bazı politikacıların normal düşünme biçimlerinden değildir. Toplumdaki kusurlara işaret edenlerin yaptıkları türden düşünme biçimlerinden değildir (her ne kadar bu da değerli bir rol ise de).

Yapıcı düşünmeye özgü becerileri geliştirme ve uygulamaya gereksinimimiz vardır. Olumlu devrim grupları, bu tür düşünme becerilerini geliştirmek için alıştırmalar yapmaya ihtiyaç duyabilir. Bu alıştırmalar, daha önce sözü geçen CoRT düşünme programını kullanarak yapılabilir. Her toplantıda kısa bir süre bu tür düşünme alıştırmaları yapmak, grupların vazgeçilmez kurallarından biri haline getirilebilir.

Altı Şapkalı Düşünme Tekniği*

Bu, yapıcı düşünme alışkanlıklarının oluşturulmasına başlangıç sağlayabilecek çok basit ve çok pratik bir tekniktir. Bu teknik, bir çeşit rol yapmadır.

Altı tane farklı renkte şapka vardır. Düşünme faaliyetinde bulunan kişi bu şapkalardan birini taktığını veya çıkardığını hayal eder.

Şapkalar şunlardır:

BEYAZ ŞAPKA: Bu şapka, bilgi, veri ve olguları içerir. "Beyaz şapka düşünmesi"ni talep ettiğinizde fikirleri veya argümanları değil, sadece bilgiyi talep edersiniz.

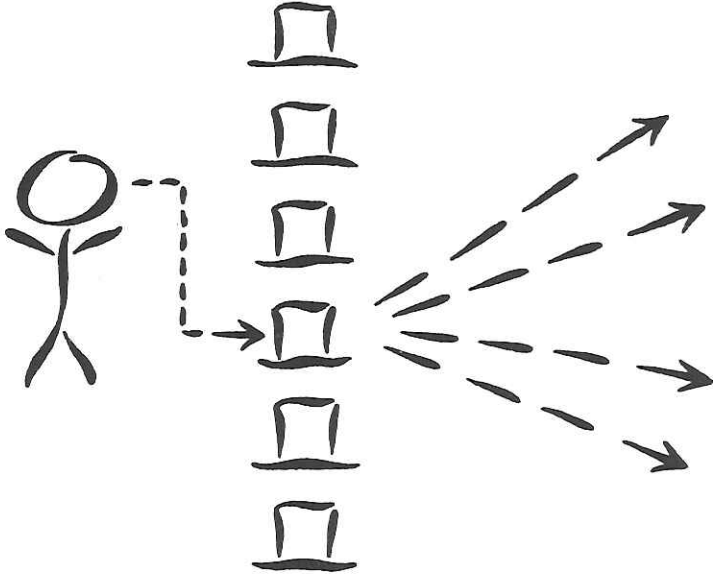
KIRMIZI ŞAPKA: Bu şapka, duyguları ve sezgileri kapsar. Kırmızı şapka düşünmesi yapan kişi, konuyla ilgili duygularını herhangi bir gerekçe gösterme veya açıklama gereği duymadan dile getirebilir. "Kırmızı şapkamı giyerek bunun çok kötü bir proje olduğunu düşünüyorum."

SİYAH ŞAPKA: Bu, uyarı ve yargı şapkasıdır. Siyah şapka ile bakışımızı tehlikelere ve zorluklara çevirir, bir işin neden yürümeyeceğine bakarız.

SARI ŞAPKA: Bu, iyimserlik şapkasıdır. Bu, olumlu şapkadır. Bir işin neden yürüyeceği, elde edilecek yararların neler olacağı, işin yapılmasının nasıl mümkün olduğu şeklindeki sorular bu şapkanın alanına girer.

YEŞİL ŞAPKA: Bu, yaratıcı şapkadır. Yeni fikirler ve alternatiflerdir. Teklifler ve kışkırtmalardır. Yeşil renk, yeşermeyi ve büyüme enerjisini çağırıştırır.

* *Altı Şapkalı Düşünme Tekniği*; Edward de Bono; çev: ErcanTuzcular; Remzi Kitabevi, 1997

MAVİ ŞAPKA: Bu şapka, düşünme işlemi gözden geçirme şapkasıdır. Mavi şapka ile konu hakkında yürüttüğümüz düşünme faaliyeti hakkında, dışarıdan bakarak değerlendirilmede bulunuruz. Mavi şapka ile bir sonraki düşünme faaliyetini belirleriz. Mavi şapka ile bir sonraki şapkaımızın rengine karar veririz. Mavi şapka o anda düşünme faaliyetinin hangi aşamada olduğunu özetlemek için de kullanılabilir.

Bir tartışma sırasında karşınızdaki kişiden bir şapka giymesini veya çıkarmasını talep edebilirsiniz. Örneğin, biri çok olumsuz ise, "Bu iyi bir siyah şapka düşünmesi, ama şimdi sarı şapka giymenizi rica ediyorum," diyebilirsiniz.

Bütün grubun aynı şapka giymesini isteyebilirsiniz: "Buradaki herkesin dört dakikalığına yeşil şapkalarını giy-

melerini ve bu soruna yeni yaklaşımlar getirmelerini istiyorum.”

Kendinizin bir şapka giydiğini de söyleyebilirsiniz: “Kırmızı şapkamı giyerek bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyorum,” veya “Siyah şapkamı giyerek, basım maliyetlerinin yüksek olması nedeniyle bu projenin bize çok pahalıya patlayabileceğine dikkat çekmek istiyorum.”

Bir konuyu tamamen araştırmak için hangi şapkanın hangi sırayla kullanılacağını belirleyen bir programı önceden yapabilirsiniz: “Bilgi için beyaz şapka ile başlayacağız, sonra konuya bazı yaklaşımlar getirmek için yeşil şapka, sonra her yaklaşımda sarı ve onu takiben siyah şapka ve nihayet nasıl hissettiğimizi görmek için kırmızı şapka giyeceğiz.”

Zeki olmak yeterli değildir. Çok zeki pek çok kişi zayıf bir düşünürdür. Böyle kişiler zekâlarını, konuyu araştırmak yerine görüşlerini savunmak için kullanma yoluna gidebilirler. Zekâlarını, yapmak yerine yıkmak için kullanabilirler.

Zekâ, bir arabanın beygir gücü gibidir. Sadece bir potansiyeldir. Düşünme becerisi, araba kullanma becerisi gibidir. Arabayı sürmek için öncelikle nasıl kullanılacağını öğrenmemiz gerektiği gibi, nasıl yapıcı düşünüleceğini de öğrenmemiz gerekir. Motoru güçlü bir araba kötü kullanılabilir. Aynı şekilde, zekâ kapasitesi yüksek olan bir zihin de etkili bir şekilde kullanılmayabilir.

Devrimin istek ve tavrının (olumlu ve yapıcı), güçlü katkıları tasarlayabilecek bir düşünme faaliyeti ile desteklenmeye ihtiyacı vardır. Sonra bu tasarımlar, etkililik alışkanlıkları ve disipliniyle uygulamaya geçirilebilir. Toplumun gelişmesine ve insanların yararına yönelik sonuçlar bu şekilde elde edilir.

Eski düşünme biçimi yeterince yapıcı değildir. Yeni bir düşünme biçimine ihtiyacımız vardır.

Güç

Olumlu devrim gücünü nereden alacaktır?

Geleneksel devrimler amaçlarına ulaşmak için silahların, mermilerin, bombaların gücünü kullanırlar. Peki, olumlu devrim hangi gücü kullanacaktır?

Olumlu devrimin güç kaynakları şunlardır:

1. Olumlu ve yapıcı tavırın gücü.
2. "Mükemmel" insanların gücü.
3. Algının gücü.
4. Düşünmenin ve bilginin gücü.
5. Koordinasyonun ve işbirliğinin gücü.
6. Desteğin gücü.
7. Yayılmanın gücü.

Olumlu ve Yapıcı Tavrın Gücü

Olumlu bir tavır insana enerji verir.

Yapıcı bir tavır ortaya bir şeylerin çıkmasını sağlar.

Kayıtsızlık ve olumsuzluk tavırlarıyla karşılaştırıldığında, olumlu ve yapıcı tavrın daha fazla şey yapabileceği açıktır.

Eğer arabanızda daha güçlü bir motor varsa, diğer arabaları geçersiniz (tabii arabayı iyi kullanmanız koşuluyla).

Bu nedenle kişisel güç ve aynı zamanda toplumsal güç, olumlu ve yapıcı tavırlardan doğrudan beslenir.

Olumsuz bir tavır, bir şeyin olamayacağını söyler.

Kayıtsız bir tavır, yapılabilecek hiçbir şey olmadığını söyler.

Yapıcı tavır önce bir şeyi yapmanın bir yolunu arar, sonra uygulamaya geçer.

Şayet yapıcı ve olumlu birini tanıyorsanız, o kişinin eyleme geçmek için gerekli gücü yapıcılığundan ve olumluluğundan aldığını anlarsınız.

“Mükemmel” İnsanların Gücü

Olumlu devrim “mükemmel” insanlar yaratmayı amaçlar.

Bu, kendini-geliştirmeye (dördüncü temel ilke) ve eğitime önem verilerek gerçekleştirilebilir.

Bu, etkililiğe ve katkıya önem verilerek gerçekleştirilebilir.

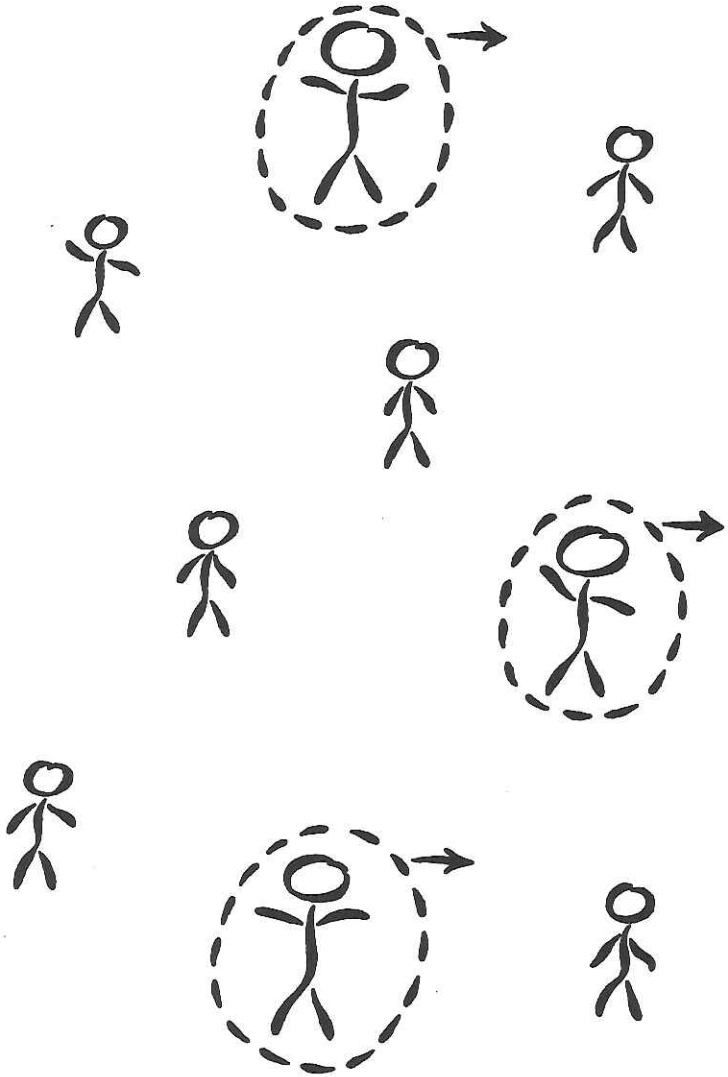
Bu, düşünme, tasarım ve yaratıcılığa önem verilerek gerçekleştirilebilir.

Bu, saygıya ve insani değerlere (üçüncü temel ilke) önem verilerek gerçekleştirilebilir.

Zamanla bu “mükemmel” insanlar etkili ve yapıcı tavırları sayesinde başarılı olacaklardır. Bu insanlar, iş ve toplum hayatlarında başarılı olacaklardır. Etkililikleri aşikâr olduğu için, önemli kurumlarda ve devlet yönetiminde rol alacaklardır. Yer aldıkları bütün konumlarda, bu konumların gücünü kullanabileceklerdir.

Bu kişilerin düşmanı yoktur ve düşman kazanmazlar. Toplumun gelişmesi yönünde kendileri gibi yapıcı bir tavır içinde olan herkesle çalışmaya isteklidirler.

Halihazırda güçlü konumlarda bulunan birçok “mükemmel” insanın, olumlu devrimin ve onun yapıcı tavrının değerinin farkına varması ve açıkça veya kalben bu devrimin üyeleri haline gelmesi de mümkündür.

"MÜKEMMEL" İNSAN

Algının Gücü

Algının gücü kolay fark edilmez. Algının gücü gizli ve yavaştır, ancak çok büyüktür.

Algının gücü, değerlerin değiştirilmesinde ve değerlerin oluşturulmasında gerekli olan güçtür. "Davranış kategorileri"nin dile getirilmesi, her bireye uygulanabilir bir değer sisteminin oluşmasını sağlar. Bu değer sistemi, çevresindeki insanların o kişiyi algılayışını ve ona karşı davranışlarını etkiler. Bu durum, insanların veya grupların o kişi üzerinde baskı kurmasına neden olur; ki bu da bir kişinin davranışını değiştirmenin en etkili yollarından biridir.

Olumlu devrimin değerleri ve tavırları medyaya (televizyon, radyo, basın) uygulanabilir ve böylece toplumsal kültürün bir parçası haline gelebilir. Bu durumda, eleştirel ve olumsuz kişilere şimdiki gibi itibar etmeyebiliriz.

"Oyun oynama" ve "gerekli politik gürültü" gibi şeylere karşılık gelecek yeni kelimelerimiz olduğunda, olup bitenler daha açık bir şekilde algılanır ve bu, insanların davranışlarını etkiler.

Algılama becerisinin artması demek, duygulardan, arzular, sıfatlardan, düşmanlıklardan ve sloganlardan kolayca etkilenip kandırılmamak demektir. Nefretin gücü bu sayede zayıflar ve zamanla yok olur.

Algının yanı sıra, mizah ve taşlama da olumlu devrime güç katar.

Düşünmenin ve Bilginin Gücü

Olumlu devrimde tasarıma ve yaratıcı düşünmeye önem verilmesi, sorunlara yeni ve daha iyi yaklaşımlar olacağı anlamına gelir. Burada daha iyi fikirlerin gücü vardır.

Yıkıcılığın kaba gücü yerine, dikkatli bir şekilde yönlendirilmiş çabanın denge bozucu gücü olacaktır. Judoda rakibin gücü engellenmez, bu güç rakibin dengesini bozmak ve onu alaşağı etmek için kullanılır. İyi zamanlanmış bir sallama hareketi ile ağır bir taşı yeriden oynatmak mümkündür. Yaratıcı düşünen kişi, kullanmaya değer bir çözüm yolu buluncaya kadar düşünmeye devam edecektir.

Olumlu devrim bilgiye önem verir. Olumlu devrim bireyler ve gruplar arası bilgi ağlarına önem verir. Nasıl ki cehalet zayıflıksa, bilgi de güçtür. Bir şeyin nasıl yapılacağını bilerseniz onu yapabilirsiniz. Ne ile uğraştığınızı bilerseniz, davranışlarınız o işi yapmaya daha elverişli hale gelecektir.

Olumlu devrimin özelliklerinden biri, zor bir işi bir meydan okuma olarak görmesidir. Meydan okuyan bir durum, olumlu devrime göre, insanı ümitsizliğe değil, daha fazla bilgi toplayıp daha iyi düşünmeye sevk eder.

Bilgi çağında yaşıyoruz, daha iyi algılama ve düşünme yoluyla bilgiyi etkili bir şekilde kullanmayı öğrenecek her grup çok güçlü bir konumda olacaktır.

Olumlu devrimin üyeleri eski düşünme biçimlerinin zararlı etkilerinden korunmuşlardır.

Koordinasyonun ve İşbirliğinin Gücü

Bir metal içindeki tüm küçük mıknatıslar aynı yöne bak-
tıklarında mıknatıs özelliği kazanır. Koordine edildiklerinde
çok küçük enerjiler bile güçlü etkiler yaratabilirler.

Her tüketicinin belli bir ürünü seçmesi durumunda, o
ürünün satış oranı muazzam artar. Eğer herkes fiyatları pa-
halı bir mağazadan alışveriş etmemeye karar verirse o mağ-
za iflas eder. Tüketicilik ve boykotun gücü yapıcı bir şekilde
kullanılırsa değişim getirebilir. Tüketiciler olmadan satış ol-
maz.

Hindistan'da Gandhi, pasif direniş hareketlerinde ana güç
olarak kitle koordinasyonunu kullanmıştır.

Bazı durumlarda (boykot gibi) koordinasyon gücü olum-
suz şekilde kullanılır. Ama bu güç aynı zamanda olumlu şe-
kilde de kullanılabilir. Belirli bir mağazayı boykot etmek ye-
rine tüketiciler, uygun gördükleri başka bir mağazayı tercih
edebilirler. Koordinasyon ve işbirliğinin bu olumlu kullanı-
mı, olumlu devrime daha uygun bir harekettir.

Olumlu devrimin üyeleri, yapıcı ve olumlu tavırları olan
bir politikacı adayını destekleme kampanyası yürütebilirler.

İşbirliği ve koordinasyon, olumlu devrim üyeleri arasın-
da olabilir ya da bu üyelerin seçecekleri bir lider vasıtasıyla
daha geniş kitlelere yayılabilir.

Destegin Gücü

Demokraside oy kaybetme tehdidi veya oy kazanma olasılığı politikacıların davranışları üzerinde son derece güçlü bir etkidir. Olumlu devrim hâkim olduğunda, saldırganlıktan veya olumsuzluktan puan kazanmak artık politikacılar için yeterli olmayacaktır. Politikacılardan yapıcı olmaları beklenecektir. Olumlu devrimin kendi politikacı adaylarını oluşturmak için acelesi yoktur. Başlangıç için diğer adayları etkilemek daha etkili bir yöntemdir.

Olumlu devrimin kavramları, olumlu ve yapıcı tavrı olan herkesin bir grup olarak işbirliği yapmasına olanak tanır. Bunun resmî bir işbirliği olması gerekmez, ancak politikacılar, olumlu devrimin ilkeleri doğrultusunda değerlendirmeye tabi tutulabilir ve demokratik tercihler buna göre yapılabilir.

Blok oylar politikacı adayları için çok önemlidir. Bu nedenle bu "olumlu blok"un gücü hacminin çok üzerinde olabilir.

Bir adayı desteklemek için kampanya yapma tercihindense daha önce söz etmiştik.

Olumlu devrimin üyelerinin bir "sarı parti" olarak doğru-ndan politik güç aramamaları, diğer partilerden destek toplamaya devam etmeleri çok daha iyidir. Çünkü, belli bir partiye ağırlık verilmesi, destek gücünün katlanarak artmasını engeller.

Olumlu devrim, herhangi bir politik gruba sürekli bağlı olmamalıdır. Bireyler olumlu ve yapıcı davranışlarına göre desteklenebilirler. Sürekli bağlılık, olumlu devrimin evrensellik özelliğine zarar verir.

Belli bir politik göreve adaylıklarını koymuş kimselere doğrudan doğruya olumlu devrimin prensiplerini destekleyip desteklemedikleri ve buna ilişkin ne yapacakları sorulabilir. Aday tarafından bu yönde verilecek bir teminat çok daha kalıcı olur.

Yayılanın Gücü

Olumlu devrim asıl gücünü yayılmasından alır.

İnsanların çoğu olumlu devrime katıldıklarında, olumlu ve yapıcı tavır ile yaratıcı düşünme toplumun gelişmesine yönelik uygulanabilir.

İnsanların çoğu olumlu devrimin beş temel ilkesini anladığında ve kabul ettiğinde toplum çoktan daha iyi bir yere gelmiş olacaktır.

Bu nedenle, yayılma gücü olumlu devrimin asıl gücüdür.

Olumlu devrimin yayılma gücü birçok şeye bağlıdır:

Yapıcı kavramların değerine ve yetenekli kişilerin bu kavramları anlama ve onaylama isteğine;

Mevcut grupların bu kavramlara bağlı kalmalarına;

Olumlu devrimin meziyetlerinin ağızdan ağıza aktarılmasına ve grupların faaliyetlerine;

Sarı kitap, semboller, yeni türetilmiş adlar ve medyaya.

Suyun Gücü

Kayaların, mermilerin ve patlayıcıların gücü olduğu gibi suyun da gücü vardır.

Suyun gücü yavaştır, ama zamanla, her seferinde ufak bir parça olmak üzere, toprağı ve kayaları aşındırarak derin vadiler meydana getirir.

Su, mevcut araziye uyum sağlar, ancak yine de gücünü kullanmaya devam eder. Suyun gücü hidroelektrik santraller, sulama kanalları ve nehir taşımacılığı gibi yapıcı amaçlar için kullanılabilir.

Su, tüm yaşayan varlıklar için gereklidir.

Olumlu devrimin gücü de suyun gücü gibidir.

Geniş bir alana düşen yağmur damlaları birikerek sonunda güçlü bir nehre dönüşür. Her damla nehre küçük bir katkıda bulunur.

Toplumun Kesimleri

Olumlu devrim insanı temel alır. Bunun da ötesinde olumlu devrim bireyler üzerine kurulmuştur. Her birey kendi yüreği ve davranışlarıyla olumlu devrimde rol alır. Bireyler katkılarının daha etkili olmasını sağlamak için bir araya gelerek gruplar kurabilirler.

Olumlu devrim, toplumun herhangi bir kesimi ile bağlantılı değildir, evrenselliğini sınırlayacak böyle bir bağlantıdan da kaçınmalıdır.

Bununla birlikte olumlu devrim, içinde tanımlanmış belirli kesimlerin bulunduğu bir toplumda yer almaktadır. Bu nedenle olumlu devrimin amaç ve yöntemlerinin bu kesimlerin amaç ve yöntemlerine nasıl uyabileceğini görmek yararlıdır.

Olumlu devrimin gücü bireylerin gücünden oluştuğu halde, toplumun çeşitli kesimlerinin tavırları olumlu devrimin yayılmasının hızlanmasına ya da gecikmesine neden olabilir. Yanlış anlaşılmayı önlemek için, olumlu devrimin toplumdaki bu kesimlerle nasıl ilgili olduğuna açıklık kazandırmak gereklidir.

Toplumun herhangi bir kesimi olumlu devrime uzak durup neler olacağını bekleyebilir. Diğer bir kesimin gösterebileceği tepkiler, devrime karşı çıkmak, onu onaylamak veya önemsememek olabilir.

Olumlu devrimin toplum için güçlü bir yatırım fırsatı olduğu ve bu fırsatın önemsenmemesi durumunda tekrar karımıza çıkmayabileceği akıldan çıkarılmamalıdır.

Olumlu devrim, toplumdaki belirli bir kesimin amaçlarına değil, toplumu herkesin yararına geliştirmeye çalışan tüm kesimlerin amaçlarına yardımcı olmaya çaba gösterir. Bu, geniş bir hedeftir.

Olumlu devrimin düşmanları yoktur. Çünkü düşmanlara ihtiyacı yoktur. Olumlu devrim, enerjisini bir düşman tanımlamaktan, düşmandan nefret etmekten, ona saldırıp onu yok etmekten almaz.

Bu bölümde, aşağıdaki kesimler üzerinde durulacaktır:

Kadınlar

Yaşlılar

Gençler

Medya

İş dünyası

Sanat

İşçi sendikaları

Siyasi partiler

Diğer devrimci gruplar

Kadınlar

Geleneksel olumsuz devrimlerin maço şiddeti genellikle erkeklerden kaynaklanır. Erkekler daha saldırgandır ve daha fazla yedek enerjiye sahiptir. Kadınlar, aileyle ve hayatın önemli günlük faaliyetleri ile meşguldür. Ancak olumlu devrimde kadınlar erkeklerle eşit rollere sahiptir.

Olumlu devrim şiddetli ve yıkıcı değildir. Olumlu devrim, amaçlarına kurşunlar ve barikatlarla ulaşmaz. Fiziksel güce ve fiziksel cesarete gerek duymaz. Olumlu devrim, bir dizi hücum ve saldırıdan ibaret bir devrim değildir, gündelik bir devrimdir. Bütün bu nedenlerle, kadınlar olumlu devrimde yer almak için erkekler kadar uygundur.

Hatta kadınlar bazı genel kişilik özellikleri nedeniyle olumlu devrimde rol almak için erkeklerden daha uygun olabilirler. Kadınlar pratik ve sabırlı olmak zorunda kalmışlardır. Katkı kavramıyla fazlasıyla içli dışlıdırlar. Küçük günlük adımlara alıştırlar. Ailelerine bakarken etkili olmak zorundadırlar, felsefe yetmez.

“Kaya mantığı”nın kaba kibiri genelde erkeklere mahsusken, “su mantığı”nın pratikliği ve uyumluluğu, kadınlara daha uygun bir özellik gibidir.

Su mantığı, algının mantığıdır.

Toplumda değerleri eninde sonunda yine kadınlar belirler.

Anneler çocuklarını yetiştirirken onlara bizzat örnek olarak ve kendi bildiklerini onlara aktararak onların değerlerini belirlerler. Çocuklar, annelerinin kendilerini takdir etmeye yönlendirdikleri şeyleri takdir etmeyi, küçümsemeye yönlendirdikleri şeyleri küçümsemeyi öğrenirler.

Kadınlar bazı davranışlara saygı göstererek, bazı davranışlara ise sessiz itirazlarda bulunarak eşlerinin değerlerini belirlerler. Baskı sessizdir, ama varlığını hissettirir. Erkekler eşlerinin onayını isterler.

Değer-belirlemede genç kadınların özellikle önemli rolü vardır; çünkü genç erkekler genç kadınları etkilemek için gösteriş yapmak isterler. Bu, genç bir erkeğin değerlerinin oluştuğu çok önemli kritik bir dönemdir. Eğer genç bir erkek, kabadayılık ve gösteriş yaparak, kanundışı faaliyetlerde bulunarak ve düzene karşı çıkarak genç kadınların gözünde bir kahraman olabiliyorsa, o zaman bütün diğer genç erkeklerin aradığı değerler bunlar olur. Eğer genç hanımlar yapıcı olanları ve çevrelerine katkıda bulunanları kahraman kabul etmeye karar verirse, o zaman toplumun değerleri bu kritik noktaya doğru değişim gösterir.

Kadınlar günlük tüketicilerdir ve önemli satın alma kararlarında da kilit rol oynarlar. Kısacası, tüketicimin çoğunluğu kadınların elindedir. Bu durum, kadınları, tüketicici tepkisinin oluşturulmasında önemli bir konuma yükseltir.

Kadınlar büyük iletişimcilerdir. Kadınlar birbirleriyle erkeklerden daha fazla konuşuyor ve ilişki kuruyor gibidir. Haber ve dedikodu kadınlar arasında süratle yayılır. Bu iletişim ağı olumlu devrim için çok önemlidir. Devrimin mesajı bu yolla yayılabilir. Her türlü bilgi bu yolla aktarılabilir. Bu nedenle, kadınlar, olumlu devrimin kategori sistemini, konuşmalarında, dedikodularında ve algılarında en etkili şekilde kullanarak toplumun geleneksel değerlerini değiştirebilirler. Kategori sistemi, hem çevrenizdeki insanları hem de genel anlamda tüm insanları sınıflandırmak için somut bir çerçeve sağlar. Bu şekilde, algının gücü işler hale getirilir.

Kadınlar erkekleri destekler ve teşvik eder. Erkeklerin enerjilerini tüketip bir şeyi yapmakla yapmamak arasında bocalamaları durumunda, kadınlar erkeklere o şeyi yapmalarını sağlayacak gerekli teşviki ve devam etme arzusunun ve

rebilecek donanuma sahiptir. Bu durum, bizi olumlu devrime götürecektir şeylerin yerine getirilmesinde önemli bir etkidir.

Olumlu devrimin kendini geliştirme ve eğitim yönleri kadınlar açısından özel önem taşır. Bazı ülkelerde kadınlar, eğitimde çoğunlukla erkeklerle eşit şansa sahip olamamıştır, bu nedenle daha ileri düzeyde eğitim alabilmeleri açısından olumlu devrim onlar için bir fırsattır. Ancak bu, işin eğitim alma yanındır. Eğitim verme yanına gelince, bu türden bir katkı, kadınların öteden beri önemli bir rol oynadığı ideal bir alandır. Çoğu öğretmen kadındır. Kadınlar neyin nasıl öğreteceğini iyi bilirler.

Son olarak hiçbir annenin, bir sürü tehlikeler içeren geleneksel yıkıcı devrimlerde oğlunun yer almasına razı olmayacağı da belirtmek gerekir.

Yaşlılar

İnsanlar yaşlanıp emekli olunca daha fazla zamanları olduğunu görürler, ancak toplumdaki rolleri birden yok olur. Birdenbire hayat oyununda oyuncu yerine seyirci olurlar.

Bu üzücüdür, çünkü yaşlı insanlar gençlerde bulunmayan bir olgunluğa ve tecrübeye sahiptir. Gençler kadar fiziksel enerjileri olamayabilir belki, ama kendilerini bir işe verme enerjileri daha fazladır, çünkü ilgileri gençlerinki gibi sık sık dağılmaz. Hayatın telaş ve koşuşturması bitmiştir. Başarı mücadelesi bitmiştir.

Yaşlılar yine de katılımda bulunmaya ve kendilerini önemli hissetmeye ihtiyaç duyarlar. Olumlu devrim bunu sağlamak için ideal bir yoldur. Hareketli bir iş hayatından emekli olan yaşlılar olumlu devrimin “katkıcı” yaşamında yer alabilirler.

Gençler olumlu devrime katkıda bulunma isteğine ve enerjisine sahip olabilirler ama bunu gerçekleştirmek için gerekli zamana sahip olmayabilirler. Yaşlılar çok değerli bir meta olan zamana sahiptirler. Zamana ek olarak yaşlılar, bir şeylerin yapılmasında önemli bir etken olan bilgelikleri ve pratik deneyimleri ile de katkıda bulunabilirler.

Ancak yaşlıların, olumsuzluğa ve “hiçbir şey yapılamaz” duygusuna karşı korunmaları gerekir.

Yaşlılar olumlu devrimin “saygı” yanından doğrudan yararlanacaklardır. Yaşlılar olumlu devrimin “katkı” yanından doğrudan yararlanacaklardır; çünkü katkının birçok şekli yaşlılara yardımı kapsar. Yaşlıların kendilerini geliştirmeye ve eğitime ayıracak zamanları vardır. Bildiklerini başkalarına aktarmalarına ve bu sayede toplumun iyileştirilmesine

katkıda bulduklarını görerek kendilerini işe yarar hissetmelerine olanak sağlaması nedeniyle eğitim, yaşlılar için çok uygun bir çalışma alanıdır.

Olumlu devrim, bütün bunların olmasına zemin hazırlayacak yapıları oluşturabilir – tabii bütün bunların gerçekleşmesine çaba gösterecek insanlar aracılığıyla.

Yaşlılar ayrıca toplumda değerleri belirler. Yaşlılar da tıpkı kadınlar gibi iletişim konusunda çok başarılıdırlar, çünkü iletişim için ayıracak daha fazla zamanları vardır.

Asıl önemlisi, olumlu devrim yaşlılara, topluma gençlik yıllarındakinden daha yararlı katkılar sağlama olanağını verir.

Yaşlıların geleneksel devrimlerin mermi ve bombalarıyla uğraşmaları mümkün değildir belki, ama olumlu devrimde ilgili olamayacakları tek bir alan veya faaliyet yoktur. Olumlu devrimde hem aktif olarak katkıda bulunabilecekler, hem de gençlerle eşit söz hakkına sahip olabileceklerdir.

Birçok ülkede nüfus giderek daha yaşlanmaktadır. Böylece yaşlılar daha fazla politik güce sahip olacaktır. Olumlu devrim, bu gücün yapıcı bir şekilde kullanılabilmesi için ideal bir yoldur.

Gençler

Gençlerin ya canları sıkılır ya da meşguldürler. Zaman ve enerjileri vardır ve bununla bir şeyler yapmak isterler.

Yapılacak en kolay şey zamanı arkadaşlarla, müzikle, yemekle, televizyonla doldurmaktır. Zaman doldurulur. Zaman geçer, derken evlenirler, çoluk çocuğa karışırlar, onların sorumluluklarını üstlenirler ve bütün zamanlarını ve enerjilerini ayakta kalabilmek ve geçimlerini sağlamak alır.

Gençler bir görev duygusuna sahiptirler ama çaresizlik duyarlar. Bir şeyler yapmak isterler. Toplumunu daha iyi bir yere getirmek isterler. Ama bir şeyler yapmaya imkân yoktur. İpler yetişkinlerin elindedir. Bir genç oy verecek kadar büyümüştür, ama bu oy seyrek kullanılır ve dolaylı bir etkisi vardır.

Gençler sabırsızdır.

Gençlerin zaman zaman geleneksel yıkıcı devrimlerde heyecan ve bir görev duygusu bulmaları bu yüzdendir.

Gençler grup içinde çalışmayı severler, çünkü böylece arkadaşlarını daha sık görürler ve yeni arkadaşlar edinirler.

Olumlu devrim, gençlerdeki bu enerjiyi ve görev duygusunu kullanmak için bir çerçeve oluşturur. Bu çerçeveye gençler, yapılacak katkıları tasarlayacak ve yerine getirecek "eylem grupları" oluşturabilirler. Bu gruplar zamanla, kitapta daha önce sözü edilen sarı gruplar haline gelirler.

Gençler bu gruplarda katkıda bulunulacak alanları tespit etmek ve yapacakları katkıları planlayıp yürürlüğe sokmak için çalışırlar. Bu yolla gençler, katılım, başarı ve sorumluluk duygularını tatmin etmiş olurlar.

“Bir şeyler yapma”nın oturup zaman doldurmak kadar eğlenceli olabileceğini anlarlar.

ABD’de yapılan bir araştırma gençlerin %74’ünün başarı duygusunu hayatlarında çok önemli saydıklarını ortaya çıkarmıştır.

Moda, gençler arasında süratle yayılır. Sarı kol bandı (veya bileklik) takma alışkanlığı ve bununla birlikte olumlu devrimin mesajı gençler arasında hızla yayılabilecektir. Kategori-adlandırma dili de gençlerin arasında çabuk yayılabilir. Böylelikle, bu değerleri hayatları boyunca taşıyabileceklerdir.

Olumlu devrimin sunduğu çerçeve, gençlerin toplumu somut olarak adım adım iyileştirdiklerini hissetmelerini sağlamanın bir yoludur. Bu önemlidir. Büyük devrimi beklemek veya kayıtsızlığa (“hiçbir şey yapılamaz”) kapılmak yerine gençler, gözle görülür, küçük yapıcı adımları tasarlayıp uygulayabileceklerdir.

Bu şekilde olumlu devrim gençler için sadece bir görev değil, aynı zamanda bir faaliyet ve eğlence biçimi olacaktır.

Medya

Medya (basın, radyo, televizyon) olumlu devrimde başrolü oynamalıdır.

Medyanın içinde, medyanın toplum için "şeker paketi" olmaktan daha ciddi bir rol oynadığını görmek isteyenler vardır. Canınız sıkılıp da eğlencelik bir şey aradığınızda eliniz hemen şeker paketine uzanır. Aynı şekilde medyanın da talebe göre eğlencelik şeyler sunmak gibi gündelik bir rolü vardır.

Ancak daha geniş bir bakış açısıyla ele alındığında, medya toplumun değişmesine neden olabilecek en güçlü baskı unsuru olma özelliğine sahiptir.

Geleneksel olarak medya, çatışmalara, kavgalara, tartışmalara, skandallara ve eleştiriye odaklanmayı, toplumu değiştirmenin yolu olarak görmüştür. Medyanın bu tür şeylere odaklanmasının nedenlerinin başında hiç kuşkusuz bu şeylerin insanların ilgisini çekecek özellikte olmaları gelmektedir. Fakat medyanın bu tavrı, toplum içinde kutuplaşmayı ve tatminsizlik duygusunu artırmaktan başka bir işe yaramamaktadır. Şikâyetle bulunmak ve eleştirmek, yapıcı olmaktan daha kolaydır. Eleştirmek istedikten sonra, her şeyi eleştirebilirsiniz.

Ancak medyanın içinde, toplumu iyileştirmede daha olumlu bir rol oynamak isteyen yazarlar ve gazeteciler de vardır.

Olumlu devrim, böyle yapıcı çabalara fırsat tanır.

Medya, toplumda yapıcı katkıya ihtiyacı olan alanlara dikkat çekebilir.

Medya, yapıcı bireylerin ve grupların faaliyetlerine dik-

kat çekebilir ve bu kişilerin işlerin üstesinden nasıl geldiklerini gösterebilir.

Medya kendi kendine yardım projelerini izleyebilir ve takip edebilir.

Televizyonlar, yapıcı yeni fikirlerin ortaya çıktığı veya bir şeyleri yapmanın yollarının gösterildiği özel "sarı programlar" hazırlayabilirler.

Medya, "temel" eğitim programları yayınlayabilir. Örneğin, televizyon aracılığıyla kolayca öğretilebilecek düşünme becerisi dersleri.

Medya, olumlu devrimin olumlu ve yapıcı tavırlarını doğrudan yayabilir.

Bütün bu söylediklerimiz, bir "şeker paketi" olmaktan daha önemlidir ve medyada çalışan ve onun üzerinde söz sahibi olan kişilere bir çağrı niteliğindedir.

Medya, mizah, çizgi film, pembe dizi ve diğer yerleşmiş mekanizmaları aracılığıyla olumlu devrimin değerlerini insanların hayatlarına geçirebilir.

İş Dünyası

İnsanların servetten pay alıp faydalanmalarını sağlamak için her şeyden önce servetin yaratılması gerekir.

Olumlu devrimin yapıcı ve olumlu tavırları bu noktayı vurgular.

Olumlu devrimde, istek, şikâyet ve saldırı yerine katkı kavramı vardır.

İş hayatında hırs ve sömürü her zaman olmuştur, hâlâ da vardır. Bunlar denetim altına alınabilir, ancak bu denetim, iş hayatına doğrudan saldırıda bulunarak değil, bilgiyi, toplu tüketici gücünü ve katkı kavramını kullanarak yapılmalıdır.

İş çevreleri, topluma yaptığı ve yapacağı katkıları ortaya koymalıdır. Bu, yıkıcı güçlere karşı kendilerini korumanın en iyi yoludur.

Olumlu devrim, bir şeyler yapmak ve ortaya bir şeyler çıkarmakla ilgilenir. Olumlu devrim, yaratıcılık, tasarım ve etkili eylem ile ilgilenir. Bütün bunlar da zaten iş faaliyetlerinin özünü oluşturur. İş dünyası, yaratıcı olmaya, tasarım yapmaya, değer katmaya ve etkili olmaya çaba gösterir.

Olumlu devrimin kalite grupları, insanların kendi işleri ile daha yakından ilgilenmeleri ve bu işleri geliştirmeye çalışmaları için belirgin bir yol sunar. İş çevreleri, böyle gruplar oluşturmak ve bu gruplardan alınan sonuçları değerlendirmek için birbirleriyle işbirliği yapmalıdır.

İş çevrelerinin çalışanlara ihtiyacı vardır. Çalışanların nitelikleri ne kadar iyi olursa, yapılan iş de o kadar etkili olur. Kendini geliştirmede ve eğitimde yapılacak devrime önem verilmesi doğrudan doğruya iş çevrelerinin yararınaadır. "Etkililik" (olumlu devrimin ilk temel ilkesi, "başparmak") ko-

nusu üzerinde önemle durulması, her sektörün sahip olmak için can atacağı bu değerli niteliğin ortaya çıkmasını sağlar.

Toplum içindeki amaçlarının olumlu devrimin amaçlarına paralel olması, iş çevrelerinin yararına olan bir durumdur.

Çoğu ülkede iş dünyasının sorumsuz ve sömürücü yanları bilgi, yasal düzenleme ve sosyal baskılarla kontrol altına alınmaya başlanmıştır. Hemen hemen bu sürecin başladığı tarihlere denk düşen bir dönemde de SSCB gibi ülkeler serbest teşebbüsün servet-yaratıcı doğasının ve kârın motivasyon gücünün önemini kavramaya başlamışlardır.

İş çevreleri önemli bir katkı sağlama işlevini devam ettirdikleri sürece toplumda itibar kazanırlar.

Genel yaşam standardını yükseltmede iş dünyasının üretken değerleri önemli bir rol oynar. Sadece daha zengin olmak amacıyla spekülasyon yaratmanın ve parayı yönlendirmenin olumlu devrimde bir değeri yoktur. İş dünyasının vazgeçilmez bir parçası olan organizasyon ve düşünme gücü, ileride kirlilik gibi pek çok sorunla baş edebilmek için gerekli olacaktır. İş çevrelerinin daha aktif olması ve sadece kendi çıkarlarını düşünmemesi gerekecektir. Katkı, bencilliğin üstesinden gelmelidir. Daha çok güç, daha çok katkı potansiyeli demektir.

Sanat

Medya gibi sanat da olumlu devrimde kilit bir role sahiptir. Ancak yine medyada olduğu gibi, bu kolay bir rol değildir.

Medyanın mücadele ve tartışmadan hoşlandığı gibi, sanat da insan duygularının aşırılığından hoşlanır. Geçmişten bugüne kadar hep savaş zaferlerinden ve devrim kurbanlarından söz edilmiştir. Bir amaç uğruna hayatını ortaya koymak, saygın bir tavır olarak görülmüştür.

Aşırı hareketlerin aşırı duygular içermesi nedeniyle savaş ve yıkım sanat için doğal bir besleyici zemin görevi görmüştür.

Fakat sanatın bir başka yönü daha vardır. Bu, sadeliğin sanatı, alelade insanların yaptıkları alelade şeyleri işleyen, insan ruhunun güzelliğini konu alan sanat türüdür. Bu sanatı icra etmek çok daha zordur, çünkü hemen sıkıcı hale gelebilir. İçinde dram ve heyecan verici öğeler bulunmadığı için sanatçıya çok fazla iş düşer. Van Gogh basit bir sandalyeyi veya birkaç alelade çiçeği resimleyerek onları bir sanat şaheseri haline getirmiştir. Eski usta ressamlar zaman zaman konu olarak bir aileyi veya bir anne ve çocuğunu seçebilmişlerdir.

Sanatın amacı bir devrimin ruhunu yakalamak, bu ruhu billurlaştırmak ve onu ileri götürmektir. Sanatın amacı, yeni ortaya çıkan değerleri yansıtmak ve insanların bu değerleri iyice idrak etmelerini sağlayacak şekilde yeni kahramanlar tanımlamaktır.

Sanat bunu olumlu devrimle birlikte gerçekleştirebilir. Olumlu devrim için gerekli yeni kavramlar sanatçılara yeni fırsatlar doğurabilecek, yeni ufuklar açabilecektir.

İşçi Sendikaları

Geçmişte sendikalar işçilerin haklarını işverenlere karşı korumak için kurulmuşlardı. Bu işlev o zamanlar son derece değerliydi, çünkü o günlerde (hatta kimi zaman bugün) işverenlerin çıkarları işçilerin çıkarlarıyla çatışıyordu: örneğin işverenler kârlarını, maliyetleri ve işçi ücretlerini düşük tutarak artırmak istiyorlardı.

Günümüzde sendikaların çoğunlukla birbirine paralel iki rolü vardır. Birinci rol, eskiden olduğu gibi işçilerin çıkarlarını temsil etmektir. İkinci rol ise, toplumsal değişim için belli bir gündemi olan politik bir parti gibi işlev görmektir.

Bir sendikanın, işçi ücretlerinin artırılmasını talep etmesinin çeşitli nedenleri olabilir: başka çalışma alanlarındaki ücret artış oranını yakalamak; fiyat artışlarına yetişmek; işçiler için kâr artışından adil bir pay elde etmek; işverenin ücret artışlarını eninde sonunda fiyatlara yansıtarak tüketiciden karşılayacağını düşünerek olabildiğince yüksek bir artış elde etmeye çalışmak.

Bütün bunlar meşru isteklerdir. Ancak, bir denge noktası vardır ve bu nokta aşıldığında yüksek fiyat talebi konusunda yapılan baskı işçilerin çıkarına karşı çalışmaya başlar. Bu nokta aşıldığında işveren rekabet edemeyecek ve pazar payını kaybedecek şekilde fiyatları artırmak zorunda kalabilir. Bu nokta aşıldığında kâr marjı öylesine düşebilir ki, o iş işverenin veya diğer iş sahiplerinin gözünde yatırımda bulunmaya değmez bir hale gelebilir, fabrika modernleştirilemez ve sonunda işyeri kapanır. Denge noktası aşıldığında, ücret talepleri ve bu taleplerin fiyatlara etkisi herkesin zarar göreceği bir enflasyona sebep olabilir.

Geleneksel muhalefetçi modelde, sendika olabildiğince bastırır, işyeri yönetimi olabildiğince karşı koyar ve sonunda belirli bir denge noktasına ulaşılır.

Bazı sendikalarda ve bazı ülkelerde geleneksel muhalefetçi modelden yapıcı modele geçiş olmuştur. Hem işyeri yönetimi hem de sendikalar, bir işyerinin dört gruba hizmet etmek için varolduğunu zaman içinde anlamışlardır: Yatırımcılara, çalışanlara, yönetim kademesindekilere ve tüketicilere.

Gerek işyeri yönetiminin, gerekse sendikaların zaman zaman saldırı/savunma modelinden yapıcı değişim anlayışına geçiş yapmaları gerekmektedir.

Olumlu devrim, sendikalara, üyelerinin gerçek çıkarlarını temsil etme olanağı sağlar. Katkı kavramı temel olarak, işçilerin işlerini iyi yapmalarını ve işyeri yönetiminin de işçilere adil ücret ödemelerini gerektirir.

Olumlu devrim yeni düşünme biçimine özgü yaratıcılık ve tasarımcılık, yeni sözleşmelerin yapılması ve anlaşmazlıkların çözümlenmesi için çok daha iyi bir ortam oluşturacak niteliktedir.

Kendini geliştirmeye, eğitime ve etkililiğe önem verilmesi doğrudan doğruya hem her bir çalışanın hem de sendikaların çıkarınadır, çünkü kalifiye işçi demek, daha yüksek verimlilik, dolayısıyla yüksek ücret talebi için sağlam bir temel demektir.

Verimlilik düzeyinin artmasında kalite grupları da önemli bir rol oynarlar. Verimliliğin artması, ücret artışını ve piyasa istikrarını beraberinde getirir.

Kimsenin kimseye yaşama şansı tanımadığı yüksek rekabet ortamında, sendikal hareketin yıkıcı modeli artık geçerliliğini yitirmiştir. Yapıcı modele doğru genel bir kayma vardır. Ancak, her zamanki gibi sendikalar sömürüye karşı tedbirli olmalıdır.

Siyasi Partiler

Her siyasi parti, nihai amacının halkın yararına toplumu geliştirmek olduğunu iddia eder. Bunun da, yaşam standartlarının yükseltilmesi, kanun ve düzenin korunması ile gerçekteşebileceğini savunur.

Partilerin anlaşamadığı konular, değerler, politikalar, gelişmelerin nasıl sağlanacağı ve kimlerin iktidara getirilmeye layık olduğudur.

Bu ideal bir manzaradır. Ancak, sırf iktidarda olmak için iktidara gelmek isteyen politikacılar da olabilir. Bu kişiler, politika oyununu oyun olsun diye oynamayı seven kişilerdir. Bazı politikacılar sadece kendi seşim bölgelerinin çıkarlarını temsil etmek için seşildiklerini düşünürler ve toplumun genel gelişimi ile ilgilenmezler. Bazı politikacılar sadece belirli bir konuya, örneğin çevre kirlenmesine veya tarım konusuna ilgi duyarlar. Bazı politikacılar ise çok yoksul yöreleri temsil ederler.

Yine de, bütün siyasi partilerin bazı temel varsayımlar üzerinde uzlaşıp uzlaşamayacaklarına bakabiliriz.

İnsanların yıkıcı olmak yerine yapıcı olmaları halinde ülkelerin daha iyi olacağını varsayabilir miyiz?

İnsanların şikâyet etmek yerine topluma katkıda bulunmaları halinde ülkenin daha iyi olacağını varsayabilir miyiz?

İnsanların pasif olmak yerine etkili olmaları halinde ülkenin daha iyi olacağını varsayabilir miyiz?

İnsanların cahil kalmak yerine eğitilmiş olmaları halinde ülkenin daha iyi olabileceğini varsayabilir miyiz?

İnsanların eleştirel olmak yerine yaratıcı olmaları halinde ülkenin daha iyiye gideceğini varsayabilir miyiz?

İnsanların en yapıcı politikacıları desteklemeleri halinde ülkenin daha iyi olacağını varsayabilir miyiz?

Yukarıdaki varsayımlara katılmayabileceğimiz özel durumlar vardır. Örneğin, geniş çaplı toplumsal bir yozlaşma söz konusu ise, eleştirel olmak yaratıcı olmaktan daha iyidir (yine de bu yozlaşmayı durdurmanın yollarını aramada yaratıcı olabileceğimizi unutmamak gerekir). Başka pek çok özel durum vardır. Ancak genelde, yukarıdaki varsayımlara katılmayan herhangi bir siyasi parti bunun nedenini açıklamalıdır.

Şayet bir siyasi parti insanların eğitilmiş olmak yerine eğitimsiz olmasının daha iyi olacağına inanıyorsa, bu inancının nereden kaynaklandığını açıklamak zorundadır. Belki de bunun nedeni, eğitimsiz insanları yönetmenin ve aldatmanın daha kolay olmasıdır.

Yukarıdaki bütün varsayımların ekonomik gelişmeye doğrudan katkısı vardır, zira ekonomik gelişme yapıcı tavırlarla doğru orantılı bir ilişki içindedir. Bütün siyasi partilerin, büyüyen bir ekonomik gelişme çizgisinden yararlanmak isteyeceklerini varsayabiliriz.

Olumlu devrimin ilkeleri böylesine geniş kapsamlı, böylesine yapıcı ve böylesine olumlu olduğuna göre, bütün siyasi partilerin olumlu devrimi desteklemek isteyeceklerini rahatlıkla varsayabiliriz.

Bir siyasi partinin olumlu devrimi desteklemek istemesi durumunda o partiye, olumlu devrimin yaklaşımlarını neden desteklemek istemediğini sorabilecek meşru zemine artık sahibiz.

Olumlu devrimin ülkedeki herhangi bir siyasi partiyi, kesimi veya grubu temsil etmediğini hatırlayın. Eğer temsil ediyor olsaydı, o zaman bir siyasi parti, karşıt bir partinin düşüncesi olduğu savıyla olumlu devrime karşı çıkabilirdi.

Bütün bu nedenlerden dolayıdır ki, olumlu devrimi desteklemek her siyasi partinin yararınadır.

Diğer Devrimci Gruplar

Siyasi partilerden başka, nihai amaçlarının toplumu halkın yararına geliştirmek olduğunu iddia eden devrimci gruplar da vardır.

Bu grupların “daha iyi toplum”u tanımlamak için farklı değer sistemleri olabilir.

Bu gruplar, toplumun, ancak belirli kurum ve kuruluşların yok edilmesi halinde daha iyi bir toplum olabileceğini düşünebilirler.

Bu gruplar nihai hedef konusunda değil, daha çok bu hedefe varmayı sağlayacak araçlar konusunda fikir ayrılığı yaşarlar.

Geleneksel devrimci gruplar geleneksel diyalektik içinde hareket ederek önce düşmanı tanımlarlar. Bu noktadan sonra düşmandan nefret edilir, düşmana saldırılır ve düşman yok edilebilir. Ancak bunun sonunda adil bir toplum kurulabilir. Mücadele süresi uzun olabilir. Mücadele süresi zorluklar, acılar ve kanla dolu olabilir. Ama sonuç buna değer. Sanki mücadele ne kadar zahmetli olursa, bütün bu zahmetlere değer bir sonuç ortaya çıkacakmış gibi bir anlayış hâkimdir. Mücadele bir araç değil, amaç haline gelir neredeyse. Mücadele, insana bir aidiyet duygusu, kendini bir şeylere adadığı duygusu, bir görev duygusu ve bir karar verme yöntemi verir. Mücadele insana bir değer sistemi verir.

Çoğu devrimcinin ortak bazı özellikleri vardır. Bunlar, vizyon, adanmışlık, görev duygusu ve eylemde bulunma isteğini içerir.

Sorulması gereken iki önemli soru şudur:

Geleneksel devrimciler nefret, saldırı ve yıkıcılıktan kişisel olarak mı, yoksa sadece istenen sonuca ulaşmalarını sağladıkları için mi hoşlanırlar?

Geleneksel devrimciler nefret, saldırı ve yıkım yöntemini ellerindeki tek devrim yöntemi olduğu için mi seçerler?

Eğer geleneksel devrim yöntemi, toplumu değiştirmek isteyenlerin önündeki tek seçenek olduğu için seçilmişse, o zaman olumlu devrim yeni bir seçenek sunabilir.

Gerçek bir devrimci bu yeni seçeneği avantajları ve pratikliği bakımından çekici bulabilir. Böyle bir devrimci, becerilerini ve bağlılığını bu yeni devrim tarzına kanalize edebilir.

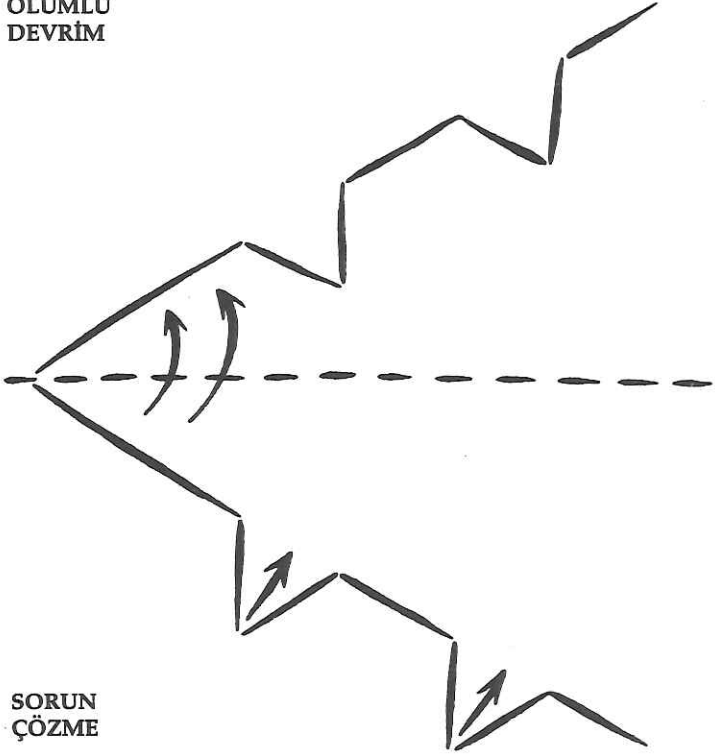
Sorunlar

Yoksulluk sorunları vardır. Sağlık sorunları vardır. Şehirlerin tahribatı sorunu vardır. Suç, şiddet, kanun ve düzen sorunları vardır. Çevre kirliliği sorunları vardır. Sanayi rekabeti sorunları vardır.

Çok sayıda sorun vardır ve her sorunu belirleyip çözümünü bulmak mümkündür. Bu yapılmakta ve zaman zaman sorunlara çözüm bulunduğu da olmaktadır. Fakat pek çok kişi bu parça parça çözümlerin çok zaman aldığını ve yetersiz kaldığını düşünmektedir.

Sonuçta, bir toplumun sorun çözümü konusundaki temel kültür ve yaklaşımı, sorunların hızlı bir şekilde çözülmesi kadar önemlidir. Şayet yaklaşım doğru ve yapıcı alışkanlıklar olması gerektiği gibi ise, o zaman sorun çözümü çok daha kolay gerçekleştirilir. Olumsuz tavır, sorunlara işaret etmek için yararlıdır, ama sorunların çözümleri konusunda yararlı olduğu pek söylenemez. Bazı sorunlar, sıkıntı yaratan bir şeyin ortadan kaldırılması ile kolayca çözümlenebilir. Eğer bir iğnenin üzerine oturduysanız, iğneyi battığı yerden çıkarırsınız ve sorun çözülür. Birçok sorun çok daha karmaşıktır ve rahatsızlık yaratan bir şeyin ortadan kaldırılmasıyla ortadan kalkacak gibi değildir. Bu sorunların çoğunun çözümü yapıcı, yaratıcı ve tasarımcı bir yaklaşım gerektirir. Politik muhalifiniz bir sorunun yanlış bir çözümüne sahipken, sizin doğru çözüme sahipmişsiniz gibi davranmanız sorunu çözmez. Çoğunlukla tek bir doğru çözüm yoktur ve her iki taraf da birkaç çözüm bulmak için birlikte çalışmak duru-

**OLUMLU
DEVİRİM**

**SORUN
ÇÖZME**

mundadırlar. Geleneksel politikadaki ileri ve geri adım atmalar bazen kuralı önceden konmuş bir pandomim gibi görülebilmektedir.

Daha olumlu ve daha yapıcı düşünme biçimine hasret kazanmıştır. İşte olumlu devrim de bununla ilgilidir. Olumlu devrim bütün sorunları bir anda çözmeyecektir, ancak sorunların çözümü için daha iyi bir zemin ve aynı zamanda daha iyi bir gelecek tasarımı sağlayacaktır. Olumlu devrim sayesinde insanlar, sadece eleştirmenin iyi bir gelecek için yeterli bir katkı olduğuna inanmak yerine, böyle bir geleceğin hazırlanması çalışmasında bizzat yer alacaklardır.

Özet

Bu, olumlu devrim için kişisel bir el kitabıdır. Kitap kısadır, çünkü pratik olması amaçlanmıştır. Bu kitap, olumlu devrimin ilke ve yöntemlerini ortaya koymaktadır.

Geleneksel devrimler olumsuzdur ve toplumu, nefret edilmesi, üzerine saldırılması ve alt edilmesi gereken düşmanlar tanımlayarak geliştirmeyi amaçlar.

Olumlu devrimin düşmanları yoktur. Olumlu devrimde merkezî bir düzenleme ve dogma yoktur. Olumlu devrim, bireyler, bireylerin davranışları ve algıları üzerine temellenmiştir.

Herkes olumlu devrimin bir üyesi olabilir. Bireyler kendi başlarına çalışabilir veya katkılarını daha etkili kılmak için gruplar halinde bir araya gelebilirler.

Küçük katkılar, zamanla yer şekillerini değiştirecek denli güçlü ırmaklara dönüşen yağmur damlacıkları gibi biriktikçe birikir ve güçlü katkılara dönüşür.

Olumlu devrim, insanların keyfine vararak yapacakları bir devrimdir. Nihai bir hedef için insanlardan fedakârlık bekleyen bir devrim değil, ileriye doğru birbiri ardına atılan olumlu ve yapıcı adımlardan oluşan bir devrimdir. Ulaşılan her nokta bir hedeftir ve yeni bir hedef belirler.

Devrimin sembolleri sarı renk ve parmakları açık el figürüdür. Olumlu devrimin beş temel ilkesi parmaklarla temsil edilir.

BAŞPARMAK: "Etkililiği" temsil eder. Başparmak olmadan el iş yapamaz. Etkililik olmadan devrim olmaz.

İŞARETPARMAĞI: “Yapıcılığı” temsil eder. İşaretparmağı ile-riyi, takip edilecek yönü gösterir. Bu yön, yapıcı ve olumlu yöndür.

ORTAPARMAK: “Saygı”yı ve insani değerleri temsil eder. Bu, elin en uzun parmağıdır, çünkü saygı ve insani değerler her şeyden önemlidir.

YÜZÜKPARMAĞI: “Kendini geliştirme”yi temsil eder. Birey, her gün bir önceki günden daha üstün olmak için kendi üzerinde çalışır. “Mükemmel” insanlar “mükemmel” devrimler yaparlar.

SERÇEPARMAĞI: “Katkı”yı temsil eder. Serçeparmağı küçüktür ve ne kadar küçük olursa olsun her türlü katkının değerli olduğunu temsil eder. Küçük katkılar birikerek büyük etkiler meydana getirirler.

El, sürekli sizinle beraber olduğu için olumlu devrimin ilkelerini asla unutmazsınız.

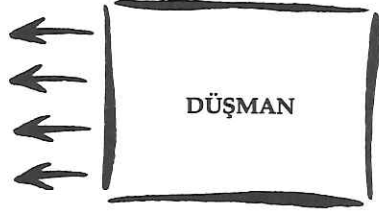
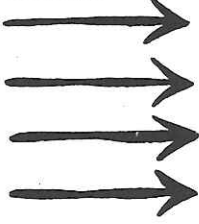
Olumlu devrim, mermi ve bombalar yerine algıyı kullanır. Algı, değerleri değiştirir, insanlara bakış biçimimizi değiştirir. Algıya yardımcı olmak için bir sınıflandırma çerçevesi oluşturulmuştur. İnsanları bu çerçeveden yararlanarak algılayabiliriz. Bu sınıflandırmada dört olumlu, dört olumsuz ve bir de belirsiz kategori olmak üzere dokuz davranış kategorisi vardır:

BİRİNCİ KATEGORİ: Liderdir ve düzenleyicidir. Sadece çevresine katkıda bulunmakla kalmaz, yapıcı ve etkili bir yolla başkalarının da katkıda bulunmalarını mümkün kılar.

İKİNCİ KATEGORİ: Büyük bir katkıcıdır, ancak birinci kategori kadar etkili biri değildir.

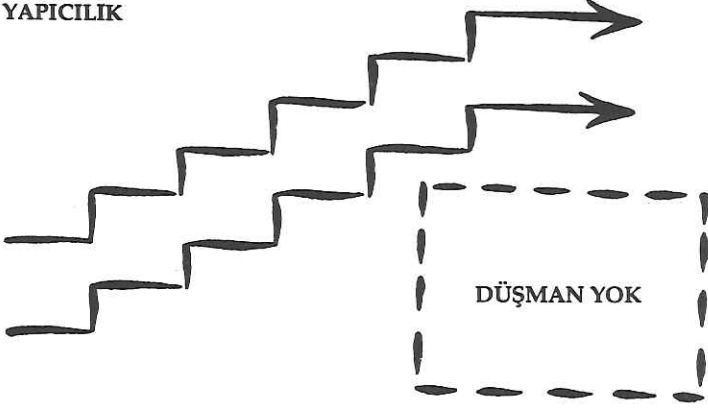
ÜÇÜNCÜ KATEGORİ: Çalışkan, işbirliğinde bulunmaya hazır ve yardımseverdir. Motivasyonu yüksektir ve bir işe çok büyük bir katkıda bulunmasa bile, işi başarmak için çok çaba gösterir.

SALDIRI

OLUMSUZ DEVRİM

YAPICILIK

OLUMLU DEVRİM

DÖRDÜNCÜ KATEGORİ: Olumlu, uyumlu, sevimli ve neşelidir. Bir işi iyi yapar. İnsanların varlığından hoşnut oldukları bir kişidir. Fazla etkili değildir veya etkili olmaya yönelik herhangi bir motivasyonu dahi yoktur.

BEŞİNCİ KATEGORİ: Tarafsız ve pasiftir. Bir akışa kapılıp sürüklenmekten hoşnut bir kişidir. Zamanını eğlenerek ve oylanarak doldurur.

ALTINCI KATEGORİ: Eleştirel, olumsuz ve yıkıcıdır. Böyle bir kişi zekâsını yapıcı olmaktan çok saldırı için kullanır. İyi niyetli olabilir.

YEDİNCİ KATEGORİ: Tamamen bencil bir davranış türüdür. Böyle bir davranışa sahip bir kişi karşısındaki insanları kırmak için özel bir çaba göstermese de sadece kendi çıkarlarını gözettiği için kırar.

SEKİZİNCİ KATEGORİ: İsteddiği şeyleri zor kullanarak elde eden zorba. Bu kişi başkalarını kasıtlı olarak sömürür.

DOKUZUNCU KATEGORİ: Başkalarının haklarına veya varlığına karşı zerre kadar saygı duymayan psikopat. Bu kişi ahaktan ve vicdandan yoksundur.

Olumlu devrim gücünü, insanların etkililiğe önem vererek olumlu ve yapıcı tavırlarda bulunmalarından alacaktır. Değerleri değiştirmek amacıyla yapılan algılama alıştırmaları da bu güce katkıda bulunacaktır. Olumlu devrimi besleyen güçlerden sonuncusu da, pasiflikle olumsuzluğun daha iyi bir gelecek hazırlamada iyi bir yol olmadığını anlayan ve sayıları her geçen gün artan insanların işbirliği olacaktır.

Olumlu devrimin gücü, sadece bir grup insanın gücü değildir, kaynağını olumlu ve yapıcı olmaktan alan bireysel bir güçtür.

Ek:

Bir E-Kulübü Nasıl İşletilir

E-Kulübü bir etkililik kulübüdür. Etkililik nedir? Etkililik bir şeyi yapmaya hazırlanmak ve yapmaktır.

E-Kulübü'nün Amacı Nedir?

1. Bazı zeki kişiler fazla etkili değildir. Bu, belki de zekâlarının onlarda şüphe, korku ve endişe duyguları yaratması yüzündendir. Belki de her şeyi sürekli analiz etmeleri ellerini kollarını bağlamaktadır. Ancak etkililik olmadan zekâ bir anlamda harcanır. Zekâ doğuştan gelen bir şeydir. Etkililik ise geliştirilebilecek bir beceridir. E-Kulübü etkililik becerisini geliştirmenin bir yoludur.

2. Etkili olmaktan özel bir haz duyan kişiler vardır. Bu kişiler bir şeyler başarmayı severler. Bir şeyler yapmaya karar vermek, sonra da bunu uygulamaya sokmak isterler. ABD'de yapılan bir araştırmada gençlerin yüzde 74'ü başarı duygusunun mutlulukları için çok önemli olduğunu belirtmişlerdir. Bazı insanlar için etkililik neredeyse bir hobi haline almıştır. E-Kulübü, bu etkililiğin zevk haline geldiği ve başkalarına da gösterildiği yerdir.

3. Pek çok kişi yaptıkları sıradan işlerin başarıya pek fazla meydan bırakmadığını görür. E-Kulübü, size seçtiğiniz bir alanda başarılı olma olanağı sağlar.

4. Bazıları çok pasif bir hayat yaşar; günlerini saatlerce televizyon seyrederek, müzik dinleyerek, sohbet ederek, dergi ve gazete okuyarak geçirirler. Günlük işler dışında çok az "yapma" faaliyetinde bulunurlar. E-Kulübü, insanların bir şeyler yapmaları ve bundan zevk almaları için bir mekân sunar. Bu, özellikle gençler ve yaşlılar için önemlidir. Gençlerin harcama ihtiyacı duydukları enerjileri ve uygulama ihtiyacı duydukları becerileri vardır. Yaşlıların ise zekâ ve hünnerlerini gösterebilecekleri bir uğraşa ihtiyaçları vardır.

5. Her kulübün olduğu gibi E-Kulübü'nün de sosyal yanı vardır. İnsanlarla birlikte bir şeyler yapmak, başlı başına olumlu bir şeydir. E-Kulüpleri'nin sadece buluşmak ve konuşmaktan çok daha aktif bir amacı vardır.

6. Olumlu devrim, devrime katılan kişilerden yapıcı olmalarını talep eder. Sadece yapıcı bir tavır içinde olunabilir. Ancak, insanın, tavırlarında olduğu gibi eylemlerinde de yapıcı olması çok daha iyi olacaktır. E-Kulüpleri insanlara yapıcı eylemde bulunmalarını sağlayan bir zemin sunar.

GENEL BAKIŞ

Bir E-Kulübü, kendilerine eylem görevleri belirlemek ve bu görevlerdeki gelişmeleri birbirlerine bildirmek üzere belirli günlerde bir araya gelen bir grup insandan oluşur. Etkililik, düşünmenin ve düşündüğünü eyleme dönüştürmenin bir bileşimidir. Bu nedenle bir E-Kulübü, görevi tasarlayan, belirleyen ve icraatını planlayan düşünme faaliyeti ile görevin gerçekleştirilmesini sağlayan "yapma" faaliyetini kullanır. Zorluklar, sorunlar ve başarılar diğer E-Kulübü üyelerine rapor edilir ve paylaşılır.

Bir E-Kulübü aynı anda birkaç görev yürütebilir. Ayrıca farklı görevleri yürütmek için ayrı görev grupları oluşturulabilir.

GÖREVLER

Her E-Kulübü kendi görev kataloğunu oluşturur. Zamanla farklı E-Kulüpleri'nin katalogları birleştirilerek genel kataloglar oluşturulabilir. Görevleri E-Kulübü'nün üyeleri tasarlar ve planlar. Bu da kendi başına bir etkililiktir. Görevler değer üretmelidirler. Ancak bu değer, diğer insanların veya çevrenin zarar görmesi pahasına sağlanmamalıdır.

Çoğunlukla yapılacak işin belli olduğunu ve herhangi birinin bu işi yapmak üzere görevlendirilebileceğini düşünürüz. Ancak işin tasarımı başlı başına özen gerektiren ayrı bir uğraştır. "Bu işten bir değer elde etmek için ne yapılmalıdır?" sorusunun cevabı araştırılır. Zamanla "iş derleyicisi" mesleği oluşacaktır. Bir anlamda girişimcilerin yaptıkları da böyle bir şeydir. E-Kulüpleri, sadece görünen işleri yürütmeyip yenilerini tasarımılamak için çaba göstermelidirler. Bazı görevler üstesinden kolayca gelinebilecek türden görevler olmalıdır. Sadece imkânsız görevleri belirlemenin anlamı yoktur. Beceri ve güveni bu şekilde oluşturmak mümkün değildir.

E-Kulübü'nün sabit görevlerinden biri de aylık toplantılardır. Bu görev her ay kulübün iki üyesine verilir. Bu toplantılar sadece kulüp üyelerine değil, aynı zamanda dışardan gelecek insanlar, arkadaşlar ve kulübün potansiyel üyelerine de yöneliktir. Aylık toplantılarda, planlanabilen ve başarılabilecek belirli görevlere karar verilir.

RAPOR ETME

Her E-Kulübü toplantısında görevler ve yürütülen projeler hakkında bir rapor düzenlenir. Bu, ilerleme kaydetmede önemli bir unsurdur. Yapılan işle ilgili rapor düzenleme, kulüp üyelerinin o işin üstesinden geldikleri duygusunu hissetmelerini sağlar. Ayrıca, bir işin yapılış süresini belirlemek

için de rapor düzenlenebilir. Raporlarda, herhangi bir görevle ilişkin aşağıdaki gibi yorumlar yer alabilir:

1. Boş, hiçbir şey, hiçbir eylem yok, hiçbir şey yapılmadı, çünkü ortada ne yapılacağı veya nasıl başlanacağı konusunda belli bir fikir yok.
2. Atalet, tembellik ve eylemsizlik. Ne yapılacağını bilmekten değil, bir şey yapma isteğinin veya enerjisinin olmaması yüzünden.
3. Anlaşmazlık, direniş, güçlükler. Büyük bir engel yok, ama hareket etmekte zorlandığımız da kesin.
4. Umdüğümüzden küçük olsa bile, başarılan her adımı rapor edin.
5. Konulan hedeflere tümüyle ulaşıldı.

Bilgilendirme sırasında kulübün diğer üyeleri eleştirel bir tarzda değil de, neyin yanlış gittiğini veya nasıl başarıya ulaşıldığını öğrenmek üzere sorular sorabilir.

İNSANLAR

E-Kulübü en az iki, en fazla da sekiz kişiden oluşmalıdır. Büyüyen bir kulübün sekizden fazla üyesi olabilir, ancak daha sonra bölünerek başka kulüpler kurulmalıdır. Bir E-Kulübü'nün her üyesi iki kulübün üyesi olmaya çalışmalıdır; önce üyesi bulunduğu E-Kulübü'nün, sonra da kendi kurduğu E-Kulübü'nün. Böylece her üye aynı anda hem lider hem de katılımcı konumunda olacaktır.

ZAMAN

E-Kulübü toplantıları ayda bir yapılmalıdır. Pek çok kuruluşun geçmişini incelediğimizde toplantılar için kesin bir tarih belirlenmesinin gerekli olduğunu görürüz; örneğin her ayın ilk pazartesi gibi. Her seferinde herkese uygun bir ta-

rih belirlemek yerine, başta bir tarih belirtmek ve bunu talebe göre bazen ayarlamak daha iyidir.

Bir E-Kulübü toplantısının resmî kısmı tam iki saat sürmelidir. Bu sürede bir üye, örneğin, uzun bir proje hakkında bilgi vermek veya bir proje hakkında görüş almak için ek bir süre talebinde bulunabilir. Fazladan verilen bu süre resmî toplantı süresinin sonunda, bir ek bölüm olarak yer alır. Talep edilen süre belirtilmelidir. Bazı kulüp üyeleri bu ek süre boyunca toplantıda kalma imkânına sahip olamayabilirler.

RİTÜEL

Yapaylık ve biçimselliğe karşı insanlarda doğal bir tepki vardır. Ancak güçlü bir ritüel duygusuna sahip kuruluşların ve hatta dinlerin daha başarılı ve uzun ömürlü oldukları bilinen bir gerçektir. Bunun nedeni, ilk başta ne kadar anlamsız görünse de, ritüelin, heyecanın geçici olarak kaybolduğu zamanlarda bile belli bir eylemin sürmesi için gerekli ivmeyi sağlamasıdır. Ritüel ayrıca ait olma duygusunu artırır.

Dakiklik bir çeşit ritüeldir. Dakiklik, etkililiğin de bir parçasıdır. Dakiklik, düşünme faaliyetinde ve eylemde bulunurken işe yoğunlaşmak için gerekli disiplinin en basit dışavurumudur. Bu nedenle E-Kulübü toplantıları tam belirlenen saatte başlamalı ve bitmelidir.

Sarı, olumlu devrimin rengidir ve aynı zamanda E-Kulüpleri'nin de rengidir. Her kulüp işaret, sembol veya maskot olarak toplantılarda bulundurmak üzere sarı bir nesne seçebilir.

AMACIN BEYANI

Her toplantının başında toplantıyı düzenleyen kişi E-Kulüpleri'nin amacını okur. Bu şöyledir:

“E-Kulübü’nün amacı, görevler ve projeler tasarlayıp uygulayarak etkililiğin gelişimini, uygulanmasını ve bundan yararlanılmasını sağlayacak bir zemin hazırlamaktır. Bir E-Kulübü kanuna ve ahlaka aykırı veya herhangi bir canlıya veya çevreye zarar verici herhangi bir eylemde bulunamaz. Görevlerin ve projelerin değerleri önceden açıkça belirlenmelidir. E-Kulüpleri politik amaçlar için kullanılmamalıdır.”

GENEL DÜZEN VE GÜNDEM

Bir E-Kulübü toplantısı şu düzende olmalıdır:

1. Toplantının açılışı, E-Kulübü’nün amacının ve toplantıda bulunmayan üyelerin özür ve mazeretlerinin okunması. (5 dak.)
2. Düşünme becerilerinin doğrudan uygulamaya geçirilmesi. (20 dak.)
3. Proje kataloğuna ilave edilebilecek yeni projeler için öneri ve tasarımlar. Ayrıca E-Kulübü üyeleri tarafından yürütülecek yeni projelerin tartışılması. (15 dak.)
4. Mevcut projelerdeki gelişmelere ilişkin raporun sunulması. Eğer daha fazla zamana ihtiyaç varsa, bu iş için resmî toplantı bittikten sonra özel bir süre talep edilmelidir. (35 dak.)
5. Mevcut projeler için veya yeni projeler planlamak için düşünme faaliyetinde bulunulması. Alternatifleri ve sorun çözüme yollarını gözden geçirme. (30 dak.)
6. Mevcut projeler ve yeni görev veya projeler için bir sonraki hedef basamakların belirlenmesi. (10 dak.)
7. Yönetimle ilgili ayrıntıların ele alınması veya gelecek ayki partiyi düzenleyeceklerin seçilmesi. Aylık partiler, E-Kulübü’nün sabit toplantı gününe rastlayabilir veya başka bir gün yapılabilir. (5 dak.)

DÜŞÜNME BECERİLERİ

Etkililik sadece enerji ve eylemle ilgili bir konu değildir. Etkililik için düşünme de gereklidir. Bu düşünme faaliyeti, sadece tartışma ve analiz olmayıp, daha önce “uygulama becerisi” adını verdiğim eyleme yönelik bir düşünme faaliyeti- dir. “Altı şapka” yöntemi (bkz. *Altı Şapkalı Düşünme Tekniği*), CoRT düşünme programı, yanlamasına düşünme teknikleri veya *Masterthinker’s Handbook* adlı kitabımda sözünü ettiğim yöntemler bu tür düşünme faaliyetlerinin geliştirilmesine yöneliktir.

KULÜP YÖNETİCİSİ

Bir E-Kulübü’nde tek bir resmî görevli vardır. O da yöneticidir.

Genellikle E-Kulübü’nü kuran kişi yönetici olur, ancak bu kişi yönetici olarak yeterince etkili değilse bu görev başka birine devredilebilir. Yönetici, toplantıları düzenler ve zamanlamaya uyulmasını sağlar. Yönetici, görevlerini kulübün diğer üyelerinden dilediği kişiye havale edebilir. Yöneticilik sürekli bir görevdir, ancak kulübün üyelerinin üçte ikisi değiştirmek isterse, yönetici değiştirilebilir.

KAYIT DEFTERİ

Resmî bir kayıt defteri veya toplantının notları tutulmalıdır. Bunların çok ayrıntılı olması gerekmez. Bir proje veya görevle ilgili olan kişiler, kayıt defterine ilave edilecek daha ayrıntılı bir rapor verebilirler. Kayıt defterinde toplantının tarihi, katılan kişilerin isimleri ve toplantıda işlenen konuların başlıkları yer almalıdır.

BAŞARI NOTU

Projeler için başarı notu gerekli değildir, ancak bunu kullanmak isteyenler için aşağıda bir öneri verilmektedir.

Aşağıdaki konular için 20 üzerinden not verilir:

1. Görev veya projenin önemi (görev veya proje sonunda elde edilecek değeri de kapsar).
2. Tamamlanma derecesi.
3. Zamanında tamamlanma.
4. Görev veya projenin zorluğu.
5. Görev veya projeyi yürütürken alınan hazzın derecesi.

TEMBELLİK

E-Kulüpleri'nin amacı insanların etkili olmalarına olanak tanıyan bir ortam sağlamaktır. Şayet üyeler tembellikleri veya lakaytlıkları nedeniyle etkili olamıyorlarsa, onları kulüpte tutmanın bir anlamı yoktur. Bu nedenle, arka arkaya iki toplantıya katılmamış olan herhangi bir üye, hastalık veya seyahat gibi geçerli bir mazereti yoksa, otomatik olarak üyeliğini kaybeder.

SİCİL

Aktif olan E-Kulüpleri için bir sicil oluşturacağım. Altı başarılı toplantı yapmadan hiçbir E-Kulübü bu sicile girmek için müracaat edemeyecek. Değerlendirme için bu kulüplerden toplantı tutanaklarını da isteyebilirim. Bir E-Kulübü, ancak altı başarılı toplantıdan sonra bu sicile girmek için müracaat etmeye hak kazanacaktır.

REKABET VE İLETİŞİM

Sicile yeterli sayıda E-Kulübü kaydolduğunda bu kulüpler arasında toplantılar ve yarışmalar düzenlenecek, isteyen kulüpler bu faaliyetlere katılabilecektir.

DAHA FAZLA BİLGİ

Bazı kişiler burada verilen bilginin yetersiz olduğunu düşünebilir. Bugüne kadar edindiğim tecrübe bana, sürekli daha fazla bilgi isteyen, ancak yine de hiçbir şey yapmayan bir takım insanların var olduğunu öğretti. E-Kulüpleri etkili olmak isteyen insanlar içindir. Bu etkililik için ilk adım harekete geçmektir. Etkililiğe doğru bu ilk adımı atın. Harekete geçmeniz ve etkili olmanın sağlayacağı avantajlardan yararlanmanız için artık elinizde yeterli bilgi olduğuna inanıyorum.

Geleneksel devrimlerin aksine, bir düşman belirlemeyen **Olumlu Devrim**, yapıcı ve yaratıcı olmayı ve daha iyi bir geleceğin yaratılmasına katkıda bulunmayı amaçlar. Elin beş parmağı, **Olumlu Devrim**'in beş ilkesini temsil eder:

YAPICILIK: Olumlu devrim yıkıcı değil yapıcıdır.

KATKI: Olumlu devrimde neyi beklediğiniz veya istediğiniz değil, çevrenize nasıl katkıda bulunabileceğiniz önemlidir.

ETKİLİLİK: Etkililik olmazsa ortada hayalden başka bir şey olmaz.

KENDİNİ GELİŞTİRME: Kendini geliştirmek her insanın hakkı ve görevidir.

SAYGI: Devrim insanlar için yapılır, bu yüzden insana saygı esastır.

Edward de Bono'nun bu kitabı, her şeyin daha iyi olmasına çalışan ciddi bir devrim için pratik bir çerçeve oluşturmaktadır.

ISBN 975-14-0636-6

9 789751 406361